

DJEVOJKE S MAČEVIMA

KAKO NOSITI SVOJ KRIŽ
KAO JUNAKINJA



LISA BEVERE

Dragi prijatelji,

sada nije vrijeme za povlačenje u strahu; vrijeme je da se kao cjelokupno Tijelo Kristovo podignemo i napredujemo u ljubavi. Vrijeme je da podignemo svoje duhovne mačeve i upotrijebimo ih kako bismo povezali nebo i zemlju – mač Božje Riječi koji će razdvojiti zemaljske i nebeske namjere. Vrijeme je da žene postanu junakinjama kakvima ih je Bog stvorio da budu te da stoje s hrabrošću, pronicljivošću, opraštanjem i mudrošću kako bi utjecale i promijenile ovu i buduće generacije za Njega.

Gospodin mi je stavio na srce da podijelim ovu poruku s vama i vođama diljem svijeta. Molim vas da ju primite sa svom mojom ljubavlju i podrškom. Vjerujem da će pokrenuti vas i one koji su vam povjereni u svrhovitu, autoritativnu i božansku sudbinu.

Ta me poruka potaknula i izazvala da učinim više za Krista, da se podignem i inspiriram generacije kćeri (i sinova) Božjih da koriste ono što već posjeduju kako bi donijeli promjenu u svoju sferu utjecaja te u svijet koji ih okružuje.

Poslušajte Duha Svetoga dok nosite sve što je Križ omogućio onima koji iščekuju u nadi.

Vaša sestra u Kristu,



Lisa Bevere

LisaBevere@ymail.com



poučavati doseći spasiti
**Messenger
International**
MessengerInternational.org

Priznanje za *Djevojke s mačevima*

„Žene, podignite svoje mačeve! Ova će vam knjiga dati novu snagu dok se budete pripremale za nove bitke naoružane Božjom istinom. Budite spremne biti izazvane i inspirirane knjigom *Djevojke s mačevima*.“

- **CRAIG I AMY GROESCHEL, PASTORI TELEVIZIJSKE POSTAJE LIFECHURCH,
EDMOND, OKLAHOMA**

„Lisa Bevere jedan je od najmoćnijih Božjih glasova ovoga vremena u našoj povijesti. Njezino je srce za Kralja i njegovo kraljevstvo te kako bi poučila Božje kćeri da ustanu i prožive svoju sudbinu.“

-**SHEILA WALSH, AUTORICA KNJIGE *BOG VOLI SLOMLJENE LJUDE* I GLAVNA
ZAGOVORNICA ZA „ŽENE VJERE“**

„Lisa Bevere inspirirala je žene diljem svijeta svojim zanosom u služenju Kristu i borbenim širenjem njegova kraljevstva. Knjiga *Djevojke s mačevima* izazvat će vas da se pridružite redu kršćana koji su već istupili naprijed u svojoj vjeri. Nemojte da vas se izbacii iz borbe! Čvrsto stojte i iskusite duhovnu pobjedu.“

-**PASTOR STEVEN I HOLLY FURTICK, CRKVA UZNESENJA, CHARLOTTE,
SJEVERNA KAROLINA**

„Knjiga *Djevojke s mačevima* proročka je deklaracija za naše vrijeme, koja poziva Božje kćeri da vješto rukuju njegovom Riječi. Lisa Bevere ima mandat od Boga kojim otkriva našu snagu donoseći iscjeljenje, pravednost i obnovu u naš svijet. Čitajte ovu knjigu s jasnim upozorenjem: upravo započinjete snažno odvažan život!“

- **CHRISTINE CAINE, AUTORICA KNJIGE *NEUSTRASIHO* I SUOSNOVATELJICA
KAMPANJE A21**

„Knjiga *Djevojke s mačevima* sadrži proroštva, biblijske temelje, upute, uvide i izazove! Ovo nije sladunjavi ženski govor; ovo je moćan sadržaj za žene i muškarce. Uzbuđeni smo zbog ove knjige i mogućeg utjecaja na crkvu diljem svijeta.“

- **JUDAH I CHELSEA SMITH, PASTORI CRKVE GRADA, KIRKLAND,
ZAPADNA AUSTRALIJA**

„Dok budete čitali knjigu *Djevojke s mačevima*, bit ćete osnaženi da se odvažno suočite sa svojim izazovima i naučite živjeti kao junakinja.“

-ROBERT I DEBBIE MORRIS, PASTORI CRKVE PROLAZA, DALLAS / FORT WORTH, TEXAS, I SUAUTORI KNJIGE BLAGOSLOVLJEN BRAK

„Živimo u uzbudljivom razdoblju u povijesti; danas postoji toliko puno boli, trpljenja i slomljenih srca na planetu – a istodobno postoji tako velika prilika za donošenje promjene i mogućnost da se bude dio rješenja. Na sebi svojstven način, Lisa Bevere ohrabruje Kraljeve kćeri da budu dio epske bitke i da moraju biti spremne. Ovo nije vrijeme za povlačenje! Pročitajte knjigu *Djevojke s mačevima* i pridružite se rastućoj zajednici žena koje se podižu osnažene na zemlji!“

- HOLLY WAGNER, OSNIVATELJICA BOŽJIH CURKI I AUTORICA KNJIGE CURKE RATNICE

„U knjizi *Djevojke s mačevima*, Lisa Bevere ponovo izvlači junakinju na van i ohrabruje nas da postanemo sve za što nas je Bog stvorio. Njezina revnost da vidi Crkvu ujedinjenu i da rukuje Božjom Riječi inspirativna je i živa. Bez obzira gdje se nalazili u svome životu, ova će vas poruka osnažiti da ‘ponovo naoštrite svoj mač’ te se odvažno suočite s dnevnim bitkama hrabrošću i istinom.“

- STOVALL I KERRI WEEMS, PASTORI CRKVE SLAVLJENJA, JACKSONVILLE, FLORIDA

„‘Božja je Riječ riječ od Boga.’ Sviđa mi se ova analogija. Tvoreći briljantne koncepte i analogije u ovoj knjizi, Lisa se uspjela izdići u širenju entuzijazma posjedujući ‘intuitivnu svjesnost protivnikovog sljedećeg koraka’.“

- DR. CAROLINE LEAF, KOGNITIVNA NEUROZNAJSTVENICA I PATOLOGINJA VERBALNE KOMUNIKACIJE TE AUTORICA KNJIGE “TKO MI JE ISKLJUČIO MOZAK?”

„Knjiga *Djevojke s mačevima* izvrsno predstavlja Bogom danu vještinu Lise Bevere da ohrabri i opremi žene kako bi bile obnovljene, naoružane i premještene na poziciju i zauzele svoje mjesto u ovoj epskoj bitci te pobijedile neprijatelja koji je namjerno ciljao žene kroz cijelu povijest.“

- CHRIS I JOY HILL, PASTORI LONČAREVE KUĆE, DENVER, COLORADO

„Često smo imali čast prikazivati Lisu Bevere na našoj televizijskoj emisiji *ŽIVOT danas*. Tijekom godina međunarodne službe – uključujući i Aziju, gdje se pridružila našem misionarskom timu kako bi pomogla ženama koje su žrtve trgovine ljudima – postala je vrlo svjesna bitci koje mogu biti dobivene samo mačem Božje Riječi. Njezina će poruka pomoći inspirirati i pripremiti žene, osobito za duhovno ratovanje.“

- JAMES I BETTY ROBISON, **ŽIVOT – Medjunarodna ZAJEDNICA**

ZA DOSEZANJE

DJEVOJKE S MAČEVIMA

KAKO NOSITI SVOJ KRIŽ
KAO JUNAKINJA

LISA BEVERE

AUTORICA KNJIGE „KAD LAVICA USTAJE“

Syloam

GIRLS WITH SWORDS, (Croatian), by Lisa Bevere
© 2015 Messenger International
Originally published in English as Girls with Swords
© 2014 Messenger International

Additional resources in (Croatian) are available for free download at:
www.CloudLibrary.org

This book has been distributed to leaders and emergent leaders
FREE OF CHARGE and is not to be sold. It is a gift from Messenger
International, the Ministry of John and Lisa Bevere.

To contact the author: LisaBevere@ymail.com

Djevojke s mačevima, (hrvatski), autorica Lisa Bevere
© 2015 Messenger International
Izvorno objavljeno na engleskom kao GIRLS WITH SWORDS
© 2014 Messenger International

Dodatni izvori na hrvatskom jeziku, dostupni su za BESPLATNO
preuzimanje na: www.CloudLibrary.org

Ova je knjiga podijeljena vođama i vođama u nastajanju

Knjiga je BESPLATNA i ne smije ju se prodavati. To je dar Messenger
International, službe Johna i Lise Bevere

Elektronička adresa autorice: LisaBevere@ymail.com

Izdaje: Syloam



Svim mojim sestrama po maču koje su spremne podići svoj glas i zamahnuti svojim križevima.

Vi ste kćeri hrabroga junaka, čestitog ratnika čija je vječna, kreativna riječ u vašim ustima živ, nepobjediv mač u vašim rukama.

Povjereno vam je oružje kojemu nema ravna u vremenu različitom od bilo kojega do sada.

Rukujte njime vještinom mudrosti, milostivim uvidom i pobjedonosnom ljubavi te krenite sigurne u napad.

*„Učinit ću te kao mač junaka.“
- ZAHARIJA, 9:13 (KS:2006 ¹)*

¹ Svi su navodi preuzeti iz Biblije u izdanju Kršćanske sadašnjosti iz 2006.

SADRŽAJ

PREDGOVOR	11
-----------------	----

PRVI DIO, ODABRANE

1. VI STE META	17
2. RODIO SE MAČ	27
3. MOGLE BISTE BITI JUNAKINJE	39
4. BOJNO POLJE	51
5. KRIŽ KAO MAČ	59

DRUGI DIO, OPREMLJENE

6. POSTATI RATNICOM	73
7. NAOŠTRITI MAČ	91

TREĆI DIO, NAORUŽANE

8. RIJEČI KAO MAČ	103
9. MAČ ŽETVE	115
10. MAČ SVJETLA	125
11. MAČ PJESME	135
12. MAČ TIŠINE	141
13. MAČ OPROŠTENJA I OBNOVE	153

ČETVRTI DIO, POSLANE

14. NOSITI KRIŽ	169
BILJEŠKE	179

PREDGOVOR

Jedno je posjedovati mač, a nešto je sasvim drugo znati kako se njime služiti.

Svakom je Božjem djetetu povjeren mač – mač Duha. Mi smo ratnici koji su poslani rukovati najmoćnijim oružjem u svemiru. Naš Gospodin i naš uzor, Isus Krist, jest utjelovljeni Mač Duha. Prije dva tisućljeća On je rukovao ovim mačem i promijenio svijet. On će tim istim mačem jednoga dana podrediti sebi sve narode, ali za sada je zadužio svakoga od nas: „Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas.“ (*Ivan 20:21, KS:2006*)

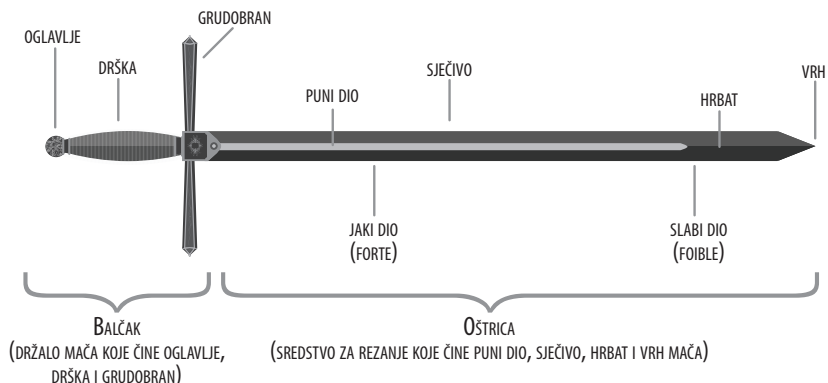
Postoji generacija kćeri (i sinova) koja se podiže kako bi pokazala veličanstvenu snagu našega Kralja. Ti će ratnici donijeti promjenu u naš svijet tako što će vješto rukovati mačem koji im je povjeren. Bog je dao mojoj ženi, Lisi, snažnu poruku koja će obučiti kćeri (i sinove) Božje da koriste ono što već posjeduju kako bi donijeli promjenu u svoje područje utjecaja.

Imam čast biti u braku s tom velikom Božjom ženom već više od 30 godina. Svjedočio sam preobrazbi od uplašene, plahe polaznice crkve koja se sakrivala od suočavanja do hrabre i predivne kćeri ratnice našega Kralja. Čast mi je poznavati i raditi s takvom damom. Naučio sam puno od onoga čemu ju je Bog naučio.

Znam da će vas ova knjiga obučiti da koristite ono što već posjedujete.

Nemojte biti samo netko tko posjeduje mač. Budite vješt ratnik koji donosi promjenu u svom svijetu.

-JOHN BEVERE, NAJPRODAVANIJII AUTOR I GOVORNIK



POJMOVI U MAČEVANJU

Croisé (unakrsno): *parry* (odbijanje) i *riposte* (protударac) izvedeni u jedinstvenom pokretu. On sprečava napad, preusmjerava pomoću poluge te udara bez ispuštanja oštrice.

En garde (upozorenje): stav samoobrane, ali ujedno i napadački stav. To je zapravo položaj pripravnosti.

Feint (lažni napad): obmana kojoj je svrha izazvati odgovor kod protivnika navodeći ga na pomisao da ćete napasti kada to ne mislite.

Lunge (iskorak): napadački pokret kojim se izvodi udarac.

Parry (odbijanje): obrambeni otklon protivničke oštrice.

Riposte (protударac): protunapad nakon kojega slijedi uspješan *parry* (odbijanje).



PRVI DIO

ODABRANE

1.

VI STE META

Kršćanstvo je borba, ne san.

- WENDELL PHILLIPS



U svijetu kojim odavno vlada nasilje možda se pitate zašto sam predložila ženama svih dobnih skupina da uzmu oružje i pridruže se borbi. Kako budete okretale ove stranice, nadam se da ćete otkriti razloge zbog kojih ne postoji neutralan teritorij. Ne živimo *po* nasilju mača, već je došlo vrijeme da živimo *po* snazi jednoga.

Prvi razlog zašto vam treba mač, bilo da to uvidate ili ne, jest taj da ste dio epske bitke i Bog ne želi da njegove kćeri budu nenaoružane ili uhvaćene na prepad.

Gorljiva potreba zbog koje se izravno obračunavam s ovim problemom prvi mi se put nametnula na neočekivan način. Bilo je to početkom lipnja tijekom ljeta 2010. kada sam se tek vratila kući s putovanja i održanih govora u pet različitih država u četverotjednom razdoblju. Da naglasim, nije se radilo o narodima koji su u susjedstvu, što je značilo da je putovanje podrazumijevalo prelaženje vremenskim zonama, zamjenu noći za dan te putovanje natrag-nazad između sjeverne i južne hemisfere.

Svladana iscrpljenošću zbog neprestanog putovanja različitim vremenskim zonama, lutala sam kući pomalo ošamućena tijekom druge večeri, kada sam shvatila da sam sama s najmlađim sinom, Ardenom. Kako sam mu se približila, pokazao mi je rukom da sjednem na kauč te mu se pridružim u gledanju filma. Bila sam ushićena jer sam možda dobila priliku da izgrlim svoga sina te sam se udobno smjestila kako bih mu bila dovoljno blizu i upitala ga: „Što ćemo gledati?“

„Terminatora“, odgovorio mi je.

Uredu, prije nego što reagirate, ostanite uz mene. Ja ne promoviram film, niti vam predlažem da ga pogledate. Pogledala sam prilagođenu televizijsku verziju; čak i tada bila je užasno otrcana, u stilu 80-ih! No ostavimo li po strani smiješne frizure, neusklađenu glazbu i lošu glumu, pronašla sam nešto vrijedno što bih htjela podijeliti s vama jer savršeno objašnjava razlog zbog kojega sam započela putovanje ove knjige.

U slučaju da niste upoznati s filmom *Terminator*, dozvolite mi da vam oslikam sažetu verziju filma. Priča je to o Sarah Connor, konobarici koja vozi motocikl živeći dosadan, osrednji život u nadi da će je jednoga dana pronaći ljubav. Svakih dvadeset i četiri sata prođe više-manje isto. Tijekom dana poslužuje pitu i kavu; tijekom noći nada se da će na spoju naslijepo upoznati princa na bijelom konju. Danju radi, a noću iščekuje.

Ovaj se predvidljivi uzorak 1980-ih radikalno prekida kada se pojavljuje njezin robotski ubojica iz budućnosti. Naša junakinja, Sarah, prvi put shvaća da je u opasnosti tijekom pauze na poslu saznajući da je ubijeno nekoliko žena s istim imenom i prezimenom.

Navodno je terminator, poznati Arnold Schwarzenegger – glumac, bivši guverner Kalifornije i bivši suprug Marije Shriver – putovao kroz vrijeme i svatko tko nosi ime Sarah Connor postaje njegovom metom. Ne postoji način zbog kojega bi taj kiborg ubojica ikako mogao promašiti. Ne samo da posjeduje snagu i sposobnost procesuiranja poput robota već je i naoružan najmodernijim automatskim oružjem. Uz dodatak sve te tehnologije, on posjeduje, što bi u razdoblju 80-ih bilo smatrano vrhunskom bazom podataka, istrgnuti bijeli papir na kojemu su ispisani telefonski brojevi i adrese svih Sarah Connor koje prebivaju u njegovom ciljnom području. Dok futuristički terminator sustavno rješava listu Sarah, naša junakinja postaje pomalo zabrinuta.

Nakon posla vraća se u stan koji dijeli s prijateljicom samo kako bi saznala preko telefonske sekretarice da joj je još jedan sastanak naslijepo otkazan, zbog čega se Sarah upućuje prema klubu. Na taj način, ako je prijetnja istinita, bit će u mogućnosti sakriti se u gomili. Nije trebalo dugo kako bi joj terminator ušao u trag, te se nakon kratkog posjeta njezinu stanu Arnold pojavio u klubu s plamenobacačem i započeo svoj osvetnički pokolj. Kaos, krvoprolije i vika zamjenjuju loše plesne poteze, budući da svi nastoje pobjeći. Ali čekajte – u toj mračnoj drami nalazi se još jedan igrač.

Vidite, u isto vrijeme kada se pojavljuje njezin ubojica iz budućnosti, njezin zaštitnik obznanjuje svoju prisutnost uputivši Sarah poziv koji nije mogla odbiti: „Pođi sa mnom ako želiš živjeti.“

Premda je odluka bila očita, Sarah nije bilo potrebno mnogo da se odluči: ona želi živjeti. Sarah bježi iz kafića i uskače u auto s potpunim strancem te njih dvoje pokušavaju pobjeći. Međutim, terminator je nemilosrdan ubojica. Slijedi potjera autima. Metci raznose automobilska stakla i Sarah je vidno uznemirena. Bez obzira kamo otišli ili što radili, nikako se ne mogu otresti njezinog futurističkog napadača.

Ta konobarica dobroga karaktera i željna ljubavi nema pojma zašto ta epska bitka bijesni oko nje. Dok metci lete i auti se sudaraju, njezin joj zaštitnik počinje govoriti *tko ona jest*. Objašnjava joj da je u budućnosti legenda te da cijela vojska provodi rat naoružana predviđanjem i strategijama koje je ona zabilježila i prosljedila svome sinu. Ona je u budućnosti dio junačke borbe protiv neprijatelja cijeloga čovječanstva.

Sarah ne može vjerovati da ona sudjeluje u toj apsurdnoj priči te je uvjeren da je zabunom došlo do zamijene identiteta. Nema razloga da ju se smatra prijetnjom u sadašnjosti ili budućnosti! Kako bi sve objasnila i razbistrila, Sarah daje protuargument svojem zaštitniku iz budućnosti. Ona nije junakinja... ona je samo konobarica! Nema čak ni dečka, pa prema tome ni sina! Ova je noćna mora velika zabuna; zamijenili su je s nekim drugim?

Međutim, njezin čuvar ustraje u tome da je ona Sarah Connor – junakinja te da je njegova misija opremiti ju i zaštititi. Potpuno razumljivo; svladana emocijama i nespremna, Sarah se izviče: „Nisam ništa učinila!“, na što joj čuvar odgovori: „Ne, ali hoćeš!“

U tome trenutku, dok sam sjedila sa svojim sinom na kauču, bila sam zatečena. Ta izjava izrečena prije nekoliko desetljeća, „Ne, ali hoćeš!“, obrušila se na mene u sadašnjosti sa spoznajom da naš neprijatelj često zna tko mi jesmo prije nego što mi to saznamo. Krajnje je vrijeme da svaka od nas shvati dvije stvari koje je Sarah naučila te večeri. Ljubljena,

1. ti si meta.

2. mogla bi biti junakinja.

Kažem *mogla bi biti* jer je na kraju odluka na tebi.

Meta

Prvo se pozabavimo idejom da ste vi meta.

Ako ste kršćanka, vi ste đavlova meta; meta neprijatelja naših duša i princa tame. To nitko ne osporava. Postoji vrlo stvarna, visoko organizirana sila tame na ovoj zemlji koja se opire svima koji predstavljaju Božje svjetlo i život.

Stoga je važno da znate što to znači biti meta.

Riječi koje izražavaju značenje *mete* u ovome kontekstu uključuju nišan, cilj, svrhu, žarište, kraj i namjeru.

Đavao se namjerio da vam makne pažnju od toga *tko vi uistinu jeste* i što je zapravo svrha vašeg života. Usredotočio se na to da vas namami s puta snage, života i autoriteta na put namjernog uništenja.

Kako bismo krenuli naprijed s ovom idejom o junaštvu, potrebno je da usvojite novu i možda pomalo stranu perspektivu, jednu koja je puno ozbiljnija od filmske priče. Istinski mračan i ubojit neprijatelj već je spoznao tko vi jeste. On zna vaše mogućnosti i sustavno pokušava ugroziti vašu budućnost. Vjerujem kako *napadi na vaš život imaju više veze s tim tko biste mogle biti u budućnosti nego s tim tko ste bile u prošlosti*.

Vidite, kao i ubojica iz budućnosti u filmu Terminator, neprijatelj ima vaše ime. Nemojte da vas to uplaši. Duboko udahnite i shvatite da ste žive s razlogom. Nemojte postati paranoične i shvatiti taj opis profila osobno jer nije. Napad je protiv jednoga i svih. Za neprijatelja naših duša ovo nije osobno – to je samo dobar posao.

Nitko ne započinje sustavan napad velikih razmjera na nešto što se ne smatra prijetnjom. Vaše je ime isto kao i moje: kršćanka. To je određenje uzvišenije nego zadatak jedne religijske skupine; ono znači „biti pomazana“. Vi ste voljena, kraljevska kći Najvišega Boga. Neprijatelj je pristup možda drugačiji sa svakom od nas, ali on će učiniti sve što je u njegovoj moći kako bi vas spriječio ili zaustavio vaš rast prema vašim namjerama te vas odvuкао od vaše nebeske sudbine. Ne postoje izolirane i izdvojene kćeri koje u potpunosti mogu izbjeći njegove napade. I nemojte pomišljati kako ste zbog svojih trenutnih godina ili financijskog ili bračnog statusa iznimka.

Ovdje se ne radi o vama. Ovdje se ne radi o meni. I da budem skroz iskrena, to čak nije naša bitka. Ta bitka pripada Gospodinu. Mi smo njegovo oružje svjetla u svijetu tame.

*Cijeli tijek povijesti čovječanstva možda ovisi o promjeni srca
jednog usamljenog i čak poniznog pojedinca... U usamljenom umu
i duši pojedinca odvija se bitka između dobra i zla koja presuđuje
pobjedu ili poraz.*

- M. SCOTT PECK

Žene kao ratnice

Činjenica da ste žena čini vas specifičnijom metom i vjerodostojnom primateljicom đavlovog neprijateljstva.

Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda
tvojega i roda njezina. (POSTANAK 3:15; KS:2006)

Neprijateljstvo je duboko ukorijenjena mržnja i nepomirljiva odbojnost. To opisuje duboki razdor koji sa svakom novom generacijom produbljuje đavlovo neprijateljstvo i mržnju kako mu vrijeme ističe i hitnost se povećava. Nikada dosada njegov napad na žene i djecu nije bio tako pokvaren, očit i široko rasprostranjen.

Nepobitan dokaz tomu donose konzervativci koji procjenjuju da je pedeset milijuna žena nestalo sa zemlje. Što mislim pod tim *nestalo*? Tih kćeri više nema. Nikada se više neće vratiti.

Glavni je razlog njihovom nestanku ciljana praksa spolnog genocida. Genocid je pokolj na temelju rase, nacionalnosti, političke ili kulturne skupine; spolni je genocid pokolj na temelju spola. U svojoj nedavnoj knjizi *Neprirodna selekcija*, autorica Mara Hvistendahl navodi statistiku koja pokazuje ovu sramotu: moguće je da više od 160 milijuna beba djevojčica samo u Aziji nije nikada udahnilo zrak jer je njihovo rođenje spriječeno pobačajem.

U zemljama kao što su Kina, Indija i Pakistan te Afrički kontinent, vaš je život u opasnosti ako ste kći. To može značiti da možete biti zlostavljani, prodani, zanemareni, ili žrtva ubojstva zbog časti.

Ljubljena, nemoj misliti da si sigurna samo zato što ne živiš u zemlji u razvoju. Brojke ne lažu. Tvoje mjesto rođenja samo znači da ćeš biti ciljana na drugačiji način. Neprijatelj ubojica doći će protiv tebe iz drugog ugla, i vjerujem da već marljivo radi da ti odvrati pažnju kako nikada ne bi radila Božji plan za svoj život.

Ne dijelim te stvari kako bih vas uplašila. Želim da spoznate težinu svoga trenutka u povijesti. Kao kći ovoga razdoblja, vi ste meta. Čimbenik junaštva jest vaš odabir. Propustite li to vidjeti, shvatit ćete te napade protiv svoga spola ili vjere osobno, i sukladno tome, reagirat ćete na osobnoj razini. Ali to je mnogo veće od bilo koga od

nas. Ne postoji način na koji biste se mogle ili trebale boriti samostalno u ovoj bitci. Taj će sukob zahtijevati nebesku strategiju i potporu. Premda sve započinje osobnim odgovorom, to nikada samo po sebi neće biti dovoljno. Moramo osobno biti naoružane vječnim te obučene da radimo u društvu drugih.

Iako brojke zvuče užasno, jedino one ukazuju na veću tamu. Vrijeme je da podignete svoj pogled i posudite svoj glas onome što Nebo želi da govorite u ovu prazninu. Priča je započeta. S jedne se strane nalazi nemilosrdno okrutni neprijatelj vječno okomljen da vas uništi, a s druge se strane nalazi veličanstveni Princ čija je ljubav nepresušna te je jednako odlučan da spoznate sve za što vas je stvorio. Isus, naš Princ Neba, uvijek će vas voljeti. Njegova je ljubav vječna i ustrajnija od neprijateljstva našega ubojice. Uloga koju vi odlučite igrati u ovoj bitci od presudne je važnosti. Hoćete li biti nenaoružana civilistkinja, žrtva, ratna zatvorenica ili junakinja?

Kako budete razmišljale o svojoj odluci, imajte ovo na umu: ne postoji sigurno, neutralno mjesto. Samo je pitanje vremena prije nego što budete morale odabrati jednu ili drugu stranu. Uvijek je bolje unaprijed izabrati svoju poziciju odlučnom ustrajnošću, nego da vam bude nametnuta zbog vaše pasivnosti. Upamtite, *Bog vas je odabrao prije nego što je stvorio zemlju.*

U njemu smo i mi primili svoju baštinu – pošto smo predodređeni nakanom onoga koji sve radi prema odluci svoje volje – da budemo na hvalu slave njegove, mi koji smo već prije postavili nadu u Krista. U njemu ste i vi, pošto ste čuli riječ istine – radosnu vijest svoga spasenja – u njemu ste, prigrlivši vjeru, i zapečaćeni Duhom, svetim, obećanim, koji je zalog naše baštine za otkupljenje onih što su postali Božje vlasništvo – na hvalu slave njegove. (EFEŽANIMA 1:11-14; KS:2006)

Ono što sam ja shvatila, na kraju priče sve postaje vrlo jednostavno. Postoji vruće ili hladno, slabo ili jako, prisutan ili odsutan, vojnik ili izdajica, slobodan ili zarobljen i junak ili žrtva.

Znam da su ti odabiri vrlo crni i bijeli, ali svrha im je naznačiti hitnost u trenutnoj poziciji nas kao žena. Ne sugeriram da se nalazite pod izravnom prijetnjom spolnog genocida već naglašavam očajničku potrebu za konstruktivnim, aktivnim odgovorom. Ovo nije vrijeme u kojemu trebate ostati nesvjesne i nenaoružane. Zbog toga je i napisana ova knjiga.

Dok sam pisala, osvrnula sam se na knjigu C. S. Lewisa *Pisma starijeg đavla mlađem*, što je izmišljeno dopisivanje između mladog

demona i njegovog nadglednika dok pokušavaju mladića uhvatiti u zamku. Iznimnost je ove knjige u tome što nam daje uvid u neprijateljevu perspektivu i način na koji izvrće i izopačuje istinu kako bi nas okrenuo protiv Boga.

U jednom poglavlju demoni likuju nad svojom sposobnosti da izopače ženinu ulogu: „Sve je sažeto u molitvi jedne mlade ženske osobe koju je nedavno izustila: ‘O, Bože, učini me normalnom djevojkom 21. stoljeća!’ Zahvaljujući našim naporima, to će u većim razmjerima značiti: ‘Učini me koketom, kretenom i nametnikom.’“

Dode mi da zaplačem zbog proročke ironije ovog izdanja iz 1942. jer zaista opisuje stanje velike većine kćeri našega vremena. Dok sam čitala taj citat, četiri su riječi bile istaknute: ‘normalna’, ‘koketa’, ‘kreten’ i ‘nametnik’.

Prvo, pozabavimo se problemom *normalnosti*. Kada ste se nanovo rodile, ostavile ste za sobom normalnost. To ne znači da ste postale čudne ili nenormalne; to znači da ste skinule sa sebe prosječnost i uobičajenost kada ste odjenule njegovu pravednost. Možda živite u ovozemaljskom razdoblju, ali, na kraju krajeva, vi ste kći vječnosti.

Nadalje, tu je pojam *kokete*, naveliko nepoznat pojam u našem vremenu, a označava zavodnicu ili obijesnu ženu. Neke bliskoznačnice riječi *koketa* jesu *glupača*, *kurva*, *blesača*, *drolja*. Nažalost, te su riječi utkane u našu kulturu pjesama 21. stoljeća.

Pojam kreten prvi se put navodi početkom 20. stoljeća kako bi se opisao netko tko ima IQ kao osoba između osam i dvanaest godina. U kontekstu citata C. S. Lewisa, to bi označavalo generaciju kćeri koje odbijaju odrasti i proći kroz preobrazbu iz hirovite djevojke u mudru ženu.

I, napokon, nametnik opisuje osobu koja živi uz pomoć i iskorištavanje drugoga bez da uopće ikome istinski pridonosi. To je u bitnoj suprotnosti s onim što bi Božja kći trebala predstavljati! Trebale bismo živjeti u međusobnom podupiranju te dati priliku onima bez mogućnosti i ne iskorištavati druge. Pogledajte naslovnice ženskih časopisa koji su naslagani blizu blagajni u našim trgovinama mješovitom robom. Starenje se gleda kao bolest, dok se prolazna mladost i javna nezrelost slave. Spolna nadmoć predstavlja istinsku intimu, a ohrabruje nas se da živimo sramotno rasipno, grabeći sve što stignemo. Kako smo nisko pale!

Normalno nam nije dovoljno dobro te je očito da naš neprijatelj zna da smo stvorene za nešto više. Kome ćemo dozvoliti da oblikuje

naše molitve? Pritisak naših okolnosti ne može oblikovati naše molitve. Ne smijemo dozvoliti našoj kulturi da nam daje prave riječi. Naše molitve moraju biti oblikovane nebom. Stvoritelj neba i zemlje arhitekt je i autor naših života. Vrijeme je da kćeri ovog, 21. stoljeća, odjekuju riječi neba. Možda je čežnja u vama veća nego što biste to riječima iskazale te vam je zbog same te činjenice potreban mač.

Vjerujem da na jedan ili drugi način čeznete biti izvanredna, ju-načka kći vječnoga, najvišega Boga koja se ponaša časno, sazrijeva čudesno i živi s namjerom da poboljša živote drugih.

Jedna od svrha ove knjige jest da vam pomogne oblikovati tip odvažne, vjerom ispunjene molitve (mačeve) koje će se odnositi na vaš trenutak u povijesti.

Stare metode

Kada sam postala kršćankom, naučila sam da Bog zapravo ima plan za moj život. Nije se radilo samo o tome da sam imala novo odredište nakon smrti. Naučila sam da je moj život važan sada. Otkupljena sam po velikoj cijeni i moj život nije više bio za rasipanje. Bog je htio da postanem sve za što me stvorio.

Postati ono za što vas je Bog stvorio vaš je najbolji napad i vaša najbolja obrana protiv neprijateljeve strategije. Očito vas nije spriječio da dišete. Vrijeme je da ga spriječite u gušenju duhovnog sjemena koje je Bog posadio u vas. Kada vas neprijatelj tlači, to je uvijek zbog toga što se boji onoga što biste mogle postati. Upamtite, tlačitelji su prepredeni, ali također su često više uplašeni. Na jednoj razini, boje se onih koje žele često tlačiti. Boje se da će ih vaša snaga ugroziti.

'Hajde, postupimo mudro s njima: spriječimo im porast, da se u slučaju rata ne pridruže našim neprijateljima, da ne udare na nas i napokon ne odu iz zemlje.' I postaviše nad njima nadglednike da ih tlače teškim radovima. Tako su faraonu sagradili gradove-skladišta: Pitom i Ramses. Ali što su ih više tlačili, oni se još više množili, napredovali i širili se, tako da su Egipćani strahovali od Izraelaca. (IZLAZAK 1:10 -12; KS:2006)

Kada faraonove tlačiteljske metode nisu uspjele umanjiti snagu Izraelaca, okrenuo se odlučnijim mjerama: spolnom genocidu i genocidu nad djecom. Stoga to nisu nove metode neprijatelja; one imaju okrutnu i dugu povijest. Biblija bilježi dva događaja spolnog

genocida nad djecom. Prvi se nalazi u *Knjizi Izlaska* kada je kralj Egipta izdao odredbu hebrejskim primaljama:

Kad u porodu pomažete Hebrejkama, dobro pogledajte oba kamena sjedala: ako je muško dijete, ubijte ga; ako je žensko, neka živi. (IZLAZAK 1:16; KS:2006)

Važno je uočiti da je faraon naredio ubojstvo muške djece netom prije Mojsijeva rođenja. Je li predosjećao da je došlo vrijeme da se rodi junak? Je li se neprijatelj pobojao mogućeg ustanka? Faraon je usvojio sustavan pristup onemogućavanja jednoga i drugoga. Međutim, povijest pokazuje kako taj napad velikih razmjera nije uspio spriječiti rođenje muškoga djeteta Mojsija. Prstom sudbine, određeno je da će zapravo biti odgojen u sigurnosti faraonove kuće kao sin Egipta.

Nakon što je Mojsije otkrio tko on jest i za što je stvoren, Bog je upotrijebio pustinju kako bi ga nanovo oblikovao u osloboditelja koji je izveo Izraelce na slobodu nakon tristo godina egipatskog ropstva. Iako je faraon ubio generaciju sinova (vojsku), Bog je odgovorio protunapadom podigavši vođu svome narodu i neustrašivo se borivši u njihovo ime.

Sljedeći primjer koji Pismo navodi, u kojemu je neprijatelj proveo spolni genocid nad muškom djecom, bio je za vrijeme Isusova rođenja. Kada mudraci nisu izvijestili Heroda, naredio je da svi hebrejski dječaci u starosti od 2 godine i manje budu pogubljeni.

Tada se Herod, vidjevši da su ga magi izigrali, vrlo rasrdi, te naredi da se poubijaju sva muška djeca od dvije godine pa naniže, prema vremenu za koje se pomno raspitao u magâ.

Tada se ispuni riječ proroka Jeremije:

‘Glas u Rami ču se – plač i jauk mnogi: to za djecom Rahela tuži – neutješna što ih nema.’ (MATEJ 2:16-18; KS:2006)

To su riječi koje proganjaju... neutješna što ih nema. U tim dvama biblijskim izvještajima, razjareni zemaljski kraljevi užasno su poubijali novorođene sinove koji su ih plašili zbog njihove moguće sudbine. Vjerujem kako se opet nalazimo na prekretnici oslobađanja od tlačenja i zatočeništva, ali ovaj se put radi o djevojkama, ne mladićima, koje se nalaze na meti neprijateljeva napada na sve.

Tada obuzet gnjevom protiv žene, Zmaj ode da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, protiv onih koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo. (OTKRIVENJE 12:17; KS:2006)

Zamijetite sličnosti u motivaciji uplašениh zemaljskih kraljeva i đavla, uplašenoga Zmaja. Svi se boje ostati bez moći, svi su bijesni i svi vode rat protiv ljudi i njihova potomstva.

Svi koji nisu postali žrtvama imaju priliku odabrati put junaštva. Cilj je ove knjige naoružati vas i osnažiti vas, jer kako rastemo u snazi, naš Bog Svevišnji podiže se protiv neprijatelja.

2.

RODIO SE MAČ

*Svaki čovjek stoji obasjan svjetlom izvučenog vlastitog mača,
spreman učiniti ono što junak može.*

- Elizabeth Barrett Browning



Možda se pitate zašto baš mač? Ne bi li za samoobranu bila bolja udaljenost i preciznost pištolja? Ako je napad neprijatelja toliko dalekosežan, zašto ne bismo odgovorili oružjem masovnog uništenja? Nisu li mačevi pomalo zastarjeli?

Tisućama godina mač je pronašao svoje mjesto u povijesti i zauvijek urezao svoju romantičarsku sliku u našim umovima. Mačevi, kao što znamo, isprva su se klesali tijekom brončanog doba, oko 3000. prije Krista. To je oružje nastalo kombinacijom koplja i noža, kako su kovači počeli kombinirati broncu i bakar. Međutim, ta je prednost nepotpuna jer govori o mačevima rođenim u našem dobu. Mačevi su zapravo stariji nego što znamo računati vrijeme.

Iz Pisma saznajemo da su mnogo prije postanka čovječanstva mačevi bili stvarani u kovačnicama neba te su ih nosili najmoćniji anđeli u oblicima koje još nismo vidjeli. Prvi je poznati mač u Bibliji bio načinjen od usplamtjele vatre te se samostalno vrtio u rukama moćnog krilatog kerubina.

Istjera dakle čovjeka i nastani ga istočno od vrta edenskog, pa postavi kerubine i plameni mač koji se svjetlucau – da straže nad stazom koja vodi k stablu života. (POSTANAK 3:24; KS:2006)

Zamislite! Taj se mač zaštitnik pomicao. Bila je to plamena blokada koja je čuvala ulaz prema stablu života kako bi osigurala da protjerani Adam i Eva nikada ne posegnu svojim rukama prema plodovima sa stabla života u Edenu.

Kako idemo naprijed kroz biblijsku povijest, otkrivamo mačeve u rukama pojedinaca i vojski u svrhu dobra i zla. Pismo spominje (posljednji put) moćan mač u ulozi konačnog autoritativnog izvršitelja presude u Knjizi Otkrivenja:

Iz njegovih 'usta' izlazi oštar mač da njime 'pobije pogane'. 'On će nad njima vladati željeznim žezlom.' 'On gazi tijesak' vina uskipjelog gnjeva 'Boga Svemogućega'. A na svom ogrtaču – na boku – nosi napisano ime: 'Kralj kraljeva' i 'Gospodar gospodara'. (OTKRIVENJE 19:15-16; KS:2006)

Stoga je od postanka ljudske povijesti do završnog poglavlja vremena, kao što znamo, mač sveprisutan. Vi i ja putujemo zemljom u vremenskom okviru koji je puno bliži pobjedonosnom završetku nego što je bliži žalosnom početku. Naše je vremensko razdoblje uspoređeno s vrhuncem ženinih porođajnih muka, napetom prijelaznom porođaju koji prethodi stvarnome rođenju. U ovoj sezoni potrebno nam je suosjećanje mača. Mi nismo anđeoski zaštitnici, stoga nije potrebno pomisliti da ćemo ikada upotrijebiti mač kako bismo nekome zabranili ulazak u vrt Božje dobrote. Isto tako, nije nam dana uloga izvršitelja presude jer je to pravo predano našem Kralju kraljeva. Naprotiv, u rukama Božjih kćeri, mačevi su oružje života i svjetla.

Božji mač

Htjela bih podijeliti s vama nešto što sam otkrila stvarajući ovu knjigu. Među kombinacijom slova u engleskoj frazi *Božja riječ* nalazi se i *mač* (*God's word - sword*). Zadržavajući postojeća slova i varirajući samo razmak, dobivamo Božja riječ (*God's word*) u verziji *Božji mač* (*God sword*).

Nije li to čudesno? To potvrđuje na neočekivani način ono što nam je Pavao rekao u Efežanima: „... *mač Duha, to jest riječ Božju*“ (6:17; KS:2006).

Sve što trebamo ili ćemo trebati skriveno je u njegovoj Riječi te ju istražujemo kao skriveno blago!

Za vrijeme molitve, ne tako davno, preplavio me osjećaj da je previše Božjih kćeri u ovome naraštaju nenaoružano. To bi značilo ne samo da su nedovoljno opremljene i spremne nego i da su izložene riziku i nevjerojatno ranjive na zabludu. U posljednje će dane naš neprijatelj pojačati svoje napade mačem dvostruke oštrice lažnih učitelja i braće okupljene oko samozablude. Novi je zavjet pun upozorenja o zabludi i lažnim učiteljima. Evandjelje po Mateju i Prva

Ivanova poslanica upozoravaju nas:

Ustat će mnogi lažni proroci i mnoge će zavesti. (MATEJ 24:11; KS:2006)

Ljubljani, nemojte vjerovati svakom duhu, već duhove podvrgnite kušnji da vidite jesu li od Boga, jer su se pojavili mnogi lažni proroci u svijetu. (1. IVANOVA 4:1; KS:2006)

Kako se borimo protiv zablude? Uspoređujemo ljudske riječi s istinom Božje Riječi. Dok željezo Božje Riječi oštiri naše živote, bit ćemo više usuglašene s onim što je istina. Bez obzira na to koliko znale, ako ne činimo ono što znamo, tada smo opet ugrožene.

Ali budite izvršioци riječi, a ne samo slušaoci koji zavaravaju sami sebe! (JAKOV 1:22; KS:2006)

U vrijeme bitke, mačevi se trebaju upotrebljavati. Jedan od načina na koji se to događa jest unošenjem mača Božje Riječi u stvarnost naših života.

Znanje o dobronu bez življenja istoga često se pretvori u zlo.

- C. MARTELLI, MAJSTOR MAČEVALAC

Umijeće mačevanja najbolje se usvaja prije razbuktavanja bitke. Bitke su mjesta dokazivanja onoga što ste već primijenile u praksi. Sukob s jedne strane iskušava karakter koji se djelomično oblikovao u razdoblju pripreme.

Kako bismo to nadalje ilustrirali, dozvolite mi da s vama podijelim još jednu priču svoga probuđenja koja me *potaknula* na pisanje ove knjige.

Tijekom 2009. neprestano sam putovala na konferencije u predivnoj naciji Novoga Zelanda te sam dobila priliku da se jednoga jutra naspavam, čemu sam se vrlo radovala. Upravo je prošla ponoć te sam se udobno smjestila među hrpom jastuka i, zadovoljno uzdahnuvši, omotala se u sigurnost pokrivača i plahti.

Prije nego što sam zatvorila oči, okrenula sam prema sebi zadnju stranu digitalnog sata. Isključila sam vibriranje, jutarnje buđenje telefonom i budilicu na mobitelu. Odlučila sam se naspavati! Zamračila sam sobu tamnim zastorom, stavila si čepiće u uši i uzela potrebnu dozu melatonina. Pažljivo su poduzete sve mjere kako bih bila sigurna da će se moje tijelo izmoreno putovanjem probuditi tek kad budem potpuno odmorna.

Nažalost, taj je odmor bio spriječen. Negdje u ranim jutarnjim satima, između 3 i 4 ujutro, bila sam neugodno probuđena frazom od triju riječi:

Naoštri svoj mač!

Stvarno? Što sam to sanjala? Okrenula sam se, provjerila čepiće u ušima i ugniježdila se u svoje jastuke. No nisam bila puštena na miru; izjava se ponovila:

Naoštri svoj mač!

Otišla sam se osvježiti u kupaonicu, a zatim se popela natrag u krevet. Nekako sam se uspjela vratiti u svijet snova, ali to više nije bilo to. San mi je bio nemiran i plitak te mi je netko u mome nestalnom drijemanju neprestano ponavljao...

Naoštri svoj mač!

Probudila sam se i pogledala na sat koji je pokazivao nešto malo poslije 4 ujutro. Znala sam da neću moći zaspati sve dok ne utihne taj pripjev u mome umu. Zatvorila sam oči i pokušala smjestiti gdje sam prije čula taj pripjev, nadajući se da ću otkriti zašto sam to sada čula. Je li to bio odlomak iz knjige koju sam nedavno čitala ili scena iz nekog filma? Dok sam puštala um da pronikne u tijek tih mogućnosti, sjetila sam se razgovora koji sam vodila s jednim od mojih sinova dok sam se pakirala za ovo putovanje. „Postoji li nešto osobito što bi htio da ti donesem kući iz Novog Zelanda?“ Pitala sam ga.

„Mama, htio bih bilo što što ima veze s *Gospodarom prstenova*“, odgovorio mi je bez oklijevanja.

U to vrijeme nisam bila sigurna hoću li mu moći ispuniti taj zahtjev te sam ga tražila da bude određeniji. Naveo je neke mogućnosti i čim sam stigla u Auckland zamolila sam svoju domaćicu da mi pomogne pronaći rekvizite iz filma *Gospodar prstenova*. Objasnila mi je da bi mi bilo mnogo lakše pronaći takvo blago na internetu ili u SAD-u. Nakon toga nisam previše razmišljala o zahtjevu svoga sina. Ali sada, usred noći, pitala sam se je li fraza koju sam čula – *Naoštri svoj mač!* – možda iz filma *Povratak kralja*, koji je sniman na temelju J. R. R. Tolkienove trilogije *Gospodar prstenova*.

Izašla sam iz kreveta, upalila svjetlo te sjela kako bih sabrala neke misli u nadi da ću poslije moći zaspati. Čim sam počela pisati, misli su brzo tekle te sam ih neuredno zapisivala. Duh je Božji koristio kombinaciju slika, stihova i fraza kako bi me potaknuo na ovo što dijelim s vama u knjizi.

Čula sam Duha kako šapuće da previše grupacija Tijela Kristova rukuje dijelovima i fragmentima njegove Riječi te da više ne uzdižu

njegovu Riječ kao cjelinu. Duh je također rekao da će teška vremena (u gospodarstvu, prirodi, rukovodstvu, kulturi i društvu) doći na zemlju povećanom učestalošću i snagom. Te će kušnje u konačnici poslužiti ujedinjenju njegova naroda s razlogom i svrhom. Kako Božja Riječ bude visoko uzdignuta sa svom težinom i autoritetom, odgovori će na te buduće probleme biti otkriveni.

Dok sam slušala te ideje, vidjela sam očima svoga uma pojedince koji su podizali slomljene dijelove nekoć cjelovitog oružja i bojnih standarda. Balčaci mačeva bili su visoko podignuti, ali su bili beskorisni bez produžetaka i snage zamaha oštrice. Na tribinama, koje su podsjećale na oltare, ležali su slomljeni vrhovi koji bi inače služili kao završetci snažnih oštrica koje bi probadale svoje mete. Sami i neučvršćeni, ti su dijelovi mača bili samo staro željezo.

Ostali ratnici i dalje su posjedovali slomljene oštrice mača koje nisu imale držala. Vojnici nisu mogli rukovati njima bez da ozlijede ili učine štetu sami sebi te su ih ostavljali po strani. Druga je skupina držala mačeve koji nisu imali grudobrane koji bi spriječili klizanje ratničkih ruku niz dužinu oštrice pri udarcu. Združeni, svi su ti dijelovi bili moćni i korisni te su očito predstavljali ulogu mača i primjerenu uporabu. Izdvojeni, bili su sječiva bez vrhova, željezo bez moći i oštrice bez gibljivosti.

Zbog udaljenosti i podjele, mnogi su dijelovi ostali neprepoznatljivi; učinkoviti su jedino kada su združeni i cjeloviti. Dok smo se hrvali jednim dijelom svoga naoružanja, neprijatelj se kretao potpuno naoružan. Bojim se da se izruguje dok nepromišljeno rukujemo ili dijelimo Riječ – ili riječi koje razdvajaju – kada je u konačnici njihova snaga u cjelini.

U razdobljima relativnog mira i lakoće, možda nas fragmenti Evanđelja mogu uzdržati na kraće vrijeme. Međutim, dijelovi Evanđelja neće biti dovoljni da provide karakter koji nam je potreban kako bismo stajali u razdobljima očaja – kao što će i razjedinjena Crkva pasti.

Sve što treba nalikovati tom bojnem oružju može se pronaći u Božjoj Riječi. Svaki dio, mali ili veliki, zahtijeva naše jedinstvo, živu objavu. Ako je potrebno proći kroz vatru iskušenja da dođemo na mjesto jedinstvene molitve kako bi ono što je bilo odvojeno bilo neprimjetno pripojeno, neka bude tako.

Nemojte me krivo shvatiti. Ne predlažem da radimo ustupke ili mijenjamo Riječ. Sa svom hitnosti opominjem da ju proučavamo, molimo se i objavljujemo ju u cjelovitom obliku te joj dopustimo da

utječe na nas. Božja je Riječ živa, moćna, savršena i čista.

To što sam čula i vidjela bila je naredba objavljivanja njegove svete Riječi sa svom mudrošću Njezina savjeta i čudesima Njezine snage. Bio je to poziv da se ljudski jezik oblikuje na sliku božanskog, a ne da svučemo božansko s Božje Riječi kako bismo ju učinili ljudskom.

Đavao se ne boji razjedinjene Crkve koja rukuje fragmentima Božje moćne Riječi, ali će drhtati od straha pred Crkvom koja će podići mač njegove Riječi, naoštren i očitovan kroz naše živote. Kada ćemo čitati i primjenjivati cijelu Riječ, a ne samo naše omiljene odlomke, tada ćemo uistinu prepoznati što je položeno u naše ruke. Tijelo će se Kristovo podići ujedinjeno kada upotrijebimo našu snagu za međusobno usavršavanje umjesto međusobnog napadanja. Dok se Crkva podređuje Božjem pranju i ispravljanju, sjetit će se da se mačevi koriste na neprijateljima, a ne na prijateljima.

Naoštreni mač

Kada sam se vratila s Novog Zelanda, ponovno sam pogledala treći film *Gospodara prstenova* kako bih utvrdila postojanje fraze i, ako je tomu tako, u kojemu se kontekstu spominje. *Povratak kralja dugačak* je film stoga ću ukratko opisati priču.

Početak je epske bitke između dobra i zla, ljudi i demona, svjetla i tame. Udružene vojske okupile su se u premalenom broju kako bi se oduprle opakoj hordi koja ih je opkolila. Okupljenim hrabrim vojnicima sve se činilo izgubljeno. Zatim je princeza Arwen vidjela u prolaznoj viziji osvjetljeno buduće obećanje. Ona se vraća kraljevskom ocu te ga moli da naoštri drevni mač. Ovo su njezine riječi:

Iz pepela će se plamen podići,
Svjetlo će se iz tame probiti;
Obnovljena će biti slomljena oštrica,
Neokrunjeni opet će kao kraljevi vladati...
Naoštiri svoj mač!

U kontekstu većem od samoga filma, te su tri riječi zapečatile u mom srcu ovlast epskih proporcija. U filmu su te tri riječi iz Tolkienove poetičke strofe isprepletene živopisnim slikama, koje uključuju usijanu kovačnicu, čekić te snažnog i vještog kovača mača. Razjedinjeni su dijelovi dovedeni u svezu, a potom spojeni kroz ponovljeni proces vatre, pritiska i vode sve dok ono što je bilo djelomično nije ponovno postalo moćno. Mač je bio obnovljen.

Nekoć slomljeni spomenik prošlosti postao je sjajnim simbolom svega što bi moglo biti! U toj obnovljenoj oštrici pobjede su prošlosti

bile povezane nemogućnostima sadašnjosti te je uspostavljena nada budućnosti.

Koliko se to razlikuje od našeg sadašnjeg stanja? Slavimo li i dalje svjedočanstvo onoga što je bilo zapostavljajući ono što bi moglo biti?

Svladana sam emocijama kada pomislim na svu simboliku koju naoštreni mač predstavlja za nas. Mač koji nam je povjeren više je nego drevan; on je vječan. Naš mač nije vezan uz pojedinačnu pobjedu; Riječ našeg živućeg Boga pokazala se iznova dostojnom. U *Gospodaru prstenova*, taj je mač uspostavio novi poredak; mač našeg Boga stvorio je nebo i zemlju. Njihov je iskovan u Međuzemlju; naš je naoštren u nebeskoj vatri što guta sve pred sobom. Vrijeme je da rukujemo mačem Božje Riječi, da ispišemo povijest, a ne da ju samo naznačimo! Za razliku od kralja Aragorna, naš je Bog daleko od toga da je neokrunjen. Pitanje koje se nameće jest – jesmo li pod njegovom vlašću? Što kada bismo prestali toliko mnogo raditi kako bismo proučavali Riječ i umjesto toga ju živjeli? Što kada bismo jednostavno objavili Riječ i dozvolili Duhu Svetom da ju tumači? Vjerujem da je došlo vrijeme da Crkva bude poznata po vještini mačevanja te je potrebno puno više osjetljivosti iscjeljivanja mačem nego ozljeđivanja istim.

I olako liječe ranu naroda moga, vičući: 'Mir! Mir!' Ali mira nema.
(JEREMIJA 6:14; KS:2006)

Kozmetička kirurgija ili površno iscjeljenje postiže malo kada je potrebno transplantirati srce. Ljudi ne mogu gledati dugo u naš svijet i zamišljati kako mir postoji kada tamo mira nema. Mi možemo imati mir i biti pod vodstvom našeg Princa mira, ali ne možemo govoriti mir tamo gdje je Bog izrekao osudu. Evo Božjeg lijeka za to stanje:

Ovako govori Jahve: Stanite na negdašnje putove, raspitajte se za iskonske staze: Koji put vodi k dobru? Njime pođite i naći ćete spokoj dušama svojim! (JEREMIJA 6:16; KS:2006)

Postoji većinski put i negdašnji put. Prvim se najviše putuje jer je širok. Drugim se manje putuje jer je uzak. Božja Riječ ima moć rasvijetliti naš put i ukloniti ruševine koje su prekrile put kako bismo mogli proći njime. Nakon svega rečenog, možda će vam i dalje zvučati pomalo ishitren, nepraktičan ili fantastičan prijedlog da koristite nevidljivi mač u našem 21. stoljeću. Napokon, nije li Isus upozorio Petra da oni koji žive po maču, od mača će i izginuti? (Vidi Matej 26:52) Potrebno je odgovoriti na to pitanje prije nego što krenemo dalje.

Kako bismo to učinili, vratit ćemo se na dio o posljednjoj večeri, kada je Isus bio okružen svojim učenicima. Isus je počeo uspoređivati ono što su znali u prošlosti s onim što će se dogoditi u budućnosti.

**Mač će Božje
Riječi odvojiti
zemaljske motive
od nebeskih
namjera.**

Zatim im reče: 'Kad vas poslah bez kese, bez torbe i obuće, je li vam što nedostajalo?' 'Ništa', odgovoriše mu. (LUKA 22:35; KS:2006)

Gotovo da ih mogu vidjeti kako se smiju i ki-maju glavama jedni drugima prisjećajući se odlaska bez ičega osim Isusovih riječi, te kako im je sve što im je bilo potrebno nadnaravno provideno. Potom ih je Isus uveo u novu sezonu:

Ali sada – reče im – tko ima kesu, neka je uzme! Isto tako i torbu! Tko nema mača, neka proda svoj ogrtač pa ga kupi. (LUKA 22:36; KS:2006)

Kako biste bile upućene, ja to nisam izmislila, još jedan biblijski prijevod kaže ovako:

Reče im nato: 'Ali sada, tko ima novčarku, neka je uzme! Isto tako i torbu! I tko nema, neka proda svoju haljinu i kupi mač.' (LUKA 22:36; VARAŽDIN:2012¹)

Ne samo da im je Isus rekao da uzmu novac i torbu nego im je rekao da će im mač biti važniji od ogrtača! Dani su kad je Isus bio poznat kao „dobri učitelj“ završili jer je prozvan odmetnikom. Ti su se učenici okupili uoči ispunjenja *svakog proročanstva*. Nakon što su brzo prošli kroz popis svega što posjeduju, našli su dva mača među dvanaestoricom.

'Gospodine – rekoše mu – evo ovdje dva mača!' 'Dosta je!' odvrati im. (LUKA 22:38; KS:2006)

Isus se zatim uputio na molitvu na Maslinsku goru gdje se borio na život i smrt, te su ga posjetili anđeli dok su njegovi učenici spavali. Isus je krenuo buditi učenike – kako bi ih ohrabrio da se nastave dalje moliti – tada je, predvođen ruljom, Juda stupio u vrt.

Prva priznajem da kada sam pospana nisam među najoštrijim noževima u ladici, ali čak i razbudena bila bih zbunjena onim što je uslijedilo. Učenici su se probudili, shvatili što se dogodilo te su zgrabili svoje mačeve – spremni da brane svoga Gospodina.

¹ Navod je preuzet iz Biblije u izdanju Hrvatskog biblijskog nakladnika, Varaždin, 2012.

Kad njegovi pratioci vidješe što će biti, viknuše: 'Gospodine, da udarimo mačem?' I jedan od njih udari slugu velikoga svećenika te mu odsijee desno uho. A Isus reče: 'Pustite! Dosta!' I dotače se uha te ga izliječi. (LUKA 22:49-51; KS:2006)

Zašto nositi mač ako ga neću upotrijebiti? Pretpostavljam da je Ivan pitao treba li nasrnuti, a Petar je sam od sebe krenuo. Čini se da Luka pokriva Petra, jer iz Ivanova izvještaja očito je da je Petar odsjekao uho. Zatim nam Evanđelje po Mateju otkriva što se dogodilo između Petra i Isusa nakon izgreda s mačem.

Isus mu reče: 'Vrati mač svoj u korice, jer svi koji se mača hvataju od mača ginu. Ili misliš da ne mogu zamoliti Oca svog da mi u ovaj čas pošalje više od dvanaest legija anđela? Ali kako bi se onda ispunila Pisma, prema kojima tako mora biti?' (MATEJ 26:52-54; KS:2006)

Ovaj je odlomak uvijek bio zagonetka. Morate se zapitati nije li i Petar bio pomalo zbunjen zbog obrata. Vjerojatno je pretpostavio, zato što je Isus rekao da nabave mačeve, da je sada vrijeme za njihovo korištenje. Bilo kako bilo, možemo sa sigurnošću pretpostaviti kako ti mačevi nikada nisu služili da zaštite Isusa. Nisam čak ni sigurna jesu li bili u tom trenutku namijenjeni zaštititi njegovih učenika. Napokon, kome je potrebna zaštita kad pod svojim zapovjedništvom ima legiju anđela?

Također, Isus nije rekao Petru da se riješi mača; naprosto mu je rekao da ga vrati na pravo mjesto. Ovo je također neobično jer nadalje kaže: „koji se mača hvataju od mača ginu“. Možda sam to samo ja, ali bih rekla: „Baci taj mač; ubit ćeš se!“ Sve me te nedosljednosti navode na razmišljanje da je Isus zapravo govorio u usporedbama, a ne doslovno.

Čini se da ih je Isus pokušao pripremiti za ovaj pristup u ranijem razgovoru zabilježenom u *Ivanovom evanđelju*. Tamo je Isus objasnio zašto se svojim učenicima obraćao drugačije prije svoga odlaska u nebo nego za vrijeme svoga boravka među njima na zemlji.

Ovo vam ne rekoh od početka, jer sam bio s vama. Ali sad ja idem k onomu koji me poslao. (IVAN 16:4-5; KS:2006)

Ponekad ne možete nešto čuti sve dok za to ne dođe vrijeme. Gluhi ste za to jer to ne želite čuti ili to još uvijek ne trebate čuti. Kad vrijeme otkuca, postoji trenutak spoznaje, pa ono što je nekoć zbunjivalo postane kristalno jasno. Neke stvari znaju ostati neizrečene kad se nalazite u društvu drugih. Ali ono što je bilo očito dok ste bili zajedno, počne biti malo nejasno kad se odvojite.

Kako bismo ubuduće razjasnili nejasnoće u mačevanju, pogledajmo još jedan odlomak. Za vrijeme Isusova odlaska, On je obećao svojim učenicima: „Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta.“ (MATEJ 28:20; KS:2006)

**Činjenica
u mačevanju:**

Najbolje mačevanje,
napadačko i obrambeno,
posjeduje u sebi
ravnotežu i umjerenost.

To je obećanje imalo veće značenje za nadolazeće okolnosti, nego što je imalo u tome trenutku. Kada im Isus nije više bio vidljiv, to im je obećanje mnogo značilo dok su putovali u strane zemlje i susretali se oči u oči s nesrećama i pobjedama. Ne samo da im je to obećanje služilo kao ohrabrenje nego još uvijek ohrabruje vas i mene! Nada toga obećanja je naša.

Jedno je kad kažem svome suprugu, koji sjedi nasuprot mene za stolom: „Dušo, ja sam s tobom“, a posve je drugo kad čuje moje riječi kad nas vrijeme i mjesto razdvoje. Jedno je izjava očitoga, a drugo je uvjerenje u nevidljivo.

To nam pomaže da razumijemo zašto nam se čini da je Isus rekao stvari koje su neusuglašene u svojoj primjeni. Njegova uputa – kupite mač – uslijedila je nedugo nakon što je ukorio Petra zbog njegove uporabe. Večer kad je bio izdan na Maslinskoj gori nije bilo ni mjesto ni vrijeme u kojemu se vade mačevi. Bilo je to vrijeme posvećenja i molitve. Da su učenici ostali budni, shvatili bi da je Isus bio u procesu polaganja svoga života, a ne pokušaja da ga sačuva.

Matej podsjeća na prethodno vrijeme kad je Isus govorio o mačevima.

Nemojte misliti da sam došao donijeti na zemlju mir! Nisam došao da donesem mir, nego mač.
(MATEJ 10:34; KS:2006)

Kad se pojave mačevi, razotkriju se motivi. Oni imaju sposobnost da nas rastjeraju užasnote ili nas ujedine u hrabrosti.

Premda posljednja večera govori o mačevima, nemamo povijesni zapis da su učenici ikada više izvadili svoje mačeve kako bi se branili ili uvrijedili svoje progonitelje, što me navodi da pomislim kako Isus nije govorio o samoobrani ili o preuzimanju stvari u svoje ruke u našoj snazi.

Isus je isprava bio kušan sam, u divljini, nakon posta od četrdeset dana, a zatim je bio ponovno kušan, okružen prijateljima, u vrtu, prije posta. Međutim, prvo iskušenje nije

**Kad se pojave
mačevi, razotkriju
se motivi.**

bilo mnogo drugačije od posljednjeg. U prvom, davao je ohrabrivao izgladnjelog Isusa da pred njim pretvori kamenje u kruh. Njegov se zahtjev može smatrati biblijskim; napokon, Mojsije je providio kruh za Izraelovu djecu tijekom njihova boravka u divljini.

Isus odvratiti: „Pisano je: ‘Ne živi čovjek smo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih.’“ (MATEJ 4:4; KS:2006)

Prvi je čudesan čin bio hranjenje drugih, a drugi se odnosi na vlastito hranjenje. Kasnije, tijekom njegove zemaljske službe, Isus je zapravo otkrio koliko je dobro razumio tu razliku, kada je sebe prozvao kruhom života.

Odgovori im Isus: ‘Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, sigurno neće ogladnjati. Tko vjeruje u me, sigurno neće nikada ožednjati.’ (IVAN 6:35; KS:2006)

Govori li Isus ovdje u doslovnom smislu? Ne, iskusila sam fizičku glad i žeđ otkad sam srela Isusa. Post u divljini promijenio je Isusa od onoga tko je živio o kruhu u onoga tko provida kruh života, koji je Isus, utjelovljena Riječ.

Đavao je izazvao Isusa da zapovjedi Božji upliv tako što bi silom spasio Isusa ako bi skočio s vrha hrama.

„Ako si zaista Sin Božji, baci se dolje, jer je pisano: ‘Naredit će svojim anđelima za tebe da te nose na rukama, da ne bi gdje nogom udario o kamen.’“ Isus mu reče: „Također je pisano: ‘Ne kušaj Gospodara, Boga svojega!’“ (MATEJ 4:6-7; KS:2006)

Isus je znao da se nije došao pravdati u nekom nerazboritom pokušaju dokazivanja religioznim vođama da je On Božji Sin. Umjesto toga, došao nas je podići na križ. Kad je davao pokušao kušati Isusa svim kraljevstvima svijeta i njihovom slavom, Isus je ponovno upotrijebio mač Riječi:

Nato mu Isus reče: „Odstupi, sotono, jer je pisano: ‘Gospodaru, Bogu svojemu, klanjaj se i njemu jedinom služiti!’“ Tada ga ostavi đavao, a pristupiše anđeli te su mu služili. (MATEJ 4:10-11; KS:2006)

Navodno se ti anđeli pojave nakon što položimo ispit „stoji pisano“! Kao što je davao pokušao s Isusom, tako pokušava izvrnuti značenje, a time i primjenu Božje Riječi, u nadi da ćemo krivo upotrijebiti njegova obećanja za samoočuvanje, za obožavanje i odavanje

priznanja drugima ili za sebičnu dobit. Kao što đavao napada izopačivanjem istine, tako i mi napadamo objavom istine.

Tijekom povijesti ratovanja mačem, postojala je narodna izreka koja bi se izgovorila prije svakog okršaja u kojemu bi se riješilo pitanje časti: „Mač je istina.“

Došlo je vrijeme da živimo po maču istine, koji je Riječ od našega Boga. Kako bismo to u konačnici ostvarili, ova će knjiga biti zasićena slikama mačeva i mačevalačkim nazivljem kako bismo bili bolje upoznati s Božjim izborom oružja.

Pojam borba mačem ili mačevanje može se upotrebljavati naizmjenično. Mačevanje (*fencing*) potječe od riječi obrana (*defense*), a mi nemamo veće obrane od Riječi Božje.

U mojem proučavanju mačevanja, naučila sam da je to jedan od rijetkih sportova u kojemu su žene dorasle muškarcima, jer mačevanje zahtijeva umnu strategiju i fizičku snagu. Uspješno mačevanje uključuje više malih, preciznih pokreta, nego velikih udaraca. Meč je dobiven više intuitivnom svjesnošću neprijateljeva sljedećeg pokreta, nego pretjeranim samopouzdanjem u vlastitu igru.

3.

MOGLE BISTE BITI JUNAKINJE

*Nemoguće je pobijediti u utrci osim ako se ne odvažite trčati;
nemoguće je dobiti pobjedu osim ako se ne usudite boriti.*

- RICHARD M. DEVOS



Pozabavili smo se time zašto ste vi meta. Potom smo raspravili zašto je mač vaše odabrano oružje. Sada ćemo govoriti o tome kako biti junakinja.

Junakinja ili heroína: nadžena, prvakinja, osvajačica, zvijezda, protagonistica, voditeljica i hrabra žena.

Je li spoznaja da ste označene kao meta, samo zato što biste mogle biti junakinje, možda pomalo zastrašujuća? Iskreno, tko je ushićen kad čuje da je označen za napad? Ali kao što znate, vi niste normalne. Vi ste pomazane kćeri Boga Svemogućega, stvoritelja neba i zemlje i svih vidljivih i nevidljivih stvari. To vas čini mogućom prijateljicom za neprijatelja.

Znam da shvaćate da je bitka stvarna i da su uloženi visoki, ali kao i naša prijateljica Sarah Connor, možda još uvijek niste ništa napravile, no duboko u sebi znate da jednog dana hoćete. I evo odličnog dijela: vaše putovanje prema postanku junakinjom počinje kada jednostavno dozvolite Bogu da bude po njegovom.

Nedavno me jedna osoba koju smatram suvremenom junakinjom, koja čini razliku po svem svijetu i inspirira tisuće, upitala: „Mislis li da sam uopće pozvana u službu?“

Glasno sam se nasmijala! Naravno da je. No njezino pitanje i trenutna zbunjenost bili su iskreni. Zašto? Ponekad naše vrijeme

zamagljuje naš unutarnji uvid. Nikada nemojte sumnjati da ste dio priče svoga dana.

U naše vrijeme možemo biti ono što su junaci vjere bili u svoje vrijeme – ali upamtite, u to vrijeme nisu znali da su bili junaci.

- A. W. TOZER

Dano nam je na razmišljanje da ako ti biblijski junaci vjere nisu znali da su bili junaci u svoje vrijeme, mi također možemo biti nesvjesni te činjenice u naše vrijeme. Nalazimo se u dobrom društvu jer su oni, kao i mi, bili nesvjesni svog junaštva.

Bog stvara junake iz nikogovića

Kao što su naši životi dar, priča u kojoj se nalazimo također je dar koji otvaramo vjerom. Ne moramo otkriti naše sklonosti junaštvu, a zatim se okušati u toj ulozi. Bog nas je već upisao u tijek priče junaka vjere, koja je pobjeda epskih razmjera ispunjena čudesima, bitkama, znakovima i znamenjima.

Kad bi naime Abraham zbilja bio opravdan na temelju djela, imao bi razloga da se ponosi – ali ne pred Bogom! (RIMLJANIMA 4:2; KS:2006)

Počnimo gdje naša priča počinje – s prvim junakom vjere, Abrahamom, koji je započeo svoje putovanje u povijesti kad je prestao pokušavati srediti stvari na svoj način. Kao mnogi od nas, Abraham je bio predak jednog idolopoklonika (vidi Jošua 24:2). Idolopoklonstvo se temelji na štovanju onoga što smo izgradili vlastitim rukama. Kad Bog traži nešto veće od onoga što smo izmislili, On nas uvodi u svoje planove – više nego što blagoslivlja ono što smo sagradili.

Čitamo u Pismu:

Vjerova Abraham Bogu, i to mu se uračuna u pravednost. (RIMLJANIMA 4:3; KS:2006)

Pitanje koje nam se nameće jest – jesmo li spremni učiniti isto? Ako da, onda je vrijeme da stupimo u ono što je Bog već učinio za nas. To omogućava njegovu Duhu da započne novi posao unutar nas. To djelo pokazuje da vjerujemo da smo u njemu više nego pobjednici. Dok se na toj prekretnici okrećemo i usmjeravamo naša srca, On nas pozicionira kako bi se moglo dogoditi nešto nevidljivo, ali značajno. I kad koračamo u tandemu, ne samo da dobivamo njegovu perspektivu već nam je i dodijeljen njegov autoritet.

Isus im tada reče: „Zaista, zaista, kažem vam, Sin ne može ništa sam od sebe učiniti, nego samo ono što vidi da čini Otac. Što ovaj čini, to jednako čini i Sin.“ (IVAN 5:19; KS:2006)

Usuglašeno znači „u dogovoru s, u jedinstvu“ te „usklađeno s“. Ako Isus, jedinorođeni Sin Božji, nije činio ništa neusklađeno s Ocem, onda mi, njegove kćeri junakinje, nećemo ostvariti ništa od vječne vrijednosti ako također ne budemo slijedile njegovo vodstvo!

Biblija opisuje junake poput Abrahama koji su išli prije nas, kao one koji su bili „obrezani, ali ne one koji su samo obrezani već koji i idu stopama vjere našega oca Abrahama koju je imao još dok je bio neobrezan“ (RIMLJANIMA 4:12; KS:2006). Kao što vjerujemo da je u Kristu Bog izbrisao našu prošlost, tako vjerujemo da u Kristu već djeluje u našu korist u budućnosti. Odnos se nadalje objašnjava ovako:

... kao što stoji pisano: „Postavio sam te za oca mnogih naroda“
– pred Bogom komu povjerala kao onomu koji oživljuje mrtve i iz ničega stvara bića. (RIMLJANIMA 4:17; KS:2006)

Ne možemo se spasiti dobrim življenjem. Nitko nije pravedan osim Isusa, Sina. Stoga se predajemo kombinaciji onoga što je Bog učinio za Abrahama kroz vjeru i također dajemo Bogu dozvolu da učini nešto iz *nikoga*. To nešto može izgledati kao hrabro djelo junakinje stvorene iz nekoć samozadovoljno slomljene kćeri. Kad uđemo u Božje djelovanje u našu korist, postajemo junakinjama djelovanja. Naši su se preci razlikovali od mase svojim djelima vjere ili vjerskim djelovanjem. Postigli su status junaka i junakinja u Božjoj povijesti.

Vjera je jamstvo za ono čemu se nadamo, dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo. Zbog nje su stari postigli pohvalno svjedočanstvo. (RIMLJANIMA 11:1-2; KS:2006)

Junaci su postojani ljudi

Vidimo ova djela vjere istaknuta stih za stihom u *Poslanici Hebrejima* gdje fraza *vjerom* odzvanja više puta. Navedeni primjeri predstavljaju listu onoga što su ti junaci postigli vjerom:

- donijeli odluku prihvatljive žrtve
- preskočili su smrt
- ugodili su Bogu
- izgradili su ogromnu arku usred suhe zemlje
- povukli su granicu između dobra i zla
- putovali su u nepoznata mjesta

- živjeli su kao stranci u zemlji
- držali su pogled na vječnosti
- primili su vjerom ono što je Bog za njih učinio
- ostali su trudni u podmakloj dobi i rodili jedan narod
- u vrijeme kušnje održali su svoje obećanje Bogu
- posegnuli su u budućnost i blagosloville svoje potomstvo
- prorokovali su sudbinu i izlazak
- odvažno su se suprotstavili kraljevoj odredbi i sakrili svoga sina
- odbili su počasni kraljevski život tlačitelja i odabrali nevolje među Božjim potlačenim narodom
- okrenuli su se od gnjevnog zemaljskog kralja kako bi slušali nevidljivog vječnog Boga
- slavili su Pashu
- prešli su Crveno more po suhoj zemlji
- koračali su uokolo Jerihona sedam puta
- izrazili su dobrodošlicu uhodama i izbjegli uništenje
- srušili su kraljevstva
- provodili su pravdu
- odgovorno su izvršavali svoja obećanja
- bili su zaštićeni od lavova, vatre i mača
- okrenuli su nedostatak u korist
- dobili su bitke
- potukli su neprijatelje
- primili su voljene nazad iz mrtvih.

Iz te ogromne liste izdvojit ću samo četiri stvari koje možete vjerom primiti u svoj život kako biste odmah mogle usvojiti stav junakinja djelovanja.

- 1. Primite vjerom ono što je Bog već učinio za vas i živite prema tome!** Abraham je živio prema onome što je primio. Nije okrenuo svoja leđa ili rekao: „Bog je završio ovaj posao tako da mogu prestati živjeti po vjeri kao nomad u šatorima.“ On je neprestano hodao u onome što mu je bilo otkriveno tijekom njegova života.
- 2. Ugodite Bogu.** Naš je Otac zadovoljan kada njegova djeca preuzmu nevidljivu postojanost iz koje je stvorio njihove živote te počnu hodati u otkrivenju onoga tko On za njih jest. *Poslanica Hebrejima* nam govori: „A bez vjere nemoguće mu je ugoditi, jer onaj koji želi pristupiti Bogu mora vjerovati da postoji Bog i da nagrađuje one koji ga traže.“ (11:6;

KS:2006) Život po vjeri ugađa Bogu. Dodatak tomu da je „dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo“ (11:1; KS:2006), vjera je pouzdanje, povjerenje, privrženost, postojanost i odanost. To je život potpunog pouzdanja, proveden u vjernosti našem Kralju. Suprotno životu po vjeri bio bi život nevjere. Odabiranjem puta ugađanja Bogu ostvaruje se sljedeći cilj.

3. **Blagoslovite svoje potomstvo.** Kad namjerno odabiremo život, blagoslov i poslušnost, pozicioniramo tisuće naraštaja na sličan način! Poslušajte što nam obećava Psalam 105:7-9 (KS:2006): „On je Jahve, Bog naš; po svoj su zemlji njegovi sudovi! On se uvijek sjeća svojega Saveza, riječi koju dade tisućama naraštaja. Saveza koji sklopi s Abrahamom i zakletve svoje Izaku.“
4. **Odlučite živjeti kao strankinja u ovoj zemlji.** To znači živjeti shvaćajući da smo prolaznici kroz ovaj svijet. Mi smo ukorijenjeni u Kristu. Naš život potječe od Njega; stoga ne dozvolimo svome korijenu da se ovdje razvije preduboko. Biljke uzimaju vodu i hranjive tvari kroz svoj sustav korijena. Mi uzimamo od Boga i dajemo ovome svijetu. Živjeti poput stranca za ovu zemlju nije jednako kao i čudno se ponašati na ovoj zemlji. Sve se svodi na to na što se usredotočujete: „Svracajte misao na ono što je gore, ne na ono što je na zemlji, jer ste umrli i vaš je život sakriven s Kristom u Bogu!“ (Kološanima 3:2-3; KS:2006)

Junaci imaju stav

Tu listu izvrsnih izvadaka iz *Poslanice Hebrejima* 11 ostvarili su ljudi koji su bili slični vama i meni. Jedina razlika između njih i nas može biti da su oni usvojili nebesku perspektivu i odbili živjeti prema ograničenjima ove zemlje. Mi smo njihovi potomci. Ovo je naše nasljedstvo!

Kao dodatak svemu navedenom, odvažno su se oduprli sljedećim izazovima nevolja. Neki su bili mučeni, ali se nikad nisu predali. Pretrpjeli su zlostavljanje, bičevanje, tamnice i okove. Neki su bili kamenovani, prepiljeni na dvoje ili ubijeni, dok su drugi lutali zemljom u životinjskoj koži – kao beskućnici, bez prijatelja i nemoćni u svoje vrijeme. Iako njihovi životi moćno odzvanjaju do naših dana, Biblija završava opis tih junaka navodeći da su bili „oni kojih svijet ne bijaše dostojan! – lutajući po pustinjama, gorama, po špiljama i zemaljskim pukotinama“ (stih 38; KS:2006).

To pokreće moje srce. Želim živjeti na način da sam više stanovnica neba nego zemlje! Ne moramo biti mučeni ili prepiljeni na dvoje kako bismo promijenili perspektivu, ali možda ćemo morati promijeniti neka naša očekivanja.

Junaci koriste trenutak

Dok sam tipkala ove riječi, grad u kojemu živimo bio je zahvaćen vatrom te smo svjedočili Božjem oslobođenju iz prve ruke.

U srijedu ujutro bila sam u našem podrumu, radeći kao pomahnitala, kad je moj muž, John, došao kući i rekao mi da se trebam vratiti s njim u naše urede. On i osoblje službe molili su se u utorak u vezi s požarom u Waldo Canyonu i, nažalost, te smo noći gledali s našeg prednjeg trijema kako se vatra širila pomoću vjetrova niz planinski predio proždirući stotine kuća na svome putu. Trideset i dvije tisuće ljudi u našem je gradu moralo biti evakuirano. Stoga su se u srijedu ujutro John i osoblje molili zbog prijetnje moguće evakuacije naših ureda.

Zatim se situacija pogoršala. Mnogi su se članovi osoblja razumljivo bojali, budući da je vatra prijetila njihovim domovima i egzistenciji. Dok su vođe raspravljale što bismo trebali iznijeti iz naše zgrade, John se odjednom naljutio. Došao je do mene i rekao: „Lisa, vraćamo se natrag u naše urede i pomolit ćemo se treći put.“

Možda ćete se morati boriti više puta kako biste pobijedili.

- MARGARET THATCHER

Isprva sam odbila. Morala sam napisati rukopis. No tada sam shvatila da sam dobila priliku živjeti ono što sam proučavala u *Hebrejima* o junacima, kako...

„... ugasiše žestinu ognja, izbjegoše oštrici mača, ozdraviše od bolesti, biše junaci u boju, nagnaše u bijeg tuđe bojne redove“
(HEBREJIMA 11:34; KS:2006).

John i ja uputili smo se prema našem uredu te smo putem pozvali prijateljicu koja je imala neustrašivu vjeru. U vrijeme kad se nalazite usred vatre, treba vam netko tko nije u vatri kako bi vam pomogao da pronađete put kroz dim. Detaljno smo podijelili što se događa, a John je objasnio što se nalazi u njegovom srcu i za što smo vjerovali. Njezino je srce bilo snažno usuglašeno s našima. Podsjetila nas je na spomen ploče u našoj prošlosti. Vidite, ovo nije bio prvi put da smo se suočili s prijetnjom vatre te smo trebali podsjetnik na ono što smo tada naučili, kao što smo se sada suočavali s ovom bitkom.

Možda mislite: „Ali ja nemam spomen ploču koju bih ponio sa sobom.“ Pa, imam sjajne vijesti za vas. Svi primjeri navedeni u *Hebrejima* 11 čine sirovi materijal kojim možete graditi.

Završili smo razgovor s našom prijateljicom te smo joj obećali da ćemo ju nazvati jer je htjela biti dijelom molitvenog vremena u uredu. Svi troje bili smo puni očekivanja da nismo mogli dočekati molitvu i potom vidjeti kako će naš Svemogući Bog odgovoriti. Okupili smo naše osoblje, a John je uzeo flomaster u ruku i počeo pisati na bijelu ploču ono za što smo se molili. Molili smo da se vatra ne širi dalje te da proždre samu sebe. To je značilo da više nijedna zgrada neće izgorjeti ili da životi neće biti izgubljeni, te da naše predevakuacijske pripreme nikad neće postati obavezne. Dok sam gledala po sobi lica osoblja, vidjela sam strah, vjeru, zabrinutost, pitanja, čak i uzbuđenje. Potom smo svi izašli i počeli se moliti.

Imajte na umu da je to bio treći put kako se naše osoblje okupilo. Osjetila sam kako su neki bili „umorni od činjenja dobra“, ali kada smo udružili glasove i rukama stvorili krug, snaga naših molitava počela je rasti kako su se svi uključili. Ne znam koliko smo dugo molili, ali znam da smo se svi molili dok nismo vidjeli nešto u daljini... Vidjeli smo odgovor. Troje nas je vidjelo Božji odgovor u obliku vatre... kako je vatra iz neba proždrla vatru na zemlji. Ne tražite od mene da vam to razjasnim, jer ne mogu.

Dok smo se molili, doslovno smo osjetili blagi pritisak sprijeda te se temperatura zamjetno spustila. Za manje od sat vremena nakon što smo John i ja napustili ured, kiša je pala na naše područje te su vjetrovi promijenili smjer. Do večeri je sva vidljiva vatra, koja se vidjela s našeg prednjeg trijema noć prije, ugašena. Više nijedna kuća nije izgorjela do temelja. Izvještaji su rekli da se vatra počela povlačiti unazad.

Sad, znam da su, uz potporu našeg tima, mnogi drugi molili. Vidjeli smo što se može dogoditi kad svrhovito udružimo naše glasove u snazi i vjeri s drugima. Hrabri vatrogasci, policija i Civilna zaštita te ostale grane vojske neumorno su se borili protiv vatre. Došlo je vrijeme da se molimo snažno kao što su oni radili, jer ako su oni bili voljni stati na rub zemaljske vatre, onda je najmanje što smo mogli vapiti za pomoć iz neba.

**Činjenica
u mačevanju:**
U mačevanju, ako
podlegnete
neprijateljevoj igri,
osuđeni ste
na propast.

Uz molitvu, naše se osoblje potrudilo povezati evakuirane obitelji s udomiteljskima. Junaci shvaćaju da kombiniraju djelovanje s molitvama!

Junaci su dio povezanog nasljeđa

U *Hebrejima* 11 čitamo:

„U vjeri umriješe svi ovi ne primivši što je obećano, već to izdaleka vidješe i pozdraviše te priznadoše da su ‘tuđinci i putnici na zemlji’.“ (HEBREJIMA 11:13; KS:2006)

Što su ti junaci od davnine vidjeli u daljini? Jesu li to bile skupe kuće i auti? Ne bih rekla! Ne mašete niti pozdravljate stvari, već mašete i pozdravljate *ljude*!

Ako ćemo slijediti njihov primjer, moramo postati dalekovidni.

Ovi junaci nisu gledali u ono što su imali u rukama jer su bili usredotočeni mašući nečemu u daljini. Junaci su ljudi uvjerljive nade i nebeskog uvjerenja, jer je vjera temelj svega čemu se nadamo i jedini dokaz još uvijek nevidljivim stvarima (vidi *Hebrejima* 11:1, KS:2006).

Pročitajte sljedeći stih i budite ispunjeni strahopoštovanjem i poniznošću jer nas je naš Svemogući Bog smatrao dostojnima da budeмо uračunati među njih.

I ti svi, iako su postigli pohvalno svjedočanstvo zahvaljujući vjeri, ne primiše ono što je obećano, jer je Bog nešto bolje predvidio za nas: da bez nas ne postignu savršenstvo. (HEBREJIMA 11:39-40; KS:2006)

Povezani smo dugačkim lancem načinjenim njihovim životima. Dio smo posljednjeg čina u njihovoj neprekidnoj priči. Svi njihovi junački pothvati čekaju upotpunjenje kada budu združeni s našima.

Dok sam iščitavala živote tih legendi vjere, nisam mogla razumjeti zašto smo predodređeni da vidimo izbliza ono što su oni vidjeli kao mrlju u daljini. Mučili su se bez da su ikada okusili plodove s Božjeg polja na kojemu nam je dozvoljeno žeti.

- Lutali su u teškim uvjetima; mi skupljamo u klimatiziranim zgradama.
- Bili su beskućnici; mi smo pronašli naš dom u Božjoj kući.
- Pjevali su sami u divljini; mi podižemo svoje glasove među tisućama.
- Njihove su ruke bile prazne; naše su pune.

Što je temelj vjere kojemu doprinosimo u ovom nasljeđu vjere sada i onda?

Vrijeme je da molimo Gospodara žetve da nam otvori oči i proširi pogled kako bismo i mi mogli vidjeti iznad očitog i živjeti djelotvorno poput nebeskih junaka. Je li moguće da djelujemo prema riječima koje su oslobodili? Jesmo li se domogli onoga što su oni primili samo figurativno?

Zato i mi, opkoljeni tolikim oblakom svjedoka, odbacimo od sebe svako breme i grijeh koji lako zavodi, te ustrajno trčimo na utakmici koja nam je određena! Uprimo pogled u začetnika i završitelja vjere, u Isusa, koji namjesto određene mu radosti podnese križ ne mareći za sramotu te „otada sjedi s desnu“ Božjeg prijestolja! (HEBREJIMA 12:1-2; KS:2006)

Znam da smo radost koja se nalazila pred Isusom. Često se pitam nisu li junaci od davnine oni koji nas bodre. Nismo li okruženi i vođeni oblakom svjedoka sigurno kao što smo okruženi i vođeni vojskom anđela?

Dok raste shvaćanje da smo u njemu junaci te da je On junak u nama, ta bi činjenica trebala nadjačati svaki strah koji smo mogle osjećati pri spoznaji da smo mete. Trebamo se uspraviti i objaviti: „Pozicionirala sam se za nadmoćnu pobjedu jer sam ‘od Boga te sam ih pobijedila, jer je veći onaj koji je u meni nego onaj koji je u svijetu.’“ (1. Ivanova 4:4; KS:2006)

Čak sada molim da te riječi raspire vjeru koja je bila posađena u vaše srce i da vas inspirira nada junaka. Uzbudljivo je pogledati se u ogledalo i shvatiti da ste puno više od onoga što itko može vidjeti. Područje nevidljivog drži tajnom vaš identitet junakinje. Biti junakinja čin je obožavanja.

Junaci su nadljudi

Za svetima što su u zemlji sav plantim od čežnje! (PSALAM 16:3; KS:2006)

Volim ovu verziju jer izjednačava pobožnost s junaštvom. Što znači biti pobožan! Neke od riječi koje označavaju pobožan su svet, nebeski, uzvišen i nadčovjek. To znači da djelujemo:

„Ne silom niti snagom, već duhom mojim!“ – riječ je Jahve nad Vojskama. (ZAHARIJA 4:6B; KS:2006)

Naš status junaka ne ovisi o našoj ljudskoj snazi ili moći ili čak o našem ljudskom duhu; to dolazi od snage njegova Duha. Budući

da smo pozvani biti uzvišeni i nadljudi, vrijeme je da stupimo u tu ulogu. Život po Duhu znači da više ne dozvoljavamo osnovnom djelovanju i emocijama da nas vežu uz vlastitu snagu i nastojanje, niti možemo dozvoliti pristup neprijatelju kroz svoje djelovanje.

Zar niste tjelesni, to jest, zar ne živite čisto po ljudsku, kad među vama postoji zavist i svađa? (1. KORINČANIMA 3:3; KS:2006)

Čujete li ovo? Ponašati se po ljudsku nije dovoljno za upravljanje onim što je u nama. Zapravo se ponašamo nadljudski kad izbacimo zavist i svađu iz jednadžbe naših života. Zamjenjujemo tjelesnu normu odabirući hod u jedinstvu.

Superjunaci osposobljeni su pomoći ugroženima i uplašenima jer shvaćaju da odgovaraju višoj moći. Pomišljajući da itko od nas može biti junakom u vlastitoj snazi neće nas dovesti daleko. Bog je izvor naše snage i odgovorni smo Jednome koji nas opunomoćuje i tko nam je iskazao čast da dijelimo s njim ime – Isus.

Junaci su hrabri

Hrabrost u opasnosti pola je bitke.

- PLAUTUS

Junaci su *uvijek hrabri*, ali nemojte pomišljati kako *uvijek hrabri* znači da se *nikad ne plaše*. Otkrila sam da je sljedeći uvid Ralpa Waldo Emersona duboko istinit: „Junak nije ništa hrabriji od obična čovjeka, ali je hrabriji pet minuta duže.“

Postoji vrijeme kad „biti hrabar pet minuta duže“ zapravo znači šutjeti dok ste pod napadom, što dozvoljava Bogu da njegova bude posljednja. U drugo vrijeme „biti hrabar pet minuta duže“ znači biti uvijek dosljedan. „Biti hrabar pet minuta duže“ znači nikada šutjeti ili ustuknuti kada ste bespomoćni pod napadom. Često su bitke dobivene, laži razotkrivene i neprijatelji pobijedeni jer ste ostali posljednji stajati na bojnome polju.

Hrabrost će vas održati postojanima.

Život je ispunjen zastrašujućim trenucima i ne možemo spriječiti navalu straha kao što ne možemo zaustaviti vjetar, no uvijek možemo odabrati našu reakciju. Isti vjetrovi koji su uzrokovali let orla u kasnijem životu plašili su ga kad je bio orlić. Dozvolite strahu da vas približi Bogu.

Činjenica

u mačevanju:

Biti dijelom rasprave –
odlučiti djelovati
– to znači biti pravi
mačevalac.

Junaci imaju X faktor

Svi junaci imaju – ako smijemo tako reći – nešto više u sebi, jednostavno zbog toga što su svoje živote povezali s nečim većim.

Junak je netko tko je dao svoj život nečemu većem od sebe.

- JOSEPH CAMPBELL

Junaci se nastoje boriti za svrhu više nego za sebe. Više su motivirani nečim vanjskim što ih potiče da riskiraju te budu odvažniji, suosjećajniji, voljniji, odgovorniji i hrabriji. Junaci shvaćaju da uvijek postoji šira slika. Junaci se ne boje zastupati niti odstupiti. Ta voljnost da se uzdignu iznad područja normalnog čini ih izvanrednima.

Za vrijeme pisanja ove knjige, film *Osvetnici* nalazio se u kinima među trima najprodavanijim filmovima svih vremena. Zanimljivo je primijetiti da su osvetnici jedinstveni junaci koji uče djelovati u timu. Odvojeno su moćni, a zajedno dokazuju da su nepobjedivi.

Kapetan Amerika ima dobitnu kombinaciju superiorne snage i časti, ali je pomalo naivan. Thor je privlačan i dobronamjeran te rukuje nepobjedivim čekićem, ali vjeruje bratu kada ne bi trebao. Iron Man genijalan je i zabavan, pomalo povučena karaktera, ali je također pomalo sarkastičan i izmučen. Hulk posjeduje sirovu snagu nad kojom gotovo nema kontrole. Crna je udovica okretna i prilagodljiva pod pritiskom, ali nosi sa sobom mračnu prošlost. Ta lista mogla bi sadržavati mnoštvo drugih superjunaka, ali je poanta da svi imaju jedinstvenu snagu i slabosti.

Osim Isusa, svi su biblijski junaci imali snagu i slabosti! Superjunaci mogu biti obaju spolova te dolaze u različitim oblicima i veličinama... kao što smo vi i ja.

Kršćanin znači biti sljedbenik Krista i pomazanik. Mi obožavamo svog Junaka, dozvoljavajući Božjoj providnosti i milosti da nas učini junacima. Poslušajte Pavlov zahtjev Efeškoj crkvi:

Ubuduće budite jaki u Gospodinu i njegovoj silnoj moći! Obucite se u bojnu opremu Božju da se mognete suprotstaviti đavolskim napadima! Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnikâ ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima. Zato uzmite i na se stavite bojnu opremu Božju da se mognete oduprijeti u zli dan i, kad sve nadvladate, održati se! Dakle, stojte čvrsto! „Opašite svoje bokove istinom“, „obucite oklop - pravednost“, obujte noge „spremnosću za Radosnu vijest – mir!“ U svemu uzmite veliki štít - vjeru; njime ćete moći ugasiti sve

goruće strijele Zloga! Prihvatite kacigu – ono čime se spasava – i mač Duha, to jest riječ Božju, sa svakovrsnom prošnjom i molitvom. (EFEŽANIMA 6:10-18; KS:2006)

U ovom je odlomku pregršt informacija. Hajdemo istaknuti najvažnije tvrdnje, jer ovi stihovi u *Efežanima* predstavljaju svrhu ove knjige.

1. Bog je snažan i želi da njegove kćeri budu snažne!
2. Njegova su oružja vrhovna.
3. S ovim oružjem u ruci, ništa čime vas neprijatelj napadne, neće vas odvući s vašeg puta.
4. Nalazite se u duhovnoj bitci između života i smrti.
5. Ako se sada pripremite, nećete biti uhvaćene nespremne.
6. Ne možete to učiniti u vlastitoj ljudskoj snazi.
7. U životu je potrebno primjenjivati istinu, pravednost, mir, vjeru i spasenje.
8. Božja je Riječ nezamjenjivo oružje.
9. Molitva je neophodna.

Naš je nebeski Otac očekivao naše pojedinačne potrebe te nas opunomoćio da nadvladamo. Najbolje nas osobno naoružanje očekuje. Ovi bezvremenski elementi imaju moć dobivanja bitci koje se odvijaju u ovome trenutku kao i u budućnosti. Nalazimo se usred borbe između svjetla i tame, a život i smrt vise o niti. Ne smijemo se okrenuti i pobjeći u strahu.

Činjenica u mačevanju:
Obuzdajte protivnikovu agresiju napadajući svaki put kad se previše približi tijekom pripreme svoga napada.

Sve dok hodamo ovom zemljom, Zmaj će stvarati oružje nadajući se da će nas njime nadvladati. Neprijatelj će bjesnjeti i objaviti rat protiv Božjih kćeri, ali neće nas nadvladati jer posjedujemo mačeve iskovane u vatri. Kako kćeri Božje budu izvlačile svoje mačeve, tako će se neprijatelj povlačiti.

Gledajte naprijed, stojte čvrsto na zemlji, podignite svoj mač i dozvolite neprijatelju da vidi ljupko lice junakinje.

4.

BOJNO POLJE

Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv
Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnika ovoga mračnog
svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima.
- Efežanima 6:12 (KS:2006)



U ovome ćemo poglavlju odgovoriti na pitanja „Gdje se odvija bitka?“ i „Tko je neprijatelj?“

Brz je i jednostavan odgovor da se bitka bje u području nevidljivog, a naši neprijatelji nisu ljudi koje poznajemo.

Živimo u neprestano promjenjivom svijetu gdje će vrijeme koje znamo uskoro prijeći u vječnost: „... jer prolazi vanjski oblik ovoga svijeta“ (1. Korinćanima 7:31; KS:2006).

Svijet i sve unutar njega stvorilo je nevidljivo.

Uzmite primjerice moćni atom. Može li ga se vidjeti golim okom? Ne. Ali moć i čudo atoma ne prestaju postojati jer ga ne možemo vidjeti. U knjizi *Pismo starijeg đavla mlađem* jedan je demon upozorio drugoga: „Iznad svega, nemoj pokušavati koristiti znanost (mislim, pravu znanost) kao dokaz protiv kršćanstva. Ona će ga pozitivno ohrabriti da razmišlja o stvarnostima koje ne može dotaknuti i vidjeti.“

Ne možemo pretpostaviti da nešto nema utjecaja na nas samo zato što je izvan našeg vidljivog područja. Vrijeme je da koristimo naše umove. Evo loše vijesti: vaš se um nalazi u hrvačkom meću i nema šanse da se iz toga izvučete.

Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv
 Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnika ovoga mračnog
 svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima.
 (EFEŽANIMA 6:12; KS:2006)

Dobra je vijest što imate moć odabrati protiv čega se borite. Naš nam neprijatelj želi odvući pažnju od nevidljive borbe kako bismo bili zbunjeni i kontrolirani od izraza zla iz sjene. On ne želi vidjeti kako napadamo izvor koji zapravo baca sjenu. Pokušavajući pobijediti neprijatelja hrvajući se s ljudima isto je kao pokušati uništiti stablo berući njegove plodove. Kako biste uništili stablo, morate uništiti sustav korijena.

U svijetu postoji cijeli podzemni sustav tame koji često djeluje ili dobiva izraz kroz ljudske živote. Nisu vas ljudi naciljali, premda se ponekad tako osjećate. Nešto daleko podmuklije i drevnije ima vas u vidu jer se Zmaj boji onoga što vi nosite u sebi.

Čini se kako upravo sada *noćna mora* zamračuje dugotrajne i veličanstvene snove našeg Gospodina. Pojedinačno, mi smo njegov san za koji se borio i pobijedio, ali njegova nada za nas ne završava ovdje; vidimo njegov san za sve nas očitovan u Duhom nadahnutoj molitvi:

Ne molim samo za njih nego i za one koji će po njihovoj riječi vjerovati u me, da svi budu jedno. Kao što si ti, Oče, u meni, i ja u tebi, tako neka i oni u nama budu jedno, da svijet vjeruje da si me ti poslao! Ja sam im predao slavu koju si ti meni dao, da budu jedno kao što smo mi jedno – ja u njima, a ti u meni – da postanu potpuno jedno, da svijet upozna da si me ti poslao i da si njih ljubio kao što si mene ljubio. (IVAN 17:20-23; KS:2006)

Za stolom tijekom njegove posljednje večere, okružen jedanaestoricom vjernih učenika, Isus se molio za nas. Uključio je nas koji ćemo jednoga dana vjerovati zbog njih. Kroz Pismo pratili smo ih dok su hodali s Isusom, pobjegli od Njega i vratili mu se kako bi mu donijeli slavu. Kao što je Isus trebao da njihovi životi i riječi budu svjedočanstvo Njega nama, tako je došlo vrijeme da mi otkrijemo Isusa drugima. To znači da će drugi vjerovati zbog nas.

Kako se to događa? To se očituje kroz Božju slavu. Vrlo sažeta definicija njegove slave bila bi „Božja puna mjera“ ili „njegova punina“. Bog je posve dao svog jedinorođenog Sina, a Isus je dao svoj život do kraja. Nikada nije postojao nijedan uskraćeni dio; ništa nije bilo zadržano ili u pričuvi. Svi su bili za, posve iste svrhe i djelovanja.

Cilj je Isusove molitve za nas da postanemo jedno srce i um kako bi zemlja opet vidjela slavu Oca i Sina, po Duhu, u njegovoj zaručnici.

Nažalost, dok čitam ove stihove u Ivanu 17, shvaćam kako čak i Isus mora ponekad predugo čekati kako bi dobio odgovor na svoju molitvu jer zasigurno još uvijek nismo jedno.

Svi smo jedinstveni zbog čega možemo izgledati, osjećati se i misliti drugačije. Naše se izražavanje obožavanja može razlikovati, ali ako će naši životi u konačnici raditi kao tijelo, moramo biti jedno. Poruka u Ivanu 17:23 glasi:

Ja u tebi i ti u meni.
 Onda će sazrjeti u jedinstvu,
 i dati bezbožnima svjetski dokaz
 da si me poslao i njih volio
 na isti način kao što si mene volio.

Ako smo ujedinjeni, još uvijek postoji šansa da svijet može vjerovati, ali ako dijelimo i jesmo podijeljeni, izgledi su nam nikakvi! Trenutno ponašanje kršćanskih kultura i zajednica uzrokovalo je da stanovnici svijeta propituju sve što zastupamo. Ponašamo li se kao da je Bog poslao svoga Sina kako bi spasio izgubljeni svijet ili se ponašamo da se sve vrti oko nas? Vjerujemo li da Bog voli njih isto kao što je volio Isusa? Je li teško zamisliti da nas Otac voli isto kao što je volio svog nebeskog Sina? Vjerujem da je vrijeme da se počnemo ponašati kao odgovor na Isusove molitve. Kada ova slika jednoga srca i uma bude vidljiva, evo što će se dogoditi:

Oče, htio bih da oni koje si mi dao budu gdje sam ja, zajedno sa mnom, da promatraju slavu koju si mi dao, jer si me ljubio prije postanka svijeta. (IVAN 17:24; KS:2006)

Jeste li znali da ste dar koji je Otac dao svome Sinu? To vam je kao da Otac kaže: „Evo, Isuse, sakrij ovaj dar u svome srcu. Ona je blago koje ćeš iskopati poslije.“ Ovo je jedinstvo tajanstveno. Kako možemo biti s Njim dok smo još uvijek na zemlji? Odgovor je: u Kristu je sve postalo jedno. Bezbožni svijet traži dokaz Krista u nama. Sumnjam da će ga vidjeti sve dok ne shvatimo čudo nas u Kristu. Ta će se spoznaja dogoditi kako se budemo okrenuli od sebe i gledali u Njega.

Knjiga Poslanica Efežanima najbolje opisuje ovu tajanstvenost.

... u kome imamo otkupljenje njegovom krvlju, oproštenje grijeha, prema bogatstvu njegove milosti. Nju nam obilno udijeli

sa svom mudrošću i razumijevanjem, saopćivši nam tajnu svoje volje, prema onome što je prije u njemu odlučio za provedbu punine vremena: obuhvatiti pod jednu glavu u Kristu sve što je na nebesima i što je na zemlji. (1:7-10; KS:2006)

Ovi stihovi ponovno naznačuju da ništa nije bilo zadržano; obilno smo otkupljeni, oprosteno nam je te smo milošću snabdjeveni mudrošću i uvidom u znanje tajne njegove volje i svrhe koja je bila prisutna u Kristu, kako bi nebo i zemlja bili sjedinjeni u njemu. Isus je došao za punine vremena, a mi hodamo zemljom kako vrijeme protječe. Što bi se dogodilo kada bismo bili jedno srce, jedan glas, jedna vizija i svrha, jedno ime, jedno kraljevstvo i jedna vladavina koja bi donijela slavu Isusu? Opet bismo hodali na način da bi izmučena zemlja na tren svjedočila nebu.

Mir se ne događa sam od sebe. Mir je plod rada Božjih sinova i kćeri.

Blago mirotvorcima, jer će se zvati sinovi Božji! (MATEJ 5:9; KS:2006)

Podjela se događa bez rada ili bez našeg doprinosa. Podjela je bila prirodnim tijekom ovoga svijeta od pada čovječanstva. Jedinstvo i mir zahtijevaju namjernu i stratešku mudrost. Moramo primijeniti nebesko djelovanje kako bismo se suprotstavili inicijativi naše kulture.

Podjela nikada ne donosi slavu Isusu. Razdor dijeli srca, domove, glasove, vizije, namjere i kraljevstva. Podjela ima mnoga lica: ponos, bijes, gnjev, prepirku, klevetu, tračanje, svađu, ogorčenost, uvredu, vještičarenje i idolopoklonstvo (vidi Galaćanima 5:19-21). Te uvrede dobivaju pristup u naš svijet kad živimo tjelesno ili prema sirovim ljudskim nagonima. Iako podijeljenost ima mnogo lica, u konačnici ima jedan cilj: naše uništenje.

Ako li u srcu svom nosite gorku zavist i sebičnost, nemojte se ponositi i (nemojte) lagati protiv istine! Ta, naime, mudrost ne dolazi odozgo, već je ona zemaljska, ljudska, đavolska, jer gdje je zavist i sebičnost, ondje je javni nered i svaka vrsta zla djela. (JAKOVLJEVA 3:14-16; KS:2006)

Jedan je od Božjih ciljeva da Zaručnica bude ujedinjena kako bi shvatila da On ljubomorno čezne za njezinom potpunom privrženosti njemu. To znači da se ponekad

**Kao što, naravno,
porod prethodi
prirodnom rađanju,
postoje trenutne bitke
prije vječnog sna.**

moramo boriti za jedinstvo. Isus je pobijedio smrt, pakao i grob kako bi bio jedno s nama i kako bismo bili jedno među sobom. Neki od najmoćnijih odnosa iskovani su kad se željezo oštiri željezom, a posljedica trenja oštiri oba. Prije često nego nikada, naići ćete na najveći otpor čim namjerno odlučite hodati u jedinstvu.

Svaki put kad imate barjak koji djeluje kao zaštita i punomoć mnogima, vidjet ćete kako podjela pokušava uzeti zamah unutar vojnih redova. Vidjela sam tu dinamiku kako se odigrava iznova u svemu – od prijateljstva do crkvi. Pozornost se odvraća od toga zašto ne hodate u jedinstvu, a pažnja se usmjerava na nepodmirivanje vaših potreba.

Ako prolazite kroz pakao, nastavite prolaziti.

- WINSTON CHURCHILL

Ne postavljate šator u paklu... krećite se naprijed. Primjer toga možemo naći u braku. Ne znam za vas, ali John i ja nismo se svađali tijekom naše veze, ali nakon što smo se vjenčali i obvezali se savezom jedinstva pred Bogom, brana je pukla. Ne samo da postoji svađa u braku već je i sama institucija braka pod napadom. Što Bog određuje, mi ne trebamo tvrditi suprotno i što on združi, mi ne trebamo razdvajati. Razvod je proširen otkako je jedan naraštaj odlučio da je uredu varati ili otići ako se par više ne osjeća zaljubljen.

Postoje napadi na brak i unutar braka. Ne mogu vam reći koliko smo puta John i ja bili iznenađeni kada smo čuli da se par navodno nikada nije svađao u svome braku, ali je bio na rubu razvoda. Naučili smo da ponekad nedostatak sukoba u braku znači da se ne borite za njega. Postoji razdoblje kad se morate boriti postati jedno.

Kao što sada znate, zmajevi ne potječu iz mitologije. Naši navodi Zmaja predstavljaju đavla, drevnog predstavnika duhovne smrti. Natjecanje, kleveta, usporedbe i riječi koje siju podjelu jesu jezik Zmaja.

Kao što Žena u knjizi Otkrivenja predstavlja Izrael, Mariju, žene i Zaručnicu, tako Zmaj predstavlja edensku zmiju, đavla, levijatana i sve koji žele izopačiti Božji karakter i riječi. Zmaj je prepredeno zao i opunomoćen duhom Antikrista.

Prije nego što su Adam i Eva mogli ispuniti Božji mandat kako bi napredovali u Edenu, zmija se pojavila. Ne samo da ih je podijelila već im je podijelila oblast te ih udaljila od sigurnosti i brige Bogom zasađenog vrta.

Ne postoji neutralno područje u svemiru; svaki pedalj, svaki djelić sekunde Bog zahtijeva, a đavao napada.

- C. S. LEWIS

Još uvijek se prikrada u sjeni noćnih mora; dok čeka napada na svakoga tko se usudi sanjati. Zmaj namjerno dijeli, zahtijeva i obehrabruje bilo koga tko se nada uzdići i prijeći u svjetlost odvaživši se sanjati u mraku.

Iz perspektive junakinje pogledaj iznad svoga života i hrabro pogledaj iznad ljudi i boli. Koliko si puta vidjela zmiju umotanu u sjeni – sakrivenu sve dok nije napala tvoje nade i snove?

Kad ste bili mala djevojčica, možda je Zmaj govorio riječi vatre koje su vaše nade pretvorile u pepeo. Možda je izvrnuo riječi sve dok niste pomislili da su to vaše misli. Je li netko rekao da ste ružni, debeli, mršavi, ravni, glupi, ili prepametni, niski ili visoki? Možda se ljubav vaših roditelja pretvorila u mržnju i nekadašnje utočište vašeg doma pretvorilo se u praznu ljušturu kuće. Možda je noću netko doletio na krilima zmaja i došao vam u mraku te vas dirao na mjestima tako da ste se osjećali postideenom i prljavom. Možda je zmija, dok se migoljila, siktala: „Tražila si to; htjela si to; ti si učinila da to radim.“

Na čudan način, te su početne riječi krivnje nastavile okruživati žene sve od Adama. Kad zaštitnik ne uspije zaštititi, daleko je lakše kriviti nego priznati propust. Istina je da je zmija obmanula Evu, ali čudesni Adam nije bio prevaren. Svojevoljno je uzeo ono što mu nije pripadalo. Htio je biti Bog bez da bude pod njegovim vodstvom. Čak i danas, ako muškarac oduzme čast djevojci ili ženi, lakše je opravdati njegova djela zbog utjecaja Eve nego priznati istinu: on je htio ukrasti njezinu čast i vladati njome.

Prolaskom tisućljeća, je li okrivljavanje žene ikada oslobodilo muškarca? Ne! Je li okrivljavanje muškarca ikada oslobodilo ženu? Ne! Isus je došao uzeti krivnju jednom zauvijek. Krivnja je uvijek odvratanje pozornosti od prave istine. Svaka bol uzrokovana ljudima samo je marioneta sjene onoga što se događa iza pozornice. Mi se ne borimo protiv mesa i krvi. Postoji Zmaj u sjeni. On voli mrsiti djela i pogled Božje djece. I muškarci i žene na meti su zmijine krađe. Ona nam želi ukrasti pravo prvorodenca i okaljati našu sposobnost da nosimo Božju sliku: „Lopov ne dolazi, osim da ukrade, zakolje i uništi.“ (Ivan 10:10; KS:2006)

Gdje ima krađe, nedugo nakon toga slijedi smrt i uništenje. Adam i Eva uzeli su što im nije pripadalo i smrt je odmah dobila pristup našem vječnom vrtu. Zemlja je uskoro svjedočila probuđenju uništenja.

Prema tome, kao što po jednom čovjeku uđe grijeh u svijet a po grijehu smrt, tako smrt prijeđe na sve ljude jer svi sagriješite. (RIMLJANIMA 5:12; KS:2006)

Isus nas je postavio da napredujemo, kako pojedinačno tako i zajednički, dok vraćamo ono što je izgubljeno krađom, smrću i uništenjem. Kako postajemo svrhovito jedinstveni i napredujemo u našim pojedinačnim snagama, opet bismo mogli biti uspoređeni s veličanstvenim vrtom čiji je gospodar Gospodin.

Činjenica

u mačevanju:

Tako je neodoljiva bila zavodljivost mača da je u 16. stoljeću više plemića (40 000) umrlo tijekom dvoboja (mačevanja u svrhu obrane časti) nego tijekom ubičajenog ratovanja.

U onaj dan kaznit će Jahve mačem ljutim, velikim i jakim, Levijatana, zmiju hitru, Levijatana, zmiju vijugavu, i ubit će zmaja morskoga.

Jahvin vinograd

U onaj dan, pjevajte mu, vinogradu vinorodnom: Ja, Jahve, njega čuvam, svaki čas ga zalijevam; i da ga tko ne ošteti, danju i noću stražim. (IZAJA, 27:1-3; KS:2006)

Dok se naš Bog Svevišnji bori, mi napredujemo. Dok mi, njegov narod, napredujemo, naš Bog zadaje smrtonosan udarac. Bitke u nebu vide se sa zemlje, a bitke na zemlji ne ostaju nezamijećene u nebu. Napredujemo kad smo jedno međusobno i s nebeskim svrhama.

Ljubljena, ako se usuđuješ sanjati, moraš biti dovoljno hrabra boriti se.

Ljubljena, najmoćnija junačka stvar koju možeš učiniti jest biti plodna. Nebrojeno puta kroz Pismo, Bog se obraća svome narodu kao vinogradima, vrtovima i poljima.

Ti si uspoređena s vrtom njegove sadnje. Stabla ne napadaju ono što je zasadeni oko njih, niti pomišljaju da ljepota cvijeća u cvatu u njihovom hladu umanjuje njihovu veličanstvenu snagu. Stoga dozvoli svome korijenju da proдре u dubinu i povuci svoju snagu iz nevidljivog te nikada nemoj dozvoliti sjeni Zmaja da zasjeni svjetlo tvoje budućnosti.

5.

KRIŽ KAO MAČ

*Krv se obračunava s onim što smo učinili,
dok se Križ obračunava s onim tko mi jesmo.*

*Krv otkriva naše grijehе,
dok Križ cilja u korijen naše sposobnosti da grijеšimo.*
- Watchman Nee



Kad razmišljate o Isusovom Križu, nema sumnje da se u vašim mislima pojave mnoge riječi, ali *mač* vjerojatno nije jedna od njih, premda vjerujem da Križ ima moć govoriti drugačije svakome od nas dok putujemo promjenjivim sezonama života. Stoga zastanimo na tren i razmislimo o tome što Križ upravo sada znači za nas.

Tijekom jednog uskršnjeg razdoblja postavila sam pitanje putem društvenih medija: „Jednom riječju – što za vas znači Križ?“

Bila sam blagoslovljena poplavom odgovora. Skupina riječi korištena pri opisu Križa sadržavala je riječi poput *ljubavi* (najpopularniji odgovor), *milosti*, *slobode*, *oproštenja* i *otkupljenja* – te se kretala sve do *Isusa*, *života*, *milosti*, *žrtve* i *osjećaja neizmjerne zahvalnosti*, s još više predivnih definicija koje su plesale među navedenim riječima.

Prvo, dozvolite mi da ukratko kažem kako ne postoji jedinstvena, jednom riječju opisana definicija Križa. Križ je povezoao bezdan između neba i zemlje kako bi izmirio Boga i čovječanstvo te krenuo preobražavati ono što se činilo užasnim porazom u nevjerojatnu pobjedu. Ta se snažna nada preobraženja proteže kroz razdoblja. Nijedna druga pobjeda nije bila dovoljno snažna da posegne natrag i osvijetli mračnu povijest čovječanstva dok istovremeno širi svoje zrake u budućnost. Zbog toga sumnjam da će širina i značenje svega što se dogodilo na križu ikada moći biti obuhvaćeno i objašnjeno našim zemaljskim rječnikom, iako je pobjeda Križa bila više nego bezvremenska. Ona je vječna.

Zatvorite na tren svoje oči i zamislite drveni križ. Želim da vidite ono što je nekoć bilo predivno živo stablo, kasnije oblikovano kao beživotno sredstvo smrti. S poskidanim granama i sastruganom korom, mrtvo je drvo grubo posječeno i rascijepano. Grubi su dijelovi umjetno spojeni kako bi tvorili drveni križ, a uzdignut križ neobično podsjeća na mač koji je vrhom uperen u zemlju.

Sad zamislite Isusa, utjelovljenu Riječ i veličanstvenog Božjeg Sina razvučenog svom dužinom, golog i prebijenog tijela na ovoj užasnoj oštrici mača. Čavlina od pola metra pričvršćene su mu ruke na grudobranu, a iza Gospodinove glave nalazi se drvena drška mača. Možda su u nebu križevi i mačevi jedno te isto.

Kao što je Adam ukrao plod sa zabranjenog stabla i uzrokovao da sve u njemu umre, tako je Isus umro na neplodnom stablu i zatim postao njegovim plodom kako bi svi u njemu mogli živjeti.

Dok sam nedavno proučavala knjigu *Poslanica Hebrejima*, naišla sam na poznati red riječi koji je za mene dobio posve novo značenje nakon mog malog izleta u svijet mačeva:

Uistinu, dok je Bog Abrahamu davao obećanje, budući da se nije mogao zakleti nikim većim, „zakle se sam sobom“. (...) Zato i Bog, hoteci sigurnije dokazati i baštinicima obećanja nepromjenljivost svoje odluke, postade zakletvom jamac, da bismo po tim dvjema nepromjenljivim stvarima kojima Bog ne može prevariti imali snažan poticaj – mi što smo se utekli (Bogu) da se domognemo nade koja nam je određena. (HEBREJIMA 6:13; 17-18; KS:2006)

Dok sam čitala ove stihove, odjednom se pojavila živopisna slika na prozoru moga uma. Nisam više doživljavala križ kao nepravilno stablo smrti. Umjesto toga činilo mi se kao drveni križ uperen svojim okrutnim vrhom u našu slomljenu zemlju. Vidjela sam raščetvoreno Isusovo tijelo po dužini ili oštrici mača. Njegove ruke bile su širom raširene preko grudobrana kao da nas je sve dočekala njegova poslušnost i u agoniji smrti.

Ono što je promijenilo moje shvaćanje bilo je istraživanje mačeva i njihovog nazivlja što je pridonijelo novome shvaćanju izraza do balčaka. Prije moga istraživanja razmišljala sam o tom izrazu figurativno, da izražava „do krajnje granice, posve“ i „bez nedostatka“. Ali sada shvaćam da postoji i doslovno značenje izraza *do balčaka*, jer se balčak odnosi na anatomiju mača.

Balčak je držalo mača koje počinje tamo gdje oštrica završava. Balčak čine grudobran, oglavlje i drška. Svi ti dijelovi zajedno čine balčak.

Kad je mač zariven u protivnika sve *do balčaka*, žrtvi nije moguće izbjeći smrt. Oštrica će biti izvučena jedino kad napadač osjeća da je pobjeda sigurna. Probosti nekoga cijelom dužinom sve do balčaka predstavlja okrutan potez agresivnog protivnika koji uživa u bliskom kontaktu sa žrtvinom boli. Napadač je siguran u svoju pobjedu jer je potpuno isključio udaljenost između njih. Ne postoji siguran razmak između napadača i žrtve.

Kroz žrtvu svoga Sina, Isusa, Bog je upotrijebio križ kao mač kako bi ubio neprijateljstvo između Boga i čovjeka.

Bog je na križu u potpunosti održao svoje obećanje Abrahamu.

Tko je bio odgovoran za Križ?

Često puta čujem da je đavao pribio na križ našeg Gospodina slave, ali sljedeća usporedba otkriva nešto tragično drugačije. Priča govori o majstoru graditelju koji je zasadio vinograd, ogradio ga, iskopao tijesak za grožđe, izgradio toranj i dao u zakup mještanima. Kad je došlo vrijeme berbe, poslao je pojedinačne sluge koje su mještani istukli, ubili i kamenovali. Stoga je gospodar poslao više sluga koji su također bili zlostavljani i ubijeni. Napokon je gospodar poslao svoga sina u nadi da će ga mještani poštovati i dati mu njegovu plaću. Pogledajte tko su protagonisti kako se priča razvija:

„Ali vinogradari, kad opaziše sina, rekoše među sobom: ‘Ovo je baštinik! Hajde! Ubijmo ga, pa će nam pripasti njegova baština!’ Zgrabiše ga, izbaciše izvan vinograda i tu ga ubiše. Kada dođe gospodar vinograda, kako će postupiti s tim vinogradarima?“
Odgovoriše mu: „Te će zločince pogubiti za zločine, a vinograd će dati u zakup drugim vinogradarima, takvima koji će mu predati plodove u njihovo vrijeme.“ Reče im Isus: „Zar niste nigda čitali u Pismima: ‘Kamen koji odbaciše graditelji postade ugaonim kamenom; to je djelo Gospodnje, ono je divno u našim očima.’ Tako će vam se – velim – oduzeti kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji rađa njegovim rodom.“ Kad glavari svećenički i farizeji čuše njegovu usporedbu, razumješe da na njih cilja.
(MATEJ 21:38-45; KS:2006)

U ovoj usporedbi Bog Otac je gospodar, proroci i kraljevi davnine jesu sluge koje je poslao, Isus je sin, a svećenici i farizeji jesu mještani. Kasnije, kako su se ovi događaji razvijali, Isus je podsjetio svoje učenike što će se dogoditi:

„Znate da je Pasha do dva dana, i Sina Čovječjeg predat će da se razapne.“ U to doba skupe se na vijećanje glavari svećenički i starješine narodne u palači velikog svećenika imenom Kaife, gdje zaključe uhvatiti Isusa na prijevaru i ubiti ga. (MATEJ 26:2-4; KS:2006)

Izaija i David prorokovali su da će Božji odabrani narod ubiti njegovog jedinorođenog Sina. Religijske su vođe pomislile da će ubojstvom Božjeg Sina moći ukrasti njegovu baštinu.

Naprotiv, navješćujemo mudrost Božju tajanstvenu i sakrivenu; (...) onu koju nije upoznao ni jedan od knezova ovoga svijeta – da su je upoznali, ne bi Gospodina slave razapeli (...).
(1. KORINĆANIMA 2:8; KS:2006)

Što je zaslijepilo svakog pojedinog vladara tog doba? Nisu mogli vidjeti preobražujuću i pobjedonosnu snagu Križa.

To imenovanje vladara može se odnositi na bilo koga – od vjerskih i političkih snaga u vrijeme Krista do samoga princa tame, koji je povlačio konce svojim široko rasprostranjenim aluzijama i mrežom demonskih slugu.

Pitam se je li se đavao nadao da će ubojstvom Božjeg jedinorođenog Sina koje su izvršili njegovi 'odabrani', zaslužiti vječni Božji gnjev? Napokon, podijelivši ukradeni plod i pokušavajući zadobiti jednakost s Bogom, Adam je zaslužio biti istjeran iz Edenskog vrta. Ne bi li ubojstvo Božjeg Sina bio konačni kraj svih nas – prema đavlovom razmišljanju?

Apostol Pavao započeo je svoj govor pronicljivom izjavom uspo-redivši mudrost Duha s mudrošću čovjeka:

Pa ipak, mi navješćujemo mudrost među savršenima, ali ne mudrost ovoga svijeta ni knezova ovoga svijeta, osuđenih na propast. Naprotiv, navješćujemo mudrost Božju tajanstvenu i sakrivenu; onu koju Bog od vječnosti predodredi na našu slavu.
(1. KORINĆANIMA 2:6-7; KS:2006)

Božja je mudrost bila na snazi prije nego što je u priču ušla naša glupost. Prije no što je vrijeme rođeno, Bog je mislio na vas. Križ je bio utkan u tajanstveni nebeski goblen vječne mudrosti. Ovo čudno iskazivanje njegove ljubavi neprestano se razvija i otkriva.

Samo razmislite, Isus je bio naše Janje prije no što su ovce stvorene. On je bio Spasitelj naše zemlje prije nego je svijet utemeljen. Ako sve ovo nije dovoljno – odabrani smo „u njemu“ prije postanka da budemo besprijeborni!

On nas u njemu sebi izabra prije stvaranja svijeta, da budemo sveti i bez mane pred njim (...). (EFEŽANIMA 1:4; KS:2006)

Prije no što je Edenski vrt zasaden, mi smo bili zasađeni u njemu. Prije no što su Adam i Eva protjerani iz vrta, mi smo bili sigurno skriveni u Kristu. Prije no što su nam grijesi postali poput purpura, Bog ih je izbijelio kao snijeg.

Ne vjerujem da su vladari toga vremena bili osobito iznenađeni što je Isus ustao od mrtvih. I prije su vidjeli mrtve kako ustaju, a Isus je rekao svima da će ustati nakon tri dana. Mislim da je đavao znao da je uskrsnuće dio plana. Ono što đavao i vladari nisu znali jest to da smo pri Isusovu izlasku iz groba i mi s Njim ustali! Pismo nam kaže:

(...) živim – ali ne više ja, nego Krist živi u meni: život koji sada provodim u tijelu, provodim u vjeri u Sina Božjega, koji mi je iskazao ljubav i samoga sebe za mene predao (...). (GALACANIMA 2:20; KS:2006)

Ne samo da je uzeo naše mjesto nego nam je dao... svoje. Mi imamo njegov život, njegovo ime, njegovu Riječ, njegov autoritet i njegova obećanja. Nitko od nas nije bio živ kad je naš Krist razapet. No to nije važno, jer smo čak i prije vremena bili odabrani u Kristu Isusu... predodređeni kao djeca Božja. Kao što su po Adamu svi sagriješili, u Kristu je svima oprošteno. Naši sakriveni životi u Kristu jesu tajne koje On želi neprestano otkrivati.

Vidite, Križ je uvijek bio dio plana. To nije bio rezervni plan koji je nastupio kad su Adam i Eva iznevjerili. Bila je to iznevjerena sigurnost. Svakoga je dana Isus živio iskazujući Očevo srce, volju i prirodu izgubljenim stanovnicima zemlje – „Po njemu, naime, živimo, mičemo se i jesmo, ‘jer – kako su to rekli i neki vaši pjesnici – od njega potječemo’“ (Djela 17:28; KS:2006).

On je naš život, naš autor i Onaj koji nas mijenja. Proučavajući definiciju svake pojedine riječi, mogu proširiti značenje ovog stiha i objasniti koncept „u njemu“. Zbog Njega mi više ne postojimo u Adamu. Mi živimo u Kristu i vladamo s Njim dok hodamo zemljom.

Isusova smrt ne bi trebala iznenađivati, ali posljedice su navodno bile šokantne. Iako je Isus neprestano govorio i svojim bliskim prijateljima i najžešćim kritičarima da će trpjeti, umrijeti te nakon tri dana uskrsnuti, oni nisu mogli i nisu htjeli čuti za to.

Otada počeo Isus izlagati svojim učenicima da mora ići u Jeruzalem, gdje će mnogo trpjeti od starješina, glavara

svećeničkih i književnika, da će biti ubijen i da će uskrsnuti treći dan. (MATEJ 16:21; KS:2006)

Ovo nije bilo vrijeme kad je Isus govorio u usporedbama kako bi „razumjeli samo oni koji imaju uši“ (vidi Matej 13:10-17). Isus je rekao svojim učenicima jasno i neprekidno da će u bližoj budućnosti namjerno otputovati u Jeruzalem gdje će ga vođe njegova naroda odbaciti. Taj je slijed događaja rezultirao užasnim mučenjem, smrću i uskrsnućem. Kao što znate, Petar je išao tako daleko da je povukao Isusa sa strane i prekorio ga što je rekao tako nešto.

Petar ga povuče nasamo i poče ga odvracati riječima: „Nek ti Bog bude milostiv, Gospodine! Bože sačuvaj! Tebi se takvo što ne smije dogoditi!“ On se okrenu Petru i reče: „Sotono, idi mi s očiju! Ti si sablazan za me, jer tvoje misli nisu Božje, već ljudske.“ (MATEJ 16:22-23; KS:2006)

Toliko se toga dogodilo u ovoj razmjeni. Prvo, nije li vam pomalo čudno da u razgovoru u kojemu se Petar obratio nebu i nazvao Isusa Gospodinom, Isus pogleda Petra i razgovara s đavlom?

Zatim, tu je otkrivenje da je Petrovo strastveno uvjerenje sigurnosti i zaštite njegovog voljenog vođe zapravo poziv na zamku smrti. I na kraju, daleko od najmanje šokantnog, tu je i otkrivenje da ponekad đavao i ljudi dijele zajedničku perspektivu.

Kako bismo sve razjasnili, pozabavimo se matematikom, jer navodno nebo i zemlja svoje jednadžbe drugačije drže u ravnoteži.

- Jednadžba prema vladavini zemlje (ljudskoj i đavolskoj):
- odbačenost + trpljenje + smrt = gubitak moći i poraz.
- Jednadžba prema vladavini neba (Isus i Bog):
- odbačenost + trpljenje + smrt = neograničena moć i pobjeda.

Bio je to tako nelogičan potez i suprotan uvid da, čak iako je bio potpuno objašnjen, bio je posve neočekivan. Ova pobjeda nije bila samo Isusova, jer je ta pobjeda postala naša. Nigdje ta moć nije više očitovana nego u Petrovu životu. Ova osoba koja je zanjekala Krista, čiji je glas zvučao kao đavlov, poslije se odvažno suočila s onima pred kojima je drhtala.

„Dakle: neka sav dom Izraelov sa sigurnošću spozna da je Bog učinio i Gospodinom i Mesijom tog Isusa koga ste vi razapeli!“
Kad to čuše, duboko se u srcu potresoše te rekoše Petru i ostalim apostolima: „Braćo, što da činimo?“ „Obratite se – reče im Petar.

– Neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oprostjenje grijeha; tako ćete primiti dar – Duha Svetoga.“ (DJELA 2:36-38; KS:2006)

Spašeni smo, oprošteno nam je, iscijeljeni smo, voljeni, pod mišću, osnaženi i obnovljeni „u Kristu“. Kao što nas je „u Kristu“ Bog uhvatio prije pada, tako će se tajna i čudo toga zauvijek nastaviti razotkrivati.

Vječnost će sama nastaviti otkrivati čudesnost Križa.

Prije nego što je postojao neprijatelj, vrt, muškarac, žena i zmija, postojao je odgovor. Prije nego što je bilo rata, postojala je pobjeda. Prije nego što je postojao koncept igre, Križ je bio posrednik u njezinoj promjeni. Križ je bio sredstvo kojim je omogućena svrha za koju se Isus rodio. Bilo je to mrtvo stablo koje nas je dovelo natrag u život. Bog nas je podigao u Kristu davno prije no što smo posrnuli. Napravio je put prije nego što smo se izgubili. Volio nas je i poznao mnogo prije nego što smo mi poznavali Njega. Bog nas je pokrio prije nego što smo shvatili da smo goli i zacijelio nas prije nego što smo znali da smo slomljeni. Naš Davatelj svega života promijenio je Križ u Stablo života.

Zašto je križ korišten kao sredstvo? Tijekom života, naučila sam da Bog dozvoljava ljudsku okrutnost i pokvarenost kako bi otkrio našu duboku i očajničku potrebu za Njim. Moje je proučavanje mačevanja možda otkrilo jedan od mnogih razloga.

Croisé (unakrsno)

U mojem istraživanju očarala me činjenica da je klasičan potez u mačevanju, ili borbi s mačevima, nazvan *croisé*, francuska riječ koja znači „prijeći ili uzeti oštricu“. Taj potez djeluje na način da utjecaj neprijateljske, protivnikove agresije svali na samog protivnika i u tom ga procesu razoruža.

Evo opisa pokreta: „*Croisé* je djelotvoran zbog svoje pokretljivosti; dodavanjem fizičke snage u jednadžbu sve postaje neuravnoteženo i uništava vašu sposobnost da učinkovito usmjerite vrh kamo bi trebao ići. *Croisé* djeluje osobito dobro protiv visoko agresivnih mačevalaca jer okreće njihovu energiju, snagu i ratobornost protiv njih samih.“

Božja je mudrost bila na snazi prije nego što je u priču ušla naša glupost.

Kako je mačevanje postalo sport i preselilo se iz Italije i Francuske u Veliku Britaniju, Englezi su pojednostavili ovaj naziv i prozvali taj

pokret „križni“. Razmislite o tome! Što se dogodilo na križu? Naš je veličanstveni Spasitelj primio oštricu kad mu je proboden bok, ali je na križu primio na sebe neprijateljstvo svih vremena. Ono što je trebalo biti poražavajuće pokazalo se sredstvom razoružavanja.

Snaga *croiséa*, ili križa, dolazi od razmjene. Kad je izvršen bez ustezanja, protivnik nailazi na vašu oštricu. To nije pokret koji zahtijeva snažnu ruku; zapravo, najbolje se izvodi najnježnijim dodirirom.

Na križu je Bog učinio razmjenu svega što On jest za sve ono što mi možemo biti. Gotovo tri stoljeća prije Kristova rođenja, sjajni grčki matematičar Arhimed pretpostavio je snagu razmjene: „Dajte mi polugu i ja ću preokrenuti svijet.“

Jedna od jednadžbi razmjene jest:

Trenutak = Sila x Vertikalna udaljenost.

U trenutku je Križ premostio nezamislivu udaljenost između Boga i čovječanstva te nadvladao svaku silu neprijateljstva.

Križ je bio Božja poluga, a zemlja je bila njegovo uporište u trenutku kad je Krist dao svoj život kako bi spasio svijet.

Isus se nije opirao dok se događala božanska razmjena. Prinio je svoju dušu Bogu i svoje tijelo neprijateljima.

Ime Isus je poluga koja podiže cijeli svijet.

- NEPOZNATI AUTOR

Kao što ime Isus podiže svijet tako je i Kristov Križ poluga koja je spasila svijet.

Naposljetku, mačevanje nije natjecanje snage, već umijeća i strateške izdržljivosti. Isus je pretrpio križ i podnio silu svih naših grijeha kako bi shvatio svoju svrhu: „Sin se Božji pojavio zato da uništi đavolska djela“ (1. Ivanova 3:8; KS:2006).

Naš veličanstveni Gospodin Isus, Sin Svevišnjega, pojavio se na našoj pozornici kako bi razoružao sagrađeno đavolsko kraljevstvo. Isus je Emanuel – Bog s nama, nevidljiv, ali nepobjediv. Premda se čini da je nestao, On je zapravo narastao uznesenjem, jer nas njegova prisutnost sve pokriva. Prije uznesenja bio je ograničen svojom ljudskom pojavom; sada nas okružuje svojim Duhom (vidi Matej 28:20).

Vjerujem da Krist želi da nastavimo njegovo djelo; kao što je On otkrio Oca, tako i mi trebamo proslaviti Sina. Svako djelo koje odaberemo učiniti treba služiti tome da privučemo druge.

Ali sada, u Kristu Isusu, vi koji ste nekoć bili „daleko“ postadoste „blizu“ krvlju Kristovom. On je, naime, naš jedini mir, on koji od obadvaju naroda učini jedan tim što pregradu koja ih je rastavljala – neprijateljstvo – sruši u svome tijelu, tim što uništi Zakon zapovijedi s njegovim odredbama, da od dvaju naroda stvori, u sebi, jednoga novoga čovjeka, tvoreći mir, i oba u jednome tijelu pomiri s Bogom po križu – ubivši u sebi neprijateljstvo. (EFEŽANIMA 2:13-16; KS:2006)

Križ je izbrisao svaki trag neprijateljstva između Boga i čovječanstva te smo ujedinjeni kroz Isusovu krv i slomljeno tijelo. U Kristu, muškarac i žena su jedno tijelo. U Kristu, Židovi i pogani isprepleteni su u jednu lozu. U Kristu, sveci Starog zavjeta i Novog zavjeta postaju jedan oblak svjedoka.

Dok čitam ove stihove u *Efežanima*, srce mi je zaokupljeno dubinom njihove snage i ljepote. Sve što je ostvareno poslušnošću Isusa zadivljuje me. Isus je načinio put za nas da budemo u svijetu, ali da više nismo od svijeta, jer se krećemo kroz zemlju u njemu. U Kristu smo istovremeno uzdržljivi i nezaustavljivi.

Sva dobra volja koja je bila oduzeta u Edenu vraćena je u njemu. Koliko god da je čudesan bio život u Edenu, naš će život u njemu naposljetku biti daleko bolji. Pokrio nas je s puno više nego osušenim smokvinim listom ili kožom mrtve ovce; odjenuo nas je svojom živom pravednošću i preobrazio nas iznutra prema van. Nismo samo koščati okvir njegovih kostiju. Obložio nas je svojom mekom puti. Izvadio je naše otvrdnulo srce i dao nam nova srca oblikovana prema njegovoj lozi. Potom nas je ispunio istim Duhom koji je podigao Krista iz mrtvih kako bi svako trulo područje naših života bilo obnovljeno i otkupljeno.

Ako zbilja u vama stanuje Duh onoga koji uskrisi Isusa od mrtvih, onaj koji uskrisi Krista Isusa od mrtvih oživit će i vaša smrtna tjelesa po svome Duhu koji stanuje u vama. (RIMLJANIMA 8:11; KS:2006)

Postao je poput nas kako bismo mi bili poput Njega. U njemu je očitovana velika tajna i nekako svi postajemo jedno.

I ja ću im dati novo srce i nov ću duh udahnuti u njih: iščupat ću iz njih njihovo kameno srce i stavit ću u njih srce od mesa, da hode po mojim naredbama i da čuvaju i vrše sve moje zakone. I bit će oni moj narod, a ja Bog njihov! (EZEKIEL 11:19-20; KS:2006)

**Činjenica
u mačevanju:**
Emocije koje najviše štete u mačevanju jesu ljutnja i strah.

U Kristu, mnogi dijele jedno srce. U njemu, muškarac i žena biva-ju jedno. Kroz njegovu žrtvu, Krist i njegova zaručnica bivaju jedno. U njemu, sve što je bilo razdvojeno biva ujedinjeno. Žrtva potpune poslušnosti našeg Krista u potpunosti nas je spasila. Križ ima moć ujediniti sve koji su voljni prigrbliti ga.

U Kristu su udaljeni, izgubljeni i lutilice zblíženi.

Žrtveni jarac

Na križu je Bog učinio razmjenu svega što On jest za sve ono što mi možemo biti.

Znate li da su u drevna vremena, kad je Aron bio svećenik, dva žrtvena jarca dovedena na oltar za žrtvovanje? Jedan je ubijen za grijeh; drugi je bio određen kao žrtveni jarac i nije ubijen. Svećenik je prenio grijeh Božjeg naroda na njegovu drhtavu pojavu. Potom je bio otpušten. Kao Kain, taj je jarac bio označen i osuđen na lutanje divljinom u sramoti (vidi Levitski zakonik 16:10).

Taj je jarac bio izbjegavani izopćenik. Više nije imao mjesta u stadu. Pastir mu više nije davao ugodna polja ili zaštitu. Ako bi se žrtveni jarac ikome približio, bio bi otjeran. Provodio je noći uznemiren i usamljen, u hladnoći bez topline ostalih. Danju je lutao po vrućini. Žrtveni je jarac provodio većinu dana u potrazi za vodom i hranom predan na milost grabljivoj zvjeradi.

Jeste li se ikad osjećali kao žrtveni jarac? Možda ste bili osuđeni, izbjegavani, izolirani ili odbačeni. Opterećeni grijehom i krivnjom, možda ste lutali pustinjom. Možda i sada liježete svaku noć u samoći i hladnom strahu. Jeste li pokušali doći „izvana“ i nisu vas htjeli pustiti? Je li vas vaša obitelj krivila i odgurnula? Jeste li bili izopćeni na sam rub kruga vaših prijatelja ili istjerani iz utočišta crkvene zgrade?

Nema veze! U Isusu je napravljeno mjesto za vas. Svi imamo mane, ali on je bez mane. Nema više potrebe za žrtvenim jarcima jer je Isus uzeo na sebe sve grijeh. Krv Kristova dovela je sve koji su lutali i očistila preostali sram koji nas je pokušao izolirati i držati nas kao žrtvene jarce.

Kako je i on umro mogao je donijeti presudu, ali umjesto toga rekao je: „Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!“ (Luka 23:34; KS:2006). Tim je riječima otisak Boga u njegovu Sinu nadjačao uzorak krivnje Adama i Eve koji je bio na snazi. Krv Adamova sina Abela pravedno ja vapila i prozvala svoga brata ubojicom. Isusova je krv proglasila njegovu braću nevinima. Zato Biblija govori da krv Isusova govori o boljim stvarima: „Pristupili ste (...) k Isusu, posredniku

Novoga saveza, i škropljeničkoj krvi koja govori bolje od Ablove“ (Hebrejima 12:24; KS:2006).

Bolja je riječ bila: „Oče, oprosti im.“ Odlučio je radije biti označen našim uništenjem, nego označiti nas za uništenje koje zaslužujemo.

A on je naše bolesti ponio,
naše je boli na se uzeo,
dok smo mi držali
da ga Bog bije i ponižava.
Za naše grijehе probodoše njega,
za opačine naše njega satrše.
Na njega pade kazna –
radi našeg mira,
njegove nas rane iscijeliše.
Poput ovaca svi smo lutali,
i svaki svojim putem je hodio.
A Jahve je svalio na nj
bezakonje nas sviju. (IZAJA 53:4-6; KS:2006)

Isus nije učinio ništa kako bi zaslužio kaznu, a mi nismo učinili ništa kako bismo zaslužili njegovu žrtvu. On je bio odbačen, iznevjeren, proboden, slomljen, pretučen, išiban, tlačen, a potom razapet.

Samo Bog koji ljubi može dati svog Duha onima koji su se pokajali što su ubili njegovog Sina. Mislili su da je križ Isusov kraj; nisu znali da je to bio tek njihov početak. Križ je mač ljubavi.

Nakon više od tri desetljeća proučavanja Pisma, ponekad se pitam jesam li uopće počela shvaćati čudo Križa. To nije simbol moći; to je mjera sve moći. Što je bila smrt našem Kristu, postao je za nas život u izobilju.

Naš je Isus Božja Riječ i jest, bio je i bit će njegovo nepromjenjivo obećanje: „Isus Krist isti je jučer i danas i zauvijek će biti isti“ (Hebrejima 13:8; KS:2006).



Križ je krajnja potvrda svakog održanog obećanja. On je mač koji kolje svako preostalo neprijateljstvo između neba i zemlje, kao što je mač koji nas preobražava kroz operaciju Riječi. Križ je bio vaša nada i prije nego što ste uvidjeli da ste bez nade; odgovor prije nego što ste shvatili da postoji problem. Križ simbolizira Božju vjernost dok kroz nas izražava svoju vjeru. Kroz Križ smo opremljeni kako bismo hodali s Njim.

DRUGI DIO

OPREMLJENE

6.

POSTATI RATNICOM

*Borba osnažuje. Borba protiv zla daje nam snagu
da se još više borimo protiv zla.*

- OSSIE DAVIS



Vjerujem da je Bog probudio svoje kćeri da budu više od vojske. Pozvao nas je da budemo ratnice. Stoga, u ovome ću poglavlju koristiti vojne termine, ali imajte na umu da ne mislim na pripadnike nacionalnih oružanih snaga kada uspoređujem narav vojnika s naravi ratnika.

Dok sam listala kroz knjige o umijeću mačevanja, ubrzo sam shvatila da postoji široko područje motiva zbog kojih netko odluči uzeti oružje i uključiti se u bitku.

Postoje bijesni teroristi koji se bore na okrutne i nepoštene načine za svoje očajne i zle svrhe. Tu su i plaćenici koji se vole boriti, toliko mnogo da im nije potrebna osobna svrha, a njihova vjernost je na prodaju onome tko najviše plati. S druge strane nalaze se vojnici koji su zaposleni i služe pod zapovjedništvom vojske.

Napokon, tu su i ratnici.

Biti „ratnikom“ znači živjeti određeni stil života, i mnoge su bitke koje oni vode protiv nevidljivih neprijatelja. Svi ratnici moraju biti vješti u nečemu što su drevni samuraji nazvali *načinom ratnika*, pristupom životu koji prihvaća *slobodu bez straha*. Ne mogu zamisliti bolji stav koji bismo mogle zauzeti. Ako razmjestimo te riječi, dobit ćemo stih zatočenika: *strah bez slobode*.

Nažalost, strah bez slobode za mnoge postaje sve uobičajeniji. Kao kćeri-ratnice, imamo priliku izgubiti naše živote i zauzvrat dobiti Božji. To znači da imamo slobodu odabrati put slobode bez straha,

jer je naš Gospodin riješio pitanje smrti i života na križu.

Ova je pozicija osobita za ratnika. Samuraji su imenovali svoje mačeve jer su vjerovali da svaki pojedini mač ima u sebi duha koji mu je davao moć. Ta se praksa razvila u štovanje mačeva. S druge strane, ne treba nam mač s duhom, jer posjedujemo mač Duha! Upravljeni Božjom Riječi, koristimo ime Isusa i slavimo ga našim životima dok podižemo njegovu Riječ iznad naše volje.

Terorist je vođen strahom, plaćenik ili najamnik potaknut je pohlepom, čak i unovačeni vojnik mora slušati zapovjedi. Ali ratnik ima izbor. Odavanjem časti onome što je pobožno i plemenito često je obred prijelaza iz vojnika u ratnika.

Ljubljena, uvjeren sam da prepoznaješ da si rođena u periodu pobune, sukoba i rata. Bitke bjesne na svakom bojištu. Nažalost, ovi napadi kreću se od osobnog okrutnog zlostavljanja djece i napuštanja doma, odnosno mjesta utočišta i sigurnosti, pa sve do podmukle mreže prodaje više od dvadeset milijuna ljudi u seksualno ili radno roblje. Pored tih tajnih užasa, živimo u vrijeme otvorenih prijetnji. Stojimo na rubu kao narodi koji se međusobno izazivaju neprestanom prijetnjom neosobnog rata.

Budući da se taj napad pojavljuje na nebrojenim bojištima, uključuje mnoge i prijeti mnogima, ne možemo ograničiti našu borbu samo na trenutnu bitku pred nama. Naš bi cilj trebao biti osvojiti pojedine bitke na način da u konačnici pobjedonosno dobijemo rat. Takav pristup zahtijeva strategiju, predosjećaj, viziju, mudrost, strpljenje, ustrajnost, upornost, usuglašenost i organizirani trud.

Kako bih vam predočila tu sliku, zamislite virtualnu video igricu. Kako se snalazite ako vam je jedini cilj pobijediti na trenutnoj razini? Način na koji sam ja to shvatila jest da se igrač s takvim svjetonazorom neće moći snaći vrlo dobro ili izdržati u igri dovoljno dugo. Ne znam za vas, ali ja sam nesposobna igrati takve igre, no moji su sinovi uspjeli usavršiti to do određene granice. I nakon kratkotrajnog promatranja, primijetila sam da cilj nije samo proći kroz neprohodni dio razine na brzinu. Postoji uvijek nešto što trebate pokupiti ili naučiti na trenutnoj razini što će vam trebati poslije.

Gledala sam dok su moji sinovi rukovali i riskirali kako bi dobili određene predmete skrivene unutar granica smjera na zadanoj razi-



ni. Svaki od tih predmeta ima osobitu vrijednost, ali potreba za tim predmetima nije uvijek u tom trenutku. Više nego inače, ti se predmeti skupljaju zbog buduće vrijednosti.

Odmaknut ćemo se dalje od primjera igrice i vratit ćemo se u područje stvarnih putova našeg svijeta. Nikad ne biste trebali sumnjati u ono što vam se sada čini malom ili nebitnom odlukom ili gestom jer bi to vjerojatno moglo otvoriti prolaz ili vas čak osnažiti u vašoj budućnosti.

Evo zašto je od velike važnosti činiti dobro male stvari. Ne radi se samo o tome da se naša djela kreću skupa s nama u budućnost; pouke koje naučimo na svakom putu također putuju s nama. Shvatite da vas istina koju odlučite čuvati ili vaše djelo nevidljive odanosti u prethodnom razdoblju može zaštititi u nekom *sljedećem razdoblju*.

Ratnici se predviđanjem kreću kroz život te shvaćaju da postoji mogućnost izgradnje vještine i snage svakim izazovom.

Ne radi se o zaštiti nekoliko jutara zemlje, već je svrha ono što branimo, i bilo da pobijedimo neprijatelja u jednoj bitci ili postupno, posljedice će biti iste.

- THOMAS PAINE

U ratovima nikada ne bi trebalo biti važno blato; ratovi se trebaju temeljiti na načelima. Američki su revolucionari uzeli oružje kako bi se borili protiv nepravde u svoje vrijeme. Bio je to skup i okrutan rat u kojemu su mnogi vojnici i ratnici umrli na objema stranama. No mi ne vodimo takvu vrstu rata. U našem se ratu ne radi o nepravdi, već o sukobu između Boga i đavla. U konačnici, vi ste dio drevne borbe između tame i svjetla.

Neprijateljeva meta

Vratimo se na proučavanje Pisma – prvi put kad se susrećemo s riječi *ratnik*, ona se povezuje s pridjevima kao što su junački, velik i moćan. „I Kuš rodi Nimroda; on poče bivati *moćnim* na zemlji.“ (Postanak 10:8; Varaždinska:2012)

To određenje „prvi na zemlji“ pokazuje nam da su junački ratnici već postojali u nebu, a Nimrod je bio prvi ljudski ratnik otkriven na zemlji. Naša je zemlja puna problema, pali odblesak pod sjenom uzvišenoga i veličanstvenog neba. Stoga nas ne trebaju čuditi sukobi koji su se davno vodili u nebu i proširili se i provodili na zemlji. Isti je takav rat u nebu opisan u knjizi Otkrivenja:

Uto se zametnu rat u nebu koji je „Mihael“ sa svojim anđelima morao voditi protiv Zmaja. Zmaj i njegovi anđeli prihvatit će borbu, ali je ne moguše izdržati. I „mjesta“ za njih više „nije bilo“ u nebu. (OTKRIVENJE 12:7-8; KS:2006)

Ovaj odlomak otkriva ime jednog od najmoćnijih nebeskih ratnika, arhanela Mihaela. U tome ratu Zmaj i njegova sila nisu samo poraženi; oni su premješteni. Drevna je bitka prebačena na drugo tlo, a Zmaj bjesni protiv Božjih kćeri.

„Jao vama, zemljo i more, jer je đavao sišao k vama s velikim gnjevom, svjestan da ima samo još malo vremena!“ Kad Zmaj vidje da je zbačen na zemlju, počeo progoniti Ženu koja je rodila muško dijete. Ali Ženi bijahu dana dva krila velikoga orla da odleti u pustinju u svoje sklonište, gdje će se - daleko od Zmije - hraniti „jedno vrijeme i dva vremena i pola vremena“. Tada Zmija ispusti iz svojih usta za Ženom mlaz vode poput rijeke da je odnese rijeka. (OTKRIVENJE 12:12-15; KS:2006)

Ovdje je sadržano toliko mnogo proročkog da se ne usuđujem reći da sve razumijem. Taj odlomak obiluje duhovnim i doslovnim značenjem, ali obavijen tajnovitošću, odzvanja istinom zvuka trube: ovaj je đavao-zmaj-zmija nemilosrdan u svojoj potjeri uništenja „žene“. Biblijski komentatori vjeruju kako u tom odlomku Žena predstavlja Izrael. Potom Zmaj kasnije započinje rat s njezinom djecom.

Tada, obuzet gnjevom protiv Žene, Zmaj ode da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, protiv onih koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo. (OTKRIVENJE 12:17; KS:2006)

Nemojte se zabuniti, đavao želi potkopati Boga i uništiti njegovu djecu. Crkva je ženskoga roda, a uključuje i muškarce i žene, ali njegov je bijes neprestano usmjeren protiv žene. Prvo je postojala Eva, zatim Sara, onda Izrael i Marija. Sada su njegovi otrovni napadi usmjereni na Zaručnicu. On ima dugu povijest mržnje prema ženama, i ne postoji sigurniji način da se povrijedi ženu od napada na njezinu djecu. A tko su djeca ove žene? Svi koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo. Uključuje li ovo i vas?

Ljubljena, ti već znaš da si meta. Zato možeš odlučiti biti ratničkom junakinjom.

Izvorni ratnik

Sljedeći put kad se pojam ratnik spominje u Pismu odnosi se na otkrivenje Boga Svevišnjega: „Jahve je ratnik hrabar, Jahve je ime njegovo.“ (Izlazak 15:3; KS:2006)

Jahve, naš Veliki i Sveti Otac, izvorni je ratnik. Gospodin svega nije pola vremena otac i pola vremena ratnik. Naš je Bog Svevišnji oboje i više od toga. On je naš Svemogućí Ratnik-Otac, a mi smo njegove kćeri – kosti njegovih kostiju i meso njegova mesa. Stoga se može zaključiti da je u naš sastav utkan DNA ratnika.

Htjela bih da možemo kročiti naprijed odlučnim korakom i istinskom jasnoćom. Vi ste istovremeno kći i ratnica. Postoji čak više poetičnih naziva pridodanih ovom određenju, kao što je ratnica-princeza ili princeza-ratnica. Svi mi se sviđaju. Osjećajte se slobodnom odabrati koji vam najviše odgovara. U ovome poglavlju želim naslikati sliku toga kako izgleda ratnica-kći uspoređujući i razlikujući koncept ratnika i vojnika.

Prva je razlika očitovana na način na koji su dodijeljene uloge: ratnici su pozvani, a vojnici su zaposleni. Možete biti ratnicom bez da se ikada upišete. Potreba trenutka poziva ratnike da stupe naprijed i poziva njihova srca u rat. Pogledajte oko sebe. Ne postoji li povod? Ratnici nisu zaposleni kako bi bili dio nečega. Postoji hitnost u njima koja ih pridružuje povodu.

Dok su mnogi vojnici plaćeni, istinski su ratnici stvoreni.

Vi niste civil koji je bio unovačen ili zaposlen kako biste bili dijelom prolazne bitke u dalekoj zemlji. Nijedna vam organizacija ne može dodijeliti čin jer ste kraljevska kći Kralja – osobno izabrana za tu svrhu. Ne postoji ništa neosobno u vezi s tom bitkom; to je sveopći rat objavljen Vašoj obitelji.

Zaželi li kralj ljepotu tvoju, smjerno se pokloni njemu, jer je on gospodar tvoj. (PSALAM 45:12; KS:2006)

Tijekom mog proučavanja mačeva i mačevanja, jedna je tema ostala stalnom: čast. Riječ smjerno u navedenim stihovima podrazumijeva da može postojati način koji onemogućava ili niječe Kraljevo uživanje u Vašoj ljepoti. Vjerujem da je obeščasćivanje glavni način na koji našem Kralju nijećemo pristup našoj ljepoti. Nažalost, živimo u dane kada obeščasćivanje nije samo uzelo maha već je i slavljeno.

Naša današnja kultura češće ohrabruje žene da obeščasćuju svoja tijela neskromnošću, neprimjerenošću, pretilošću i ostalim oblicima poremećaja u prehrani, nego da odaju čast svojim tijelima kroz

skromnost, primjerenost i umjerenost. Ono što je nekoć bilo sveopćim vrlinama – vjerodostojnost, dobro ime, bespriječna reputacija – više nije slavljeno u pjesmama naše kulture. Prije ćete čuti o razvratnim plesnim pokretima, skupocjenom nakitu, brzim autima i ženama koje se skupljaju oko muškaraca koji u klubovima mašu novcem. Navodno u tom pseudosvijetu repera i blještavila, uobraženi, nepristojni, bezobzirni i pohlepni imaju pravo na naše poštovanje.

Zavodjenje je zamijenilo ljepotu, a moć manipulacije nagrađena je umjesto utjecaja mudrosti. Glupost nas više ne mora dozivati s ulica jer se njezine poruke i glazba mogu lako pronaći u našim domovima.

Moj muž uvijek kaže da čast počinje u srcu i pronalazi svoj put sve dok nije očitovana kroz naša djela. Isto tako, put ratnice-kćeri započinje s njezinim srcem. Stoga ona neumorno brani svoju čast braneci svoj um. To znači da pazi na ono što sluša i govori kao i na ono što gleda i čini. Zamršena nit obeščaćivanja želi biti utkana u sastav naših života i izopačiti sve što bi moglo biti lijepo.

Naš je Ratnik-Kralj prelijep.

Njegova je pojava neusporediva.

Čudesan raspon stvorenja obuhvaća samo djelić njegove ljepote.

Moćni ocean, prozračno nebo i veličanstvene planine objavljuju moćnu, nemjerljivu, izdržljivu ljepotu njegove snage.

Svako pojedino živo stvorenje – od biljki do životinja – jest neodoljivo otkrivenje da je naš Bog raskošan!

S ljubavlju je oblikovao svoje sinove i kćeri da nose više njegove veličanstvenosti, slave i ljepote nego bilo koje drugo stvorenje.

Mi smo njegova umjetnička djela.

Zato je više nego tragično kada se ponašamo na način koji obeščaćuje njegovo pravo da vlada u našim životima i nad njima. Kada mu ne iskazujemo čast časteći druge, njegova se slika u nama unakazi. Čak i svijet zna da trebamo biti puni ljubavi, stoga i ljubazni.

Kao kćeri, mi nosimo sliku svoga Oca. Kada ga ljubimo svim našim srcima, to uključuje promišljanje naših umova i puninu naše snage. No kada uprljamo savjet njegove Riječi kroz voljnu neposlušnost, privlačna ljepota snage preobrazbe Duha Svetoga biva izgubljena u našim životima u prijevodu svijeta koji bi volio vidjeti ljude promijenjene na bolje.

U svome sam istraživanju naučila da ne postoji način da se odvoji istinski ratnik od časti jer su ratnici vezani čašću za nešto veće od njih samih. Moćni su samuraji živjeli tu disciplinu, srednjovjekovni su vi-

tezovi prakticali viteštvo. Čast je podrazumijevala da su se pridržavali strogih kodeksa koji su zahtijevali predanost i disciplinu. Vitezovi su se obvezivali na odanost kako bi podržali vladavinu zemaljskih kraljeva. U zamjenu za svoju vjernost dana im je zemlja i titula. To je često puta značilo da su morali dati svoj život na bojnopolju.

Ne služimo zemaljskom, smrtnom kralju čija se pravda mjeri zemaljskim nagradama. U konačnici, Bog je naša nagrada. Jednoga će dana njegova mudrost, milost i pravda ostaviti u čudu narode u razdobljima vječnosti. To je naš Kralj, Onaj koji je vrijedan iznad ljudskog poimanja mjerenja i iznad ljudske mogućnosti opisa.

Naš je velikodušni Kralj znao da ćemo iznevjeriti strogi etički kodeks te da nitko od nas nije mogao zaslužiti mjesto časti. Umjesto toga, on nas je prihvatio kroz posvojenje i dao nam čast svoga imena. Znao je da ne možemo pronaći svoj put, stoga nas je poučio svojim kraljevskim putovima poslavši svoga Sina u naš svijet. Naš nam je nevjerovatni Otac-Kralj dao svoj život kako bismo izbjegli našu sigurnu osudu na smrt da možemo imati udjela u njegovom kraljevstvu koje će doći te sada imati pristup njegovom autoritetu i moći.

Ako je ikada postojao narod koji je imao razloga biti vezan čašću, mi bismo trebali biti taj narod. Zašto onda ima toliko obeščaćivanja među njegovim narodom? Jesmo li postali umorni vojnici umjesto da smo vatreni ratnici? Iskreno, nemam odgovor na ova pitanja, ali vjerujem da možemo biti odgovor za problem. Imamo moć da pojedinačno i zajedno promijenimo ovaj trend.

Vojnici se obučavaju. Ratnici se izgrađuju.

Postati ratnicom

Jeste li spremne prijaviti se da postanete više od vojnkinje? Ako da, molim vas da shvatite kako će proces obuke za ratnicu izgledati nešto drugačije. Svi se vojnici obučavaju, ali uz obuku, kao ratnice, bit ćete čeličene. Upozoravam vas, proces čeličenja nije ugodan niti brz. (Više o tome bit će riječi u sljedećem poglavlju.)

Svaki vojnike može vidjeti što neprijatelj radi, a potom izvijestiti o njegovim potezima. Nije potreban razbor kako bi se vidjelo očito. S druge strane, ratnici su vođe koje primjećuju što Bog radi u području nevidljivog. Vojnik može reći: „Pogledajte, okruženi smo kaosom i problemima.“ Ratnik zna da je Bog u kontroli, a njegova je vojska spremna za protunapad.

U Pismu postoji odličan primjer toga kada je sirijski kralj poslao svoju vojsku protiv ratnika-proroka Elizeja. Nije bilo važno koji je potez učinio sirijski kralj ili koliko

Činjenica

u mačevanju:

Loše je mačevanje emocionalno, neponovljivo, surovo i štetno; teži rezultatima, ispunjeno je besmislenim potezima.

je oprezno pripremio zasjedu jer je prorok Elizej imao duhovni uvid te je unaprijed upozorio kralja Izraela. Sav ogorčen, sirijski je kralj odlučio uhvatiti Elizeja. Tijekom noći, taj je iznervirani kralj okružio cjelokupni grad Dotan u kojemu je prorok prebivao. Kad se Elizejev sluga probudio sljedećeg jutra, bio je preneražen. Objasnio je Elizeju situaciju: bili su okruženi

konjima, bojnim kolima i zadivljujućom borbenom snagom kojoj nisu mogli pobjeći. Kao dobar vojnik, izvijestio je o neprijateljevu položaju. Sad poslušajte ratnički odgovor na te vijesti:

A on odgovori: „Ne boj se, jer ih ima više s nama nego s njima.“

I Elizej se pomoli ovako: „Jahve, otvori mu oči da vidi!“ I Jahve otvori oči momku, i on vidje: gora oko Elizeja sva prekrivena ognjenim konjima i kolima! (2. KRALJEVIMA 6:16-17; KS:2006)

Strah zasljepljuje, ali s nama je uvijek više onih koji su za nas nego što to znamo. Kći-ratnica nosi to ohrabrenje unutar svoga srca: „Što ćemo ovomu nadodati? Ako je Bog za nas, tko će biti protiv nas?“ (Rimljanima 8:31; KS:2006)

Ti stihovi nameću i pitanje i odgovor. Jer je veći onaj (Isus) koji je u vama nego onaj (đavao) koji je u svijetu (vidi 1. Ivanova 4:4). Ponekad nam se čini da je to uvjerenje tabor gorućih bojnih kola; ponekad je ono neugasiva nada koja gori u nama.

Ratnici su vođeni unutarnjim vječnim vodstvom. Njihov je odgovor potaknut iznutra. To znači da će dati sve što je u njihovoj moći da daju. Postoji prelijevanje u njihovom odgovoru jer bi djeca trebala učiniti više od unajmljenih slugu. Vojnici izvršavaju naredbe od riječi do riječi iako su te naredbe ponekad provedene bez strasti u srcu njihova zapovjednika. Slovo ubija, ali Duh zna kako oživjeti.

Dobri se ljudi ne bi trebali previše pokoravati zakonu.

- RALPH WALDO EMERSON

Vratimo se priči o ratniku-proroku Elizeju gdje čitamo da je Bog oslijepio neprijatelje kao odgovor na Elizejevu molitvu, a Elizej je poveo cijelu vojsku u dvor kralja Izraela. Kralj je bio presretan što vidi izručene neprijatelje na svome pragu te je pitao Elizeja za dopuštenje da ih napadne i sve ubije. Elizej mu odgovori:

A on odgovori: „Nemoj ih ubiti. Zar ćeš ubiti one koje nisi zarobio svojim lukom i mačem? Ponudi im kruha i vode; neka jedu i piju, i neka se vrate svome gospodaru.“ (2. KRALJEVIMA 6:22; KS:2006)

Sirijski su napadi na Izrael nakon toga prestali.

Vojnik je možda pobio iste ljude koje je ratnik nahranio.

Pokolj možda ne bi zaustavio napade, ali bi uvećao tenzije i proširio se u puno suroviji rat. Elizej je izgovorio Kristove riječi (vidi Luka 6:27) prije nego što su ikada izgovorene. Božji Duh vodi svoje ratnike-proroke. Čak se i kralj obraćao Elizeju za strategiju. Dok slijede zapovijedi ljudi od riječi do riječi, vojnici su potaknuti goniti, zapovijedati i klati. Suprotno, ratnici će voditi i neodoljivo privući druge da se pridruže pokretu.

Vojnici imaju svjetonazor unovačenih. Svjesni su da su se upisali na samo nekoliko godina te su odlučni raditi samo koliko se od njih traži. Oni drže do svoje pozicije, ali ta pozicija ne drži njih; oni služe kako bi se povukli. Ratnici se nikad ne povlače. *Ratnik* je status ili položaj koji netko drži cijeloga života.

Kralj David bio je ratnik cijeloga svoga života. Svoju prvu bitku dobio je protiv medvjeda i lava:

Ali David odgovori Šaulu: „Tvoj je sluga čuvao ovce svome ocu, pa kad bi došao lav ili medvjed te uhvatio ovcu iz stada, ja bih potrčao za njim, udario ga i istrkao mu ovcu iz ralja. A ako bi se on digao na me, uhvatio bih ga za grivu i udario ga dok ga ne bih ubio.“ (1. SAMUELOVA 17:34-35; KS:2006)

David je osobno dobio ovu bitku. Njegovi jedini svjedoci bile su ovce, zvijezde i Bog. Njegova su se braća možda pitala je li se taj sukob s medvjedom i lavom ikad dogodio. Možda imate osobne bitke. Možda ste dobili pobjedu koju nitko nije znao proslaviti. Ili možda kao i David, bili ste sami i nitko ne vjeruje da se sukob dogodio. Budite strpljivi: Bog nikada ne rasipa osobnu pobjedu. Postoji dan na zemlji ili u nebu kad će ta pobjeda biti proslavljena! Taj je dan došao za Davida kad se dokazao kao ratnik javno ubivši Golijata.

A David odgovori Filistejcu: „Ti ideš na me s mačem, s kopljem i sa sulicom, a ja idem na te u ime Jahve Sebaota, Boga Izraelovih četa koje si ti izazvao. Danas će te Jahve predati u moju ruku, ja ću te ubiti, skinut ću tvoju glavu (...).“ (1. SAMUELOVA 17:45-46; KS:2006)

Možete li zamisliti Davida kako trči, zadobiva na brzini svakim korakom, neustrašivo tjeran snagom imena svoga Boga? Ali pitam se što se moglo dogoditi da David nije odlučio ubiti lava ili medvjeda. Što da je odlučio da jedna ovca nije vrijedna riskiranja njegova života? Vojnik bi odlučio paziti na sebe u budućnosti, ali za ratnika je budućnost sada. Ratnik nadoknađuje sve. Nikada nemojte misliti da ono što radite za druge ili što radite privatno nije važno. To vrijedi više nego što znamo. Bog gleda kako upravljamo onim što nije naše prije nego nam povjeri više.

Ratnik ne važe kad je u pitanju potreba pobjede dobrog nad lošim. Potrebno je srce ratnika koji će goniti lava s ovcom u raljama. Bitke koje dobivamo privatno pozicioniraju nas da ubijamo divove javno.

**Istinske se
ratnice-kćeri boje
Gospodina
i stoga ga radosno
štuju i pokoravaju
mu se.**

Vjerujem da su Davidovi najveći ratnički trenutci uhvaćeni u pričama onih koje je ostavio na životu. Za mene, njegove najveće pobjede nisu u razdoblju kad su žene pjevale: „David je ubio deset tisuća“ (vidi 1. Samuelova 18:7). Njegova je veličina kao ratnika otkrivena u puno manjem broju – tri. David se pokazao istinskim ratnikom kad je odbio ubiti Šaula u samoobrani i kad nije ubio Nabala i Šimeja, a obojica su ga klevetali.

Poštedjevši njihove živote i ostavljajući prostora za Božju pravdu, pokazao se kraljem.

Ratnici razumiju da nose mač u svrhu pravde, a ne presude. Vojnik bi ih sve pobio. To je ono što vojnici rade; obučeni su oduzeti živote. Ratnici čine više. Oni uzimaju i daju život kako bi uspostavili nasljeđe. Ratnici se bore u skladu s voljom Božjom, dok se vojnici bore zbog ljudske volje.

Šaul je bio kralj ljudi, također je bio i njihov vojnik. Vojnici služe vojsci, koja je sam glas naroda. On je potvrdio to određenje kad je dozvolio ljudima da ga nagovore te je stoga izgubio Božje nasljeđe koje bi uspostavio.

Tada Šaul odvrati Samuelu: „Sagriješio sam što sam prekršio Jahvinu zapovijed i tvoje naredbe. Bojao sam se naroda i popustio njegovu zahtjevu.“ (1. SAMUELOVA 15:24; KS:2006)

Neizbježno ćete služiti onomu koga se bojite. Ratnici se pokoravaju Bogu.

Jer Jahve je to – svevišnji, strašan,
kralj velik nad zemljom svom. (PSALAM 47:3; KS:2006)

Istinske se ratnice-kćeri boje Gospodina i stoga ga radosno štiju i pokoravaju mu se. Vojnici se boje ljudi i stoga se pokoravaju ljudima. Svi ratnici u konačnici znaju da odgovaraju nevidljivom Gospodinu koji je stvoritelj neba i zemlje.

Šaulov ratnik-sin

Vojnik-kralj Šaul imao je ratnika-sina imenom Jonatan, koji je predivan primjer Božjeg sljedbenika i vjernosti. Sam pogled na njegov život otkriva što Bog može učiniti kad se uskladimo s njegovom svrhom. Predstaviti ću vam ovdje priču, ali vas molim da čitate ove stihove kao da ih dosad niste čuli.

Filistejci i Izraelci bili su u sukobu dugo vremena, a sada je bitka neizbježna. Filistejci su razoružali Izraelce, zauzeli njihovu zemlju, maknuli im pažnju uz pomoć pljačkaša koji crpe njihove zalihe i neprestano zlostavljaju ljude taktikama gerilskog ratovanja. Uz to, da bi oduzeli Izraelu njegovo oružje, Filistejci su se pobrinuli da Izrael nema kovača kako se novo oružje ne bi moglo iskovati.

Tako se dogodilo da na dan bitke kod Mikmasa nitko od svega naroda koji bijaše sa Šaulom i Jonatanom nije imao ni mača ni koplja u ruci; samo ih imahu Šaul i njegov sin Jonatan.
(1. SAMUELOVA 13:22; KS:2006)

Šaul i Jonatan vode vojsku koja je nedovoljno opremljena da bi se suočila s neprijateljem. Imaju samo dva mača među šest tisuća ljudi. Sa svojim mačem u ruci, Šaul ostaje na periferiji i povlači se u spilju, dok Jonatan i njegov štitonoša odlaze sve dublje i putuju do granice neprijateljeva tabora.

Jonatan reče svome štitonoši: „Hajde da prijeđemo do straže onih neobrezanika. Možda će Jahve učiniti nešto za nas, jer ništa ne priječi Jahvu da udijeli pobjedu, bilo mnogo ljudi ili malo.“ A štitonoša mu odgovori: „Čini sve na što te srce tvoje potiče. Ja ću s tobom, moje je srce kao tvoje srce.“ (1. SAMUELOVA 14:6-7; KS:2006)

Čujete li odvažni Jonatanov poklič? Zna da se ne radi o njemu ili njegovom maču. Činjenica da njegov štitonoša nema opremu neće utjecati na bitku. Ishod leži u Gospodinovoj sposobnosti. Jonatan

zna da ništa ne može spriječiti Boga koji spašava. Štitonoša sigurno osjeća vjeru u Jonatanovim riječima jer odlučno odgovara. „Hej, Jonatan, učini i više od onoga što si rekao. Učini sve na što te srce potiče, sve što se usuđuješ sanjati. Nisam s tobom samo zato što sam prisutan... S tobom sam i srcem i dušom!“

Odjednom se javlja iskra u njihovim očima i snaga u njihovom stavu. Nešto se snažno dogodi kad se dva ratnika slože i odvažno objave Božju vjernost i svoju predanost svrsi. Jonatan zna da je potrebno krenuti naprijed svom snagom, ali isto tako potrebna mu je strategija. Jonatan predlaže plan, potom dozvoljava Bogu da odluči o ishodu. To ide otprilike ovako: *Bože, nećemo se više skrivati i pokazat ćemo neprijatelju svoju poziciju. Ako nas natjeraju u bijeg, bježat ćemo. Ali ako nas pozovu k sebi, onda ćemo znati da si to ti uredio.*

Kao po planu, oni se pokažu, a filistejski ih vojnici pozovu u svoj tabor na okršaj. No neprijateljev poziv na mlaćenje zapravo je Božji poziv na pobjedu Izraela. Bez trenutka oklijevanja, Jonatan i njegov suborac kreću u napad!

A Jonatan reče svome štitonoši: „Penji se za mnom, jer ih je Jahve predao u ruke Izraelove.“ Jonatan se počeo penjati pomažući se rukama i nogama, a za njim njegov štitonoša. Filistejci su padali pred Jonatanom, a njegov ih je štitonoša ubijao za njim. U tome prvom pokolju što ga učiniše Jonatan i njegov štitonoša pade dvadesetak ljudi na otprilike pola jutra izoranog polja. Tada se proširi strah po taboru i po polju, a i stražare i četu pljačkaša obuze strava; i zemlja zadrhta, i bijaše to silan strah Božji.
(1. SAMUELOVA 14:12-15; KS:2006)

Tko bi rekao? Neprijatelj se uspaniči kad dva ratnika krenu u napad! Nešto u vezi s odlučnim pokretima naprijed paralizira neprijatelja. On se uvijek povlači kad su onemogućeni njegovi pokušaji zastrašivanja.

Vojnici koji su se netom prije hvalili dršću od straha, dok se zemlja trese od približavanja Jonatana i njegovog štitonoše.

Nije li danas dan kad ćemo Bogu dati mogućnost i izaći iz svoga skrovišta?

Ali vratimo se na trenutak natrag. Što da Jonatan nije napustio očev tabor i otišao u filistejsku predstražu? Što da nije nikada izgovorio odvažne riječi vjere i izložio svoj prijedlog pred Bogom? Možda bi se on i njegov štitonoša popeli samo dovoljno visoko da izbroje ljude, ali ne i da se sukobe s vojskom. Onda bi se ponizili, izračunali i shvatili da su nadjačani brojem u omjeru većem od 10 naprama 1. To bi

ih shvaćanje navelo da se odšuljaju nazad u tabor. Ali nema potrebe brojati neprijatelje kad imate otkrivenje tko se bori s vama! Umjesto da se vrate u tabor i daju izvještaj, Jonatan i njegov štitonoša probili su se naprijed i ispisali povijest.

Ovdje postoji važna poruka koju ne želim da propustite: *kćeri vojnika* mogu postati ratnice. Nije me briga dolazite li iz duge loze vojnika; duh ratnika prebiva u vama! Kao Jonatan, vi niste ograničene *onim što jest*. Podignite svoj pogled i otvorite srce svemu što može biti. Tada ćete razlučivati više od svojih okolnosti; imat ćete pogled na *onome što Bog želi učiniti*.

Kad ste dovoljno hrabre napustiti ono što ne djeluje (na primjer kampiranje u spilji), otkrit ćete pobjedu na nekim jako neočekivanim mjestima (neprijateljevu taboru). Vrijeme je za rizik i otkrivanje drugog puta.

Ratnici nikada ne razmišljaju da su unajmljeni raditi posao jer znaju da su pozvani promijeniti svijet.

Odazovite se pozivu

Prema povijesnom uzorku, hodamo zemljom u jedinstvenoj sezoni kad se naraštaj junaka pojavljuje u društvu majki i očeva koji se tome raduju. Mogu vidjeti zemljinu gospodarsku, kulturnu, moralnu, religijsku i okolišnu klimu kako vas pritišće kao trbuh pred porod. Nemojte dozvoliti da vas pritisak okoline utuče ili tlači. Nemojte dozvoliti neprijatelju da vas potakne na razmišljanje da je to poziv na mlaćenje. Pritisak sa svih strana dio je nebeskog plana koji će vas oblikovati u nekoga tko ima stvarnu vrijednost i dubinu. Izaći ćete iz tog stomaka promjena udišući novu snagu.

Reći ću sjeveru: 'Daj mi gal!
 a jugu: 'Ne zadržavaj gal!
 Sinove mi dovedi izdaleka,
 i kćeri moje s kraja zemlje,
 sve koji se mojim zovu imenom,
 i koje sam na svoju slavu stvorio,
 koje sam sazdao i načinio. (Izaija 43:6-7; KS:2006)

Bog je u procesu stvaranja ljudi na svoju slavu. Pritisak može promijeniti naše ime iz vojnkinje u ratnicu i iz sluškinje u kćer. To je dio procesa promjene. Vanjski je pritisak uvijek prilika za unutarnju preobrazbu. I kad on vidi da smo spremne, oslobađa vjetrove i zove nas svojim imenom.

Ratnici su naučili vjerovati pozivu šapta unutar njih, dok vojnici osjećaju pritisak da se odazovu buci koja ih okružuje. Vojnici i ratnici nose se s pritiskom na različite načine. Vojnici će usvojiti pristup izdrži-ili-pobjegni. Oni čine stvari kako bi ublažili pritisak: jedu, piju, bježe, ograđuju se ili krađu, kupuju – sve kako bi prestali razmišljati o sukobu. Upravo je to razlog zbog kojeg vojnici pod neprestanim i okrutnim pritiskom odgovaraju okrutnošću. Ono što utječe na njih djeluje iznutra te se izražava na van.

Bog nam ne daje život koji je nadvladan;

On nam daje život kako nadvladavamo.

- OSWALD CHAMBERS

Ratnici reagiraju na pritisak oko sebe dozvoljavajući razini pritiska da se poveća sve dok ne uspostave ravnotežu. Uvijek smišljaju načine kako izvršiti protunapad ili onesposobiti neprijatelj rad.

Ratnici su određeni sezonama bitci svoga života, dok se vojnici bore samo jednu životnu sezonu. Razumijem da je bolje biti vojnik jednu sezonu nego kukavica cijeli životni vijek, ali kukavičluk čak nije opcija za ratnicu-kćer.

Priča o dva kralja

Kao što smo usporedili život ratnika i vojnika, sad ćemo usporediti dvojicu različitih kraljeva – Izraelovog prvog kralja, Šaula, i njegovog posljednjeg i vječnog Kralja, Isusa.

Izraelov vojnik-kralj Šaul bio je pomazan kao kralj i osloboditelj jer je Izrael htio biti kao i ostali narodi. Htjeli su imati vlastitog kralja – predstavnika u kojeg bi mogli gledati s ponosom.

Umjesto da se pokore nevidljivom, nepobjedivom, vječnom Svevišnjem Bogu, htjeli su nekoga koga bi mogli vidjeti i dotaknuti. Htjeli su ljudskog predvodnika koji bi ih vodio u bitku umjesto nebeskog Kralja koji bi se borio za njih. Bog je odgovorio na njihov zahtjev neobičnim mladićem imenom Šaul:

Otrčaše i dovedoše ga odande; a kad je stao usred naroda, bijaše glavom i ramenima viši od sviju. Tada Samuel reče svemu narodu: „Vidite li koga je izabrao Jahve? Nema mu ravna u svemu narodu.“ I sav narod uze klicati i vikati: „Živio kralj!“
(1. SAMUELOVA 10:23-24; KS:2006)

Šaul se isticao među svojim ljudima – sve ih je nadvisivao. No ne samo da je bio snažan već je bio i lijepog izgleda.

Bog je uspostavio Šaulovu vladavinu eksplozivnim očitovanjem snage oslobođenja. Nažalost, nije prošlo dugo nakon tog izljeva snage te je Šaul drastično zakazao. Samuel je uputio Šaula da se susretne s Filistejcima u bitci, ali trebao je čekati i nije smio krenuti na neprijatelja sve dok Samuel nije izvršio prikladnu žrtvu prije bitke u Izraelovo ime. Šaul je okupio svoju malu vojsku u Gilgalu kako bi se pripremili za susret s filistejskom četom tako velikom da ju se nije moglo izbrojati.

Dok je Šaul čekao, neprijateljska se vojska povećala u broju. Prestrašeni, Šaulovi su ljudi pobjegli sa svojih pozicija bježeći preko rijeke u gomili, sve dok ih nije ostalo šeststo. Umjesto da podigne pogled kako bi dobio Božju ratničku perspektivu (vjerujem da je Bog sakupio sve Filistejce kako bi ih Šaul sve odjednom pobio!), Šaul je dozvolio tim okolnostima da ga nadvladaju te je odlučio riješiti stvar na svoj način. Umjesto da ohrabri svoje ljude i podsjeti ih da Bog može spasiti nadjačane brojem ili one kojih ima više, dozvolio je njihovom strahu da ga potakne na neposlušnost:

Tada Šaul odvrati Samuelu: „Sagriješio sam što sam prekršio Jahvinu zapovijed i tvoje naredbe. Bojao sam se naroda i popustio njegovu zahtjevu.“ (1. SAMUELOVA 15:24; KS:2006)

U konačnici ćete služiti i slušati ono čega se bojite. Bog je postavio Šaula glavom i ramenima iznad ljudi kako bi mu se utekli, ali umjesto toga, spustio se na njihovu razinu. Šaul je trpio i izgubio svoje kraljevstvo zbog ponovljenih postupaka neposlušnosti. Nažalost, Šaul je bio nesiguran vođa koji je mjerio svoju vrijednost onim što su ljudi govorili o njemu.

Šaulov je pad počeo neposlušnošću te napredovao i razvio se u mračnu i mučnu depresiju uzrokovanu destruktivnim te ponekad divljim duhom. Šaul je umro kako je živio, u strahu od onoga što bi mu drugi mogli učiniti.

Ozlijeđen strijelama i okružen neprijateljskom vojskom, Šaul je reagirao uzevši stvar u svoje ruke. Kako bi izbjegao mučenje svojih neprijatelja, uplašeni si je kralj oduzeo život bacivši se na oštricu mača koji je bio uglavljen u zemlju. Mač na Šaulovu boku potegnut je kao odgovor na strah. Jedini strah koji se kralj treba usuditi njegovati jest strah Božji.

Tada Šaul reče svome štitonoši: „Izvuci svoj mač i probodi me da ne dođu ti neobrezanci i ne narugaju mi se.“ Ali se njegov štitonoša prestravi i ne htjede toga učiniti. Zato Šaul uze mač i baci se na nj. (1. LJETOPISA 10:4; KS:2006)

Kad je štitonoša odbio, Šaul si je oduzeo život. Postoji li ijedan čin koji objavljuje bespomoćnost više od samoubojstva? Kad je Izraelova vojska čula da su njihov kralj i njegovi sinovi umrli, oni su također izgubili svaku preostalu nadu i napustili svoje gradove, a neprijatelj je zaposjeo Izraelove domove i zemlju.

Suprotno tome, Isus je naučio poslušnost kroz ono što je pretrpio i to mu je pribavilo kraljevstvo:

I premda je bio Sin, iskustveno nauči poslušnost od onoga što je pretrpio te postigavši savršenstvo postade svima koji mu se pokoravaju uzrok vječnoga spasenja, on koga je Bog proglasio velikim svećenikom sličnim Melkisedeku. (HEBREJIMA 5:8-10; KS:2006)

Hajdemo usporediti kako su se ta dva ratnika-kralja suočili sa svojim okrutnim neprijateljima i smrću.

Šaul je uzeo stvar u svoje ruke kako bi izbjegao mučenje svojih neprijatelja. Isus je maknuo svoju ruku sa situacije i izložio se svojim neprijateljima, znajući što će mu učiniti.

Šaul se bacio na svoj mač kako bi izbjegao mučenje. Isus se prosto na križu kako bi uzeo naše.

Šaulovo je samoubojstvo prevarilo njegove neprijatelje. Isusova je žrtva prevarila smrt.

Koga biste prije prevarili? Što je veće – iskusiti pobjedu nad svojim neprijateljima ili spoznati pobjedu nad neprijateljem svih?

U smrti je vojnik-kralj Šaul izložio svoj narod gubitku napustivši ih. U smrti je Isus vratio sve što je bilo izgubljeno i posvojio nas kao svoje. Naš Ratnik-Kralj Isus učinio je sve to za nas čak i kad smo ga razbaštinili. Šaul je živio za priznanje svoga naroda. Isus je umro kako bi Bog priznao nas.

Kralja Isusa odgojio je Bog, krstio Ivan, ispunio Duh Sveti, a odbacili su ga njegovi. Isus se predao surovosti svojih neprijatelja. Dozvolio im je da ga ismijavaju i izvrgnu ruglu mlateći ga do neprepoznatljivosti. Izdržao je ispitivanje, lažno svjedočenje i javno sramoćenje na sudu na kojemu su ga osudili na smrt isti ljudi koje je došao dići iz mrtvih.

Kroz sve to ostao je šutjeti. Isus nije nosio čelični mač na svome boku. Njegove su riječi bile mač dvostruke oštrice Duha koji je držao u koricama iz ljubavi. Kralj Isus učinio je sve to za one koji su ga razbaštinili.

Proučavajući Križ kroz vizuru ratnika, naučila sam da ne postoji veće oružje od položenog života.

Naš Spasitelj nije bio na samoubilačkoj misiji. On nije bio religiozni zelot s bombom privezanim na svojim leđima, pokušavajući vidjeti koliko života može ukrasti kroz svoju smrt. Isus je bio nenaoružano, tiho janje koje je prevarilo riku levijatana smrti.

Nitko nije uzeo život Isusu. On ga je dao te je umrijevši spasio naše živote. Odbio je izbjavljenje i oslobođenje kako bi nam postao oboje.

Naš se Ratnik-Kralj molio dok su mu pristupali neprijatelji. Umjesto da se bori, Isus se predao njihovoj okrutnosti. Umjesto da je uzeo stvar u svoje ruke i pao na mač koji je Petar nosio, on je ponio križ. I kad je Isus došao na brdo na kojemu mu je bilo određeno umrijeti, položio se na mač križa i dozvolio da mu ruke budu probodene „na balčaku“. Potom su rimski vojnici podigli nepodnošljivi drveni mač i zasadili u zemlju njegovu okrutnu oštricu kao smrtonosni korijen stabla.

**Činjenica
u mačevanju:**
Put mačevanja je dvostruk.
Prvo, vježbajte strpljenje.
Drugo, vježbajte.

Zbog patnja duše svoje vidjet će svjetlost
i nasititi se spoznajom njezinom.
Sluga moj pravedni opravdat će mnoge
i krivicu njihovu na sebe uzeti.
Zato ću mu mnoštvo dati u baštinu,
i s mogućnicima plijen će dijeliti,
jer sâm se ponudio na smrt
i među zlikovce bio ubrojen,
da grijeha mnogih ponese na sebi
i da se zauzme za zločince. (Izaija 53:11-12; KS:2006)

Činjenica da se Isus izložio smrti znači da se mogao sakriti od nje. Izaija objavljuje put iza Križa. Isus je razumio da je jedino moguće pobijediti predavši se najvišoj moći (volji njegova Oca), a vi i ja bile smo nagrada. Isus je izdržao tjeskobu i sramotu kako bi u nama bila otkrivena njegova pobjeda. Kroz njegovu smo muku iskusile pravednost. Mi smo njegovo pobjedonosno ostvarenje.



Bog će nam uvijek poslati milost i snagu koja nam je potrebna kako bismo učinile njegovu volju. Ratnici se pokoravaju svojim zapovjednicima, a kad zakažu (kao i svi), oni ne optužuju druge. Isus je uzeo našu krivnju i slijedio volju svoga Oca.

Ljubljena, ti si kći pobjedonosnog Ratnika Kralja. Ratnički mač koji nosiš predstavlja čast, vrlinu, hrabrost, ljepotu, odanost i slobodu od straha. U sljedećem ćemo odjeljku naučiti kako time rukovati svrhovito.

*Nijedan normalan, zdrav svetac nikad ne odabire trpljenje;
on jednostavno odabire Božju volju, kao što je i Isus, značilo to
trpljenje ili ne.*

- OSWALD CHAMBERS

7.

NAOŠTRITI MAČ

*Teška vremena ne stvaraju junake.
Tijekom teških vremena razotkriva se „junak“ unutar nas.*

- BOB RILEY



Proces stvaranja mača vrlo je sličan procesu stvaranja života.

Vatra, voda i pritisak alati su koji se koriste kako bi se pročistio metal, obradio čelik i stvorio mač. U procesu kovanja mača, pritisak se primjenjuje netom poslije zagrijavanja. Pritisak najbolje djeluje kad je predmet savitljiv jer ono što je krhko lako pukne! Kujući mač, neprestano se radi čekićem.

Najdraža mi je priča o stvaranju mača u epskom romanu Stephena Lawheada *Ninski gospodari rata (The Warlords of Nin)*. Mračan i okrutan neprijatelj zavladao je zemljom, a kako bi se suprotstavilo tom nemilosrdnom protivniku, potreban je mač svjetla. Nema načina da se oda priznanje procesu opisanom u Lawheadovoj knjizi, ali neka bude dovoljno reći da je jezgra mača načinjena od različitih dijelova metala kao što je čelik, spajajući ih u jedinstvenu cjelinu. Proces pravljenja mača nije mnogo drugačiji od tkanja. Jednom kad je zagrijan, ono što je bilo kruto postaje savitljivo dovoljno da se može pletiti i savijati, stvarajući napetost koja taljenjem ujedinjuje odvojene trake u cjelinu.

Zatim isprepleteni metal dolazi u užarenu posudu za topljenje kako bi bio zagrijan. Nakon toga je ohlađen, izlupan čekićem i ponovno razvučen. Taj proces između dva ekstrema poznat je kao oblikovanje.

Potom slijedi udaranje čekićem, oblikovanje i poliranje prije nego se pojavi oštrica kako bi bila pričvršćena na balčak, koji je također obrađen i oblikovan da bi se njime moglo rukovati.

Isto tako, Bog koristi elemente vatre, vode i pritiska kako bi pročistio svoje kćeri u svrhu preobrazbe naših slabosti u jakosti, naše krutosti u fleksibilnost. On oštri bezličan život kako bi imao oštru i usredotočenu svrhu.

Voda

Voda je složenica suprotnosti. Letimično sam pogledala kroz svoj hotelski prozor, i u svom ograničenom pogledu, vidjela sam djecu kako se smiju i igraju u mirnom, prozirnom plićaku Tihog oceana. U isto vrijeme, daleko na horizontu vidim mračne valove kako udaraju – dokaz podmukle nadolazeće plime. Morate voljeti našeg čudesnog Boga koji je stvorio more kao jedinstven medij u kojemu se možemo igrati, a u isto vrijeme ima mogućnost ubiti nas.

Voda ima moć osvježiti nas ili nas svladati. Može nas nježno podići na površinu da plutamo ili nas potopiti u svojim dubinama. Ne možete živjeti dovoljno dugo bez nje niti dovoljno dugo unutar nje. Voda ima moć nježno isprati i natopiti polja ili izbrisati gradove valom tsunamija.

Vatra

Zatim je tu element vatre. Ona nas poziva bliže s obećanjem topline, ali približite li se previše, opeći će vas. Kontrolirane vatre pročišćuju, ali nekontrolirane divlje vatre proždiru. Vatra može sigurno osvijetliti put ili na svome putu ostaviti trag uništenja i pepela. Vatra je istovremeno prijatelj i neprijatelj čovječanstva, sila prirode koju treba obuzdati ili se ne igrati njome.

Sposobnost pravljenja i obuzdavanja vatre jedan je od talenata koji odvajaju čovječanstvo od životinjskog kraljevstva. Tijekom tisućljeća naučili smo povećati temperaturu plamena kako bi se oblici mijenjali. Pod intenzivnom vrućinom krutine postaju tekućinama te smo naučili zagrijavati kovine sve do 3 272 °F kako bismo kombinirali željezo s ostalim legurama te stvorili nešto kruto i čvrsto poput čelika. To spajanje materije stvara metal koji ima najbolje odlike i jednog i drugog. Jednom kad su sjedinjeni bez mogućnosti razdvajanja, ohlađeni su natrag u krutinu koja može biti oblikovana dok se zagrijana boja mijenja iz užarene bijele u narančastu te napokon u običnu sivu.

Vidimo tu preobrazbu u ispuhavanju čaše i stvaranju kristala. Veličanstvene posude s mogućnošću zadržavanja vode stvorene su od taljenja čestica poput miniskula te su razdvojene poput raspršenog pijeska.

Voda i vatra također su opipljivi elementi koji uzimaju višestruke oblike u našem duhovnom hodu.

Ne boj se, jer ja sam te otkupio;
imenom sam te zazvao: ti si moj!
Kad preko vode prelaziš,
s tobom sam;
ili preko rijeke, neće te preplaviti.
Pođeš li kroz vatru, nećeš izgorjeti,
plamen te opaliti neće. (Izaija 43:1-2; KS:2006)

Primijetite da se prije spomena vode i vatre spominje problem straha. Nemamo razloga bojati se, jer ne samo da nas je naš Otac otkupio već smo pojedinačno imenovani i posvojeni kao Božja svojina. Važno je primijetiti Izaijin izbor riječi u ovim stihovima. Ta dinamika prolaska kroz vodu i vatru nije oslovljena kao „ako“ mogućnost, već je jasno naznačena kao „kad“ pojavnost.

Ponekad mislim da je zapravo uvjerljivije u tom kontekstu. Da se obećanja odnose na „ako budeš prolazio kroz vodu, rijeke, vatru ili plamen“, mogla bih biti uhvaćena nespremna. Ljudska priroda silno će se truditi izbjeći *kada* odlomke. Kao što je Izaija ovdje istaknuo, znamo unaprijed da su razdoblja vode i vatre u životu neizbježna i ne nužno rezultat pogrešaka s naše strane.

Uz potvrdu da će biti vode i rijeka, vatre i plamena, čini se da će te vrste iskustava biti ponavljane više puta. Dobra je vijest da kroz to samo prolazite. Nemojte se uvući u iskušenje mrmljanja i žaljenja, jer ni vatra ni voda nisu prijateljska mjesta za kampiranje. To su procesi uspješnog kormilarenja.

Kroz cijelu Bibliju vidimo da Bog neprestano koristi vodena tijela kao simbol prijelaza. Izraelova su djeca ostavila za sobom godine egipatskog ropstva u dubinama Crvenog mora, a potom napustila godine lutanja pustinjom na nasipima rijeke Jordan prije ulaska u sezonu obećanja.

Vatra također predstavlja objavu saveza. Bog je providio vatru kad je prvi put sklopio savez s Abrahamom. Poslije, kad je Izrael zastranio i slušao lažne proroke, Bog je odgovorio vatrom nakon Ilijinog poziva Izraelu na pokajanje. Užarena je peć postala rajem za Izraelovu djecu kad su se odbila pokloniti Nabukodonozorovu idolu, ali je proždrla one koji su se poklonili idolu.

Moguće je da ste već prošli kroz nešto vode i vatre. To se možda dogodilo kad ste bili nesvjesni prisutnosti vode. Svi prolazimo kroz vode tako nježne, koje nas oblikuju i koje tako temeljito peru naše

grijehe iako toga fizički nismo svjesni. Postoji trenutak potapanja u vodi dok pokapamo naše stare živote i podižemo se obnovljeni, kao u sakramentu krštenja. Zatim su tu prijeteće rijeke koje moramo prijeći, a plaše nas dok nam prijete potopom, kao kad prolazimo kroz teška razdoblja.

Život počinje u vodi, a voda zauzdava život. Bog Otac počeo je stvaranje dok je njegov Duh lebdio nad licem voda. Isto tako, naši životi počinju u moru unutar utroba naših majki. Voda je univerzalno otapalo čija je krajnja svrha pranje, ali voda čini više od čišćenja; ona podiže. Voda može podržavati ono što je preteško nositi preko zemlje i prenijeti to brodovima niz rijeke i preko oceana do udaljenih zemalja.

Tu govorimo o vatri i vodi jer su velikim dijelom kovanja čudi naših života, kao što su dijelom oblikovanja mača. Dok raspravljamo o kovanju mača, uvidjet ćemo da se to prvi put događa tijekom procesa onoga koji ga nosi. U drevnim kulturama, od vremena samuraja do srednjovjekovnih vitezova, prije nego je čovjeku dana čast kovanja mačem, bili su podvrgnuti etičkom kodu.

*Na kraju, sloboda je osobna i usamljena bitka;
osoba se suočava sa strahovima današnjice
kako bi se obračunala s onima sutrašnjice.*

- ALICE WALKER

Mislim da je smiješno kako je u svrhu oblikovanja neustrašivosti pojedinih samuraja bilo potrebno ohrabriti te ratnike da uravnoteže svoju agresivnu prirodu ovladavanjem normalnih ženskih umjetnosti cvjetnog aranžiranja i ceremonijom priprave čaja. Isto tako, ne mislim da je pretjerano za nas žene da se nadogradimo borilačkim umijećem i pravilima ponašanja u našim životima.

*Gle, pročistio sam te poput srebra,
iskušao te u talioniku nevolje.
Sebe radi činih tako, sebe radi!
zar da se ime moje obeščasti?
Slave svoje drugome ne dam! (IzAJIA 48:10-11; KS:2006)*

Usklik „gle“ poziv je da sagledamo stvari iz šire perspektive. Počinjući taj stih s gle uvodi nas se u činjenicu da ljudi koji su prolazili kroz proces nisu imali pojma da ih se pročišćava. Mislili su kako samo prolaze kroz ono mjesto od pet slova (pakao) poznato kao podzemlje!

Bog nam daje uvid iz njegove vječne perspektive. On u konačnici pročišćava naše živote. Upamtite, pročišćenje je dobra stvar, ali dobro ne znači uvijek lišeno boli i problema. Na primjer, rađanje je dobra stvar, ali nisam otkrila da je ikad bezbolno. Ovaj je život pun talionika zvanih nevolja. Ključ uspješnog manevriranja jest spoznaja da je naš Bog zadužen za temperaturu i vrijeme.

Prije nego što krenemo dalje, definirajmo riječ *nevolja*. U kontekstu biblijskih definicija, to najčešće znači trpljenje zbog fizičkog i/ili psihičkog jada, tereta, problema, boli, brige, bijede, siromaštva i teškoća. Nekoliko se puta spominje u vezi s bolesti, ali većinu puta pojavljuje se kad Božji narod doživljava žestoki udarac epskih razmjera.

Ali ne samo to nego se ponosimo i nevoljama, svjesni da nevolja rađa strpljivost [a ta strpljivost zauzvrat kuje oblikovani čelik vrline], strpljivost prokušanost, a prokušanost nada. A nada ne razočarava, jer je ljubav Božja izlivena u našim srcima po Duhu Svetomu koji nam je dan. (RIMLJANIMA 5:3-5; KS:2006, DODATNO POJAŠNJENJE STIHOVA U UGLATIM ZAGRADAMA)

Stoga privedimo ovaj dio kraju. Nedavno sam provela anketu na Facebook-u i pitala ljude da nabroje svoja tri izazovna problema ili područja nevolje u sadašnjem trenutku. Ovdje navodim tri najčešća:

1. *Izazovi u odnosima sa supružnikom*, braćom i sestrama, djecom, voditeljima ili prijateljima. Ovdje se navode usamljeni oženjeni i usamljeni neoženjeni.
2. *Financijski izazovi* koji su rezultat nezaposlenja, kreditnih kartica i ostalog duga zbog nerazumne kupnje ili zdravstvenih problema.
3. *Izazovi u otkrivanju životne svrhe i dnevna disciplina* u težnji ostvarenja onoga što je u njihovim srcima.

Budimo iskreni...nevolje nisu zabavne. Moje je srce suosjećalo s ljudima dok sam čitala njihove odgovore. Postoje dvije vrste nevolja kroz koje svi prolazimo – nevolje koje si sami uvodimo i nevolja koju Bog podržava. Ne vjerujem da nam Bog uvijek uzrokuje probleme, ali ih koristi kao priliku da nas pročisti za svoju slavu. U oba slučaja rješenje je isto: okrenite se njemu! On je naš izvor, a njegova je Riječ njegova volja i naše oružje obećanja.

Postoji razlog zašto izraz „potpali vatru pod sobom“ ima pronijljivo značenje: kad stvari postanu neugodne, voljni ste pokrenuti se!

Ovo je istinito u svakodnevnom životu kao i u bitci:
 dan nam je jedan život i odluka je naša
 bilo da čekamo da nas okolnosti potaknu na odluku,
 ili da djelujemo, a na temelju djelovanja da živimo.

- GENERAL OMAR N. BRADLEY

Pouke koje naučimo tijekom iskušenja uvijek postanu najznačajnije jer su najčešće najosobnije.

Pritisak

Potom se dodaje pritisak između aktivnosti vatre i vode.

Kako bismo istražili kako taj proces oblikovanja može izgledati iz perspektive Pisma, povući ću paralelu s mojim najmanje omiljenim stihovima iz Biblije, koji se nalaze u Jakovljevoj poslanici.

Engleska standardna verzija Biblije poziva nas da „[budimo radosni, moja braćo, kad se susretnemo s iskušenjima svake vrste]“ (Jakovljeva 1:2, prijevod stihova nalazi se u uglatim zagradama). Pa, mislim da već znate kako iskušenja nisu određena spolom. No kako bi se djevojke osjećale uključenima u taj savjet, dodat ću odgovarajući stih iz Biblije u izdanju *The Message*: „[Smatrajte savršenim poklonom, prijateljice, kad vas testovi i izazovi okruže sa svih strana]“ (Jakovljeva 1:2, prijevod stihova nalazi se u uglatim zagradama).

Je li Jakov ozbiljan? Govori li nam iskreno da smatramo iskušenja kao *potpunu radost*, a da testove i izazove koji nas pritišću sa svih strana shvatimo kao *dar*? Zamislite da nazovete svoju najbolju prijateljicu na najgori dan svoga života, i nakon što ste joj u suzama ispričali detalje neočekivanih kušnji što vas pritišću sa svih strana, ona puna entuzijazma uzvikne: „Kakav dar! Hajdemo proslaviti. Ti si, draga, okružena!“

Mogli biste joj vrlo lako spustiti slušalicu i nazvati drugu prijateljicu koja će barem reći da joj je žao što vam je dan bio tako užasan te će se pomoliti da sutra bude bolji. Tu je možda najočitiji sudar naše ljudske i nebeske perspektive. Naš Bog voli pobjeđivati ono što se čini nemogućim; stoga, on priziva napad iz zasjede bez prilike za bijeg „mogućnosti“! Napokon, Jakov je bio Isusov brat, zato je morao imati uvid koji nama nedostaje, jer dalje kaže „znajući da kušanje vaše vjere stvara postojanost“ (Jakovljeva 1:3; KS:2006)!

Biblija u izdanju „*The Message*“ taj proces opisuje ovako: „[Znate da je pod pritiskom vaš život vjere izveden na vidjelo i pokazuje svoje pravo lice.]“ (prijevod stihova nalazi se u uglatim zagradama).

Uredu, vrijeme je za istinu. Znam da je pod pritiskom moja vjera bila izvedena na vidjelo i puno mi se puta nije svidjelo ono što sam vidjela. Težina životnih okolnosti obrušila se na mene i odjednom sam se pokazala u izdanju koje je bilo sve samo ne laskavo. Ne samo da je moje izdanje bilo loše već i *postojanost* ne bi bila riječ koja bi opisala moju reakciju.

Ne mislim da je Bog htio da iskušenja uzrokuju pobjedu momcima, a djevojke da cmizdre, stoga sam znala da je vrijeme da se naoružam.

Dinamika iskušenja uzrokuje da nevidljivo postane vidljivo. Pod pritiskom se javljaju stvari koje ostaju sakrivene zbog odsutnosti poteškoća. Bog želi da napredujemo bilo da smo pod pritiskom, bilo da smo bezbrižni.

Život nije kao posjet fizioterapeutu gdje možete odabrati intenzitet masaže koja vam odgovara. Kad vas teškoće udare, nitko vas ne pita želite li pritisak slabog, srednjeg ili visokog intenziteta. Oblikovane su kćeri otporne. Imamo kapacitet da napredujemo pod svakovrsnim iskušenjima u svakom razdoblju.

Živim u Coloradu gdje su zime duge, a proljeće gotovo da i ne postoji. Pod normalnim klimatskim uvjetima možemo imati mećavu, a zatim neočekivano ljeto. Ako želim da određene vrste cvijeća cvjetaju u tim uvjetima, moram im promijeniti uvjete. Stvaram umjetno umjerenu zimu stavljajući žarulje u pretinac hladnjaka. To popratim lažnim proljećem koje se javlja u sigurnosti mog prozora praonice, a potom – *prask* – moje je cvijeće prevareno kako bi cvjetalo izvan sezone. Mislim da Bog voli raditi istu stvar, ali uz pomoć različitih procesa: iskušenja i pritisci uzrokuju da cvjetamo ili uvenemo.

Jakov nastavlja uzvisivati vrlinu trpljenja iskušenja u sljedećem stihu: „Samo neka ta postojanost urodi savršenim djelom da budete savršeni i neporočni: bez ikakva nedostatka!“ (Jakovljeva 1:4; KS:2006)

Za sve nas koji trebamo čuti taj stih u jasnijem jeziku, navodim verziju iz Biblije u izdanju „The Message“: „[Stoga ne pokušavajte izaći iz ičega prije vremena. Dozvolite tomu da djeluje u vama kako biste sazrjeli i bili dobro razvijeni, a ne neuhranjeni na bilo

**Činjenica
u mačevanju:**

Slabost može ostaviti dojam snage u mačevanju, a snaga slabosti.

koji način]" (Jakovljeva 1:3-4, prijevod stihova nalazi se u uglatim zgradama).

Svi prolazimo kroz testove, zašto onda ne bismo dozvolili da imaju potpun učinak na nas? Naučila sam da ako se iz nečega povučem prerano, to većinom znači ponavljanje testa u budućnosti. Kažu da se kod vježbanja jedne grupe mišića rast događa kada se tjerate do točke gdje vam mišići hipertrofiraju. Kada date sve od sebe, tada na neki način izvlačite iz Božjeg izvora koji je izvan vas i dajete još malo više – još jednu uljudnu riječ, brižan dodir, riječ oprosta, podignutu molitvu, još jedan telefonski poziv. Drugim riječima, kad smo ustrajni tijekom oblikovanja iskušenjem, naša vjera doseže punu zrelost.

Taj pristup zahtijeva nebesku mudrost, zato je Jakov dodao peti stih: „Ako komu od vas nedostaje mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje obilno, i bez prigovora, i dat će mu je.“ (Jakovljeva 1:5; KS:2006) Stihovi Biblije u izdanju „The Message“ odjekuju ovako: „[Ako ne znate što radite, molite se Ocu. On voli pomagati. Dobit ćete Njegovu pomoć i nećete biti poniženi kad to zatražite]" (prijevod stihova nalazi se u uglatim zgradama).

Bog je naš izvor mudrosti. On je više velikodušan nego škrt svojim savjetom. On nije neupućen u nebu, prekrštenih ruku, i govori Isusu: „Možeš li ti to vjerovati? Oni i dalje ne shvaćaju.“ Ne, on voli kad ga uključimo. Kako je Bog ubrzao moj život, često puta probudim se bez saznanja gdje sam, a da ne spominjem što radim! Kažem: „Nebeski Oče, danas trebam tvoju mudrost.“ A on odgovara: „Kćeri, ništa se ne brini.“ No čini se da Bog želi čuti te molitve izrečene na određeni način:

Ali neka ište s vjerom, bez ikakva sumnjanja, jer je onaj koji sumnja sličan morskom valovlju koje vjetar podiže i tamo-amo goni. Takav čovjek neka ne misli da će što primiti od Gospodina, jer je čovjek s razdijeljenom dušom, nestalan u svim putovima svojim. (JAKOVljeVA 1:6-8; KS:2006)

[Tražite odvažno, u vjeri, bez predomišljanja. Ljudi koji se brinu tijekom molitve slični su valovima šibanim vjetrom. Nemojte misliti da ćete išta primiti od Gospodara na taj način; nasumce, prepušteni slučaju.] (Jakovljeva 1:6-8, Biblija u izdanju „The Message“, prijevod stihova nalazi se u uglatim zgradama)

Bog voli kad se molimo odvažno, bez imalo sumnje. Volim o tome razmišljati na ovaj način: Bog nas poziva da se molimo na način da se uplaši ono što se u nama plaši! U posljednjih nekoliko godina,

Bog je proširio Johna, mene i sve osoblje Medunarodnog glasnika. Nismo imali izbora nego udružiti srca i ruke te moliti molitve koje su zaprepastile naše uši i uzrokovale da se naša srca uzdrmaju zbog izgovorenih riječi.

**Bog voli kad se
molimo odvažno,
bez imalo sumnje.**

Jedan takav scenarij odigrao se kad je John podijelio s našim vodećim timom da je osjetio kako ga Bog poziva da podijeli 250 000 knjiga tijekom jedne kalendarske godine.

Povratila sam u svom umu! Najviše što smo podijelili bilo je 70 000 u jednoj godini. Dvjesto pedeset tisuća bio je velik zalogaj. Stoga sam ponudila drugu opciju.

„Što misliš da počnemo sa 100 000?“

To nije bio moj najsajjniji trenutak.

John je brzo odgovorio, prije nego što je moja sumnja mogla ispuniti prostoriju.

„Lisa, moja je vjera vezana uz 250 000 knjiga.“

Pa, tako je i bilo. Svi smo se ustali i molili molitvu koja se u to vrijeme činila čudnom. Ali iskreno, ako ne molite tipove molitava koje vas plaše, vaše molitve zasigurno ne plaše našeg neprijatelja. No navodno je naš odvažan zahtjev bio upravo ono što je nebo čekalo da čuje. U samo nekoliko dana počeo se razvijati plan i obznanjena su sredstva pomoću kojih će se ostvariti projekt. Crkve, prijatelji, čak i jedna rock zvijezda, odlučili su se uključiti u nastojanju da poruke koje smo zastupali besplatno putuju među različite narode. Knjige su bile prevedene na arapski, farsi, armenski, urdski, kineski, vijetnamski, kmerski, bugarski, indonezijski te na mnoge druge jezike. Knjige na jezicima koje čak ne znam izgovoriti našle su se u rukama izoliranih vođa, i braće i sestara.

Mačevi mogu biti dvostruke oštrice, ali nikada podijeljenog uma. Ako odlučimo napasti, moramo napasti istinom.

Bitka života u većini je slučajeva dobivena uzbrdo;

a pobjeda bez poteškoća

možda bi značila pobijediti bez časti.

Ako ne bi postojale poteškoće,

ne bi postojao uspjeh;

ako ne bi postojalo ništa oko čega bi se mučilo,

ne bi postojalo ništa što bi se postiglo.

- SAMUEL SMILED

Stoga, ljubljena, na tebi je. Možeš bježati i skrivati se, kleti i plakati u pokušaju da pobjegneš od životnih teškoća i u tome procesu biti nadvladana. Ili možeš odlučiti dozvoliti nevoljama da u tvome životu budu raspelo koje će oblikovati tvoju snagu.

[Jasno nam je, prijatelji, da vas Bog ne samo ljubi već je stavio i svoju ruku na vas za nešto posebno.] (...) budući da naša Radosna vijest nije došla k vama samo u riječima, nego i u snazi, i u Duhu Svetom, i u sigurnom i dubokom uvjerenju. [Nešto se dogodilo u vama. Duh je Sveti očeličio vaša uvjerenja.] (1. Solunjanima 1:5; KS:2006; prijevod stihova iz Biblije u izdanju „The Message“ nalazi se u uglatim zagradama)

Dok završavam ovo poglavlje, ovo je moja molitva za vas.

*Dragi nebeski Oče,
neka mi, tvoje kćeri, budemo jedno s tvojim srcem i nebeskom svrhom. Neka naši životi budu potpuno očitovanje svega što želiš da živimo, dotaknemo, vidimo, čujemo i posjedujemo. Učini da postanemo jedno. Mi se pokoravamo tvome procesu. Neka bude tvoja volja u vatrenoj kovačnici i u krštenju vodom. Oblikuj nas u nešto tako neustrašivo i fleksibilno kako bi svako područje naših života objavilo tvoju ljubav i snagu spasenja. U Isusovo ime, amen.*

U sljedećem ćemo dijelu naučiti kako rukovati svime navedenim na svrhovit način.

TREĆI DIO

NAORUŽANE

8.

RIJEČI KAO MAČ

Iako, naime, živimo u tijelu, ne borimo se na tjelesan način.

Naše borbeno oružje nije tjelesno.

Naprotiv, ono je božanski jako za rušenje utvrda.

- 2. KORINĆANIMA 10:3-4 (KS:2006)



Sablju koja nam je povjerena na nošenje ne podižu naše ruke; ona se diže našim riječima. Mi govorimo Riječ Božju kao oružje o kojemu se govori prije nego što ga se vidi. Zadnji put kad je svijet vidio mač, ili Riječ Božju, u svom najmoćnijem izdanju, bilo je kad je Isus hodao zemljom. On čezne za tim da zajedno dosegne tu visinu.

Kao i naš Spasitelj Gospodin, imamo moć posegnuti za našim mačem riječima koje odlučujemo govoriti. Mi govorimo kao predstavnici vjere, nade i njegove ljubavi kako bi ljudi zemlje znali da su posve izmireni s Bogom kroz smrt njegova sina. Mi smo službenici nade čije su riječi začinjene solju i svjetlom, a koje zvuče strano u svijetu zapaprenom tamom. Riječi su nevidljive, ali ako ih se zloupotrijebe, mogu postati smrtonosne.

Riječi su snažno oružje koje uzrokuje sve – dobro ili loše.

- MANLY P. HALL

Imamo moć govoriti riječi koje mogu otvoriti ili zatvoriti srca. Sada je vrijeme da govorimo nebeske riječi s namjerom oslobađanja drugih pomoću naših riječi i djela.

Naš drevni jezik ujedinjuje sve što je nekoć bilo razjedinjeno jer su to riječi samoga Boga. Razmislite o ovome: Bog nam je dao svoj jezik, a mi ne moramo naučiti nebesku gramatiku ili interpunkciju kako bismo ga koristili. On je uokvirio riječi snagom i pažljivo oblikovao svaku rečenicu kako bi svaki slog bio istkan snagom i završio znakom obećanja.

Svako je Pismo od Boga nadahnuto i korisno za pouku, za karanje, za popravljnje i odgajanje u pravednosti, da čovjek Božji bude savršen – opremljen za svako djelo ljubavi.
(2. TIMOTEJU 3:16-17; KS:2006)

Primijetite da ne kaže da je neko Pismo inspirirano i korisno, već svako Pismo uči, popravlja, priprema i oprema. Ako odaberemo i odlučimo ne govoriti i živjeti po tome, naći ćemo se slabo opremljenima i nespremnima za ono što nas očekuje u budućnosti. Pismo postaje naše ogledalo. Božja Riječ ima moć promijeniti nas kako bismo odražavali ono što je istina i odbijali ono što je lažno. Promatrajući Riječ, ona uzrokuje da se promijeni ne samo način na koji govorimo već i sam izvor naših riječi.

Tko dolazi odozgo, on je iznad sviju; tko je sa zemlje, on je zemaljski i zemaljski govori. (IVAN 3:31; KS:2006)

Jezik ima moć podići ili spustiti, blagosloviti ili prokleti, iscijeliti ili ozlijediti. Možemo govoriti na zemaljski način ili po uzoru na nebo. Biblija u izdanju „The Message“ parafrazira Ivana 3:31 na sljedeći način:

[Onaj koji dolazi odozgo glavom i ramenima iznad je ostalih glasnika Božjih. Rođen od svijeta dio je svijeta i govori zemaljskim jezikom; rođen od neba nalazi se u posebnoj ligi.]

Mi smo rođeni od svijeta, nanovo rođeni od neba. Ako bih otkrila da ću ostatak svojih dana na zemlji živjeti u Italiji, imalo bi mi smisla naučiti talijanski. Pa, mi ćemo živjeti vječnost u nebu, stoga ima smisla sada naučiti nebeski jezik. Vrijeme je da govorimo jezik našeg novog rođenja, jezik zemlje našeg Oca.

Iz srca mi naviru riječi divne:
pjesmu svoju ja kralju pjevam,
jezik mi je ko pisaljka hitra pisara. (PSALAM 45:2; KS:2006)

Bog želi očitovati svoju moć u nama i kroz nas. Nikada nije zamislio da živimo svoje živote ograničene jezikom i zbog toga vezane uz područje ljudske snage. Molitva nas poziva da iskusimo božansko posredovanje koje nas podiže na novu perspektivu koja je glavom i ramenima iznad ograničenja našeg ljudskog jezika. Naša nova visina daje nam novopronađenu perspektivu. Mi podižemo mačeve kad podižemo njegovu Riječ: „Smrt i život u vlasti su jezika (...)“ (Izreke 18:21; KS:2006)

Božje su riječi besprijeorne i pune života. Uspoređene su s našim živim mačevima koji osvjetljavaju tamu. On je povjerio svojoj djeci moćan, svet i drevan jezik. Te se žive riječi trebaju koristiti na čast. Kad su njegove svete riječi zlouporabljene ili izgovorene kao ljuta osuda, njihov je odraz izokrenut, a nebesko je svjetlo zaprljano tamom.

**Mi ćemo živjeti
vječnost u nebu,
stoga ima smisla sada
naučiti nebeski jezik.**

Voljela bih govoriti strani jezik. Bilo bi čudesno posjedovati aktivno znanje riječi koje bi mi otvorile vrata u neku drugu zemlju. Kao i većina Amerikanaca, upisala sam potrebne dvije godine učena stranog jezika, ali bez komuniciranja s bilo kim, zbog čega je moja vještina francuskog uskoro izbljedjela. Da su barem ponudili talijanski, moja bi priča sada bila drugačija. Iako je moj otac rođen u Sjedinjenim Državama, njegov prvi jezik nije bio engleski. Njegova majka i otac bili su rođeni na otoku Siciliji zbog čega su govorili talijanskim. U to vrijeme Talijane se smatralo neukim i siromašnim imigrantima. Njihov ih je jezik povezivao s talijanskom zajednicom, ali ih je izolirao od Amerikanaca koji su govorili engleski. Moj je otac ubrzo naučio da se zbog svog naglaska ističe u školi, a teško je izgubiti naglasak kad govorite jedan jezik kod kuće, a drugi u školi, svaki dan. Moja je baka postala udovicom kad je moj otac navršio deset. Kao najstariji sin, mnogo je radio da bi naučio svoju majku engleski kako bi ona uzdržavala obitelj.

Kao što mi je otac ispričao, pobjegao je vrlo rano, promijenio je svoje ime iz Venerando u Joseph, služio u vojsci i igrao američki nogomet za Sveučilište Indiana. Nakon fakulteta radio je za zračnu liniju, oženio moju majku, koja je bila stjuardesa, i težio tome da se udalji od siromaštva u kojemu je odgojen.

Desetljeća su prolazila i otac je postao uspješan poslovan čovjek. Odrasla sam bez dokumenata, ali nisam imala pojma čemu su svjedočile moje preslike iz Indiane. Sve čega se sjećam jest da smo se okupljali u krugu očeve obitelji u bakinoj kući, a braća su međusobno pričala strastvenim i glasnim tonovima na muzikalnom jeziku koji nikad nisam čula u svojoj kući. Nažalost, upamtila sam samo nekoliko izraza i pjesama. Voljela bih da sam se potrudila naučiti više. Čak i sad kad putujem u Italiju, zateknem se kako se sjećam ritma bakina govora. Kao da očev materinji jezik doziva njegovu kćer.

Želite li govoriti stranim jezikom? Molim vas da ne mislite kako mislim na dosadno učenje njegove gramatike. Mislim na to da imate stvarno, izvorno značenje koje je tako duboko da biste ga mogli govoriti iz srca.

Možda već tečno govorite strani jezik. Ako da, onda vam ne moram govoriti kako ta vještina otvara vrata i omogućava trenutne veze sa strancima iz različitih svjetova. Snažne kombinacije zajedničkih jezika i svrha na snažan način povezuju mještane različitih država.

Kada smo preveli naše knjige na različite strane jezike, bili smo zapanjeni načinom na koji su te poruke pronašle put do drugih. Nekoć izolirani, osjećali su se uključenima, a primatelji su osjećali kako su im potrebe ispunjene na častan način zbog namjernog dara drugih. Ne samo da su primili Riječ Božju na svome jeziku već su je i primili unutar okvira zajedničkih ljudskih iskustava kako bi ju mogli primijeniti na svoj svakodnevni svijet.

Kada sam napisala knjigu *Njega*, uokvirila sam tu imenicu kao jezik srca koji je zajednički svim ženama. Kao jezik, njega se izražava na verbalne i neverbalne načine. Primjer je to našeg zajedničkog materinjeg jezika, kao što je urođeni jezik izraz nacionalnog porijekla našeg rođenja.

Kao što su te obje stvari bitne, nadam se da ću ovom knjigom razotkriti još jedan sloj. Želim kopati malo dublje i govoriti o jeziku koji je čak moćniji od našeg urođeničkog jezika ili našeg materinjeg jezika srca.

Taj okvir jezika ima moć nadilaženja poveznica ljudi. U same riječi tog jezika utkana je izvorna moć koje pokreće nevidljivo u vidljivo i stvara nešto iz ničega.

Kad je naš Otac govorio, stvorenje se pokrenulo. Iz mračne praznine neoblikovanog kaosa stvoren je red i svjetlo. Ako ćemo biti čudesne kćeri koje čine čudesne stvari u čast našeg čudesnog Boga, potrebne su nam njegove riječi i ime.

Kao i s našim Ocem, naše su misli oslobođene kad govorimo. Bog nas je stvorio s osobnim razumijevanjem toga što znači primiti, nositi i u punini vremena roditi život. „Ta, usta govore onim čega je srce prepuno!“ (Matej 12:34; KS:2006) Često čujemo ove stihove u kontekstu opomene da čuvamo svoje srce ili da pripazimo na ono što je pohranjeno u našim srcima oslušujući ono što dolazi iz naših usta. No ovaj put želim pogledati stihove iz drugog ugla jer je iz obilja svog srca Bog riječima prizvao svemir galaksija u postojanje.

Uistinu, njegova se nevidljiva svojstva, njegova vječna moć i božanstvo, promatrana po njihovim djelima, opažaju od postanka svijeta. (Rimljanima 1:20; KS:2006)

Vi ste uzbudljivije i složenije od oceana, planina i lavova! Ti, ljubljena, odražavaš atribute našeg nevidljivog Boga.

Kad se taj jezik šapuće, velike su udaljenosti trenutno prijedene, a područja su zemlje i neba ujedinjena. Na nama je da govorimo jer je to jezik našeg Oca.

Usto što je zbirka zapisane Božje Riječi koja oblikuje mač, Sveto je Pismo živ, udahnut jezik naše prave domovine. I kao takvo, svaka je rečenica ispunjena slikama i uputama kako živjeti sada tijekom našeg zemaljskog putovanja te stići do odredišta uzvišenog i svetog mjesta.

Njegova Riječ nadilazi sve što smo upoznali kao jezik jer je njegova Riječ postanak svega što sada vidimo. Jezik našeg Oca svi mogu govoriti bespriječno, bez obzira na urođenički jezik i naglasak. Ovi su snažni i drevni tekstovi na raspolaganju svakom plemenu i dijalektu.

Dinamika stranih jezika nastala je kad je Bog raspršio neposlušne ljude koji su dijelili zajednički jezik. Sljedeće je opis događaja o babilonskoj kuli.

Jahve se spusti da vidi grad i toranj što su ga izgradili sinovi čovječji. Jahve reče: Zbilja su jedan narod, s jednim jezikom za sve! Ovo je tek početak njihovih nastojanja. Sad im ništa neće biti neostvarivo što god naume izvesti. Hajde da siđemo i jezik im pobrkamo, da jedan drugome govora ne razumije. Tako ih Jahve rasu odande po svoj zemlji, te ne sazidaše grada. Stoga mu je ime Babel, jer je ondje Jahve pobrkao govor svima u onom kraju i odande ih je Jahve raspršio po svoj zemlji. (POSTANAK 11:5-9; KS:2006)

Činjenica u mačevanju:
Vrijeme i obrambeni napad umanjuju snagu napada čak i najagresivnijeg mačevaoca.

Zanimljivo je uočiti da je izgradnja projekta naočigled *nemogućeg* mogla biti *moguća* zbog dvije činjenice: ujedinjenog naroda i zajedničkog jezika. Njihov bi pothvat bio uspješan iako to Bog nije zapovjedio. Njihov je plan potaknut izravnim neposluhom Božjoj uredbi u Postanku 1; brkanje jezika nije samo *zaustavilo* njihov napredak već je raspršilo ujedinjen narod na sve četiri strane svijeta.

Priča našeg ljudskog postojanja počela je jednim jezikom i vjerujem da će završiti jednim jezikom... jezikom Božjih čudesa.

Kad nastane spomenuta huka, narod se zgrnu i ostade zbunjen, jer ih je svaki pojedini čuo gdje govore njegovim jezikom. Začudeni i zadivljeni pitali su: „Zar nisu svi ovi što govore Galilejci? Pa kako ih onda svaki od nas čuje gdje govore njegovim materinskim jezikom? Parti, Međani, Elamiti i stanovnici Mezopotamije, Judeje i Kapadocije, Ponta i Azije, Frigije i Pamfilije, Egipta i libijskih krajeva oko Cirene; Rimljani koji su na prolazu, Židovi i obraćenici (na židovsku vjeru), Krećani i Arapi; svi mi čujemo ih gdje našim jezicima govore o veličanstvenim Božjim djelima.“ (DJELA 2:6-11; KS:2006)

Mnoštvo se okuplja kad nebo nađe glas na zemlji. Kad stvarno imamo nešto za reći, Bog nađe način kako interpretirati svima koji trebaju čuti. Kad težimo govoriti njegove riječi uz pomoć njegova Duha, nevjerojatne se stvari mogu dogoditi. Tako čeznem za tim ujedinjenim izrazom Božjeg čuda.

Nije li predivna činjenica da je Bog odabrao ljude iz regije koja se smatrala nepismenom (Galileja) kako bi objavio svoja slavna čuda predanima i visokoobrazovanima iz svih područja, okupljenima u Jeruzalemu? Nitko nije bio izostavljen. Čak je važnije od zajedničkog zemaljskog jezika koji zvuči isto, imati zajedničku snagu izrečenog. Na dan Pentekosta, objave neba ispunile su zemlju i svi su prisutni to znali.

Naš je Bog Svemogućí pobjednik. Njegova slavna i čudesna ljubav ne poznaje granice. Dar spasenja moguć je kroz vjeru samo u njega, i svi koji ga traže pronalaze milost i nadu.

Ovdje nije poanta vjerujete li u govor u jezicima. Postoje veća pitanja na koja treba odgovoriti: odlučujemo li odabirati riječi koje nas umanjuju, a slave Boga? Hoćemo li govoriti na naš grešan način ili ćemo govoriti o njegovim besprijekornim djelima? Hoćemo li biti ujedinjen glas koji dozvoljava njegovu Duhu da nas ispuni?

Nikad nisam vidjela predanje jedinstvu koje djeluje ako svi sudionici nisu usklađeni s višom svrhom. Dovodeći sebe u jedinstvo s Očevim svrhama i jezikom, oslobodit će se i otpočeti novi Božji plan i ljude će se dovesti u jedinstvo oko njihove svrhe.

Zbog toga što je toliko dijelova mača (njegova Tijela i njegove Riječi) podijeljeno i odvojeno te ih je nemoguće sve sagledati, upoznati smo samo s našim dijelom...djelomično! Kako bismo razumjeli svrhu dijela, najbolje si je predočiti sliku cjeline.

Dijelovi koji nedostaju prirodno podrazumijevaju da postoje dijelovi koji su nam poznati... a ostale dijelove nadopunjuju Duh i Riječ Božja. Mi prorokujemo i govorimo riječ vjere kako bismo stvorili materiju dijela koji tek trebamo vidjeti. Ona je naše sve u svemu; mi smo dio cjeline.

Upali smo u naviku shvaćanja Riječi u kontekstu ljudskog iskustva, društvenih povlastica, trenutnih predrasuda i ograničenog savjeta ljudskog uma, umjesto da objavljujemo ono što je izgovoreno i zabilježeno, snažno i vječno. Objašnjavali smo evanđelje umjesto da smo ga izražavali.

Predugo je njegova Riječ objašnjavana umjesto objavljivana.

Bilo je iskušenje objasniti Riječ na temelju mloga dijela naše uloge ili onoga što posjedujemo, umjesto da objavimo Riječ u tajanstvenom obliku njezine cjeline. Potrebna je vjera kako bismo objavili jezik koji ne razumijemo.

Predugo je njegova Riječ objašnjavana umjesto objavljivana.

Vjerom doznajemo da je svijet stvoren Božjom riječju, tako da je vidljivo proizvedeno od nevidljivog. (HEBREJIMA 11:3; KS:2006)

Bog je stvorio svijet koji vidimo riječima koje ne vidimo. Kad djelujemo kao naš Otac i odjekujemo njegove riječi, onda mač pronalazi materiju. Kad jednostavno objavimo što je već bilo snažno i vječno zapisano u nebu, stvorena zemlja prepoznaje riječi i usklađuje se s voljom svoga Stvoritelja.

Previše je izgubljenog u objašnjavanju kada propustimo riječi neba kroz zemaljski filter, umjesto da zemlju oblikujemo riječima neba. Naša se mudrost bolje uspoređuje s ljudima iz prošlosti nego s ljudima sadašnjosti. Posve iskreno, uvijek su mi se Jobovi prijatelji činili mudrima, sve dok se Bog nije pojavio!

Tko je taj koji riječima bezumnim zamračuje božanski promisao? Govorah stoga, ali ne razumjeh, o čudesima meni neshvatljivim. (JOB 42:3; KS:2006)

Druge verzije Biblije koriste riječi *zasjeniti*, *blatiti* i *propitivati* kako bi objasnili ovu riječ zamračuje. Kad pokušavamo objasniti ono što ne razumijemo, mi zasjenjujemo ili zamračujemo svjetlo Božjeg savjeta. Propitujemo njegovu veličinu kad otupljujemo oštrice njegove nebeske Riječi.

Ako pošaljem jednog od svojih sinova da kaže svome bratu: „Mama želi da odmah siđeš!“, očekujem da on to isto ponovi. No komunikacija biva zaprljana kad on ispusti nešto što sam rekla ili doda nešto što nisam rekla. Na primjer: „Mama želi da odmah siđeš kako bi bio postavljen stol.“ (Možda je to dodao jer je htio da njegov brat postavi stol.) Da sam ga pozvala dolje da izvede psa u šetnju ili da jednostavno provede vrijeme s njim, došlo bi do zbunjenosti. Ili da je poruka bila preoblikovana ovako: „Mama želi da siđeš!“ bez vremenske oznake, moj bi sin rekao: „Uredu.“ Ali bez saznanja vremenskog zahtjeva, on bi možda odgodio svoje izvršenje. To su mali primjeri koji mogu imati dalekosežne posljedice.

Bog je jedini koji zna sve. On zna da mi ne znamo sve, što je razlog zbog kojeg nam je dao mudrost svojih putova i misli o svemu što je važno. Ali, kao i moji sinovi, često puta pretpostavljamo da razlogi njegovih razmišljanja ili vrijeme događanja nije važno.

Kako to možemo uklopiti u Pavlov savjet svome duhovnom sinu Timoteju?

(...) propovijedaj riječ – pristupi (k vjernicima) – bilo da im je zgodno, bilo nezgodno – kori, prijeti, opominji u svoj strpljivosti i svakoj vrsti pouke. Jer doći će vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrave nauke, nego će prema svojim strastima sebi nagomilati učitelje da im škakljaju uši, te će odvratiti uši od istine, a okrenut će se bajkama. (2. TIMOTEJU 4:2-4; KS:2006)

Umjesto propovijedanja *mekih riječi*, propovijedajmo *riječi svjetla*! Shvaćam da je postojalo vrijeme u prošlosti kad je mač Božje Riječi izgovoren bez svjetla dok je njime rukovao legalizam. Dodajući svoje namjere, izvrsnost Božje Riječi uvijek će biti izvrnuta. Kad su ljudi ozlijeđeni onim što ih je trebalo iscijeliti, klone se toga utjecaja.

Kako ne bi uplašili ljude, mnogi su se službenici i vođe povukli natrag, a u pokušaju da ugone osjećajima dodali su izvedeni jezik, gotovo žargonski oblik Božje Riječi. Mislim da su metode koje su obazrive dobre, ali griješimo kad dozvoljavamo našim metodama da kompromitiraju Božju poruku.

Ugrubo govoreći, najkraće su riječi najbolje, a stare su riječi najbolje od svih.

- WINSTON CHURCHILL

Winston je Churchill bio izvrstan komunikator čije su riječi odzvanjale puno dalje od njegova područja i nastavljaju govoriti u naše vrijeme. Volim misliti kako ovaj citat objašnjava da kratke, precizne

riječi govore jasno, a starije riječi najbolje razjašnjavaju razaranja vremena. Iako je bilo koja riječ *pravodobna*, riječi u konačnici ostaju zabilježene u prisutnosti *bezvremenske* vječnosti.

U Isusovo su vrijeme Židovi koristili dva jezika. Hebrejski je bio određen za hram i proučavanje svetih spisa. Aramejski je bio jezik svakidašnjice, u kući i na tržnici. Isus je donio svetu, skrivenu riječ i snagu Boga ljudima na ulicama, u domovima i na tržnicama. No nije dozvolio da se prema svetinji odnosi kao prema običnome, iako se odnosio prema običnim ljudima kao svetima.

U našem pokušaju da budemo sve svim ljudima, jesmo li dozvolili našim riječima da postanu obične ili proste i time umanjili vječnu težinu svetosti? Dozvolite mi da sebe uzmem za primjer. Mnogo godina govorila sam publici da ostave za sobom odijelo svoje prošlosti jer kod Boga „vaša prošlost nije vaša budućnost“.

Fraza je to koju mi je Bog dao 1994. dok sam bila u molitvi. To je uglavnom nešto što prisutni zapamte kao zapamtljivu frazu. Iako je to istina, ta izreka ima rok trajanja. Ona ima moć preobrazbe kad je objavljena zajedno sa stihovima koji to podupiru. „Vaša prošlost nije vaša budućnost“ sažeta je verzija Filipljanima 3:13-14 (KS:2006):

Braćo, ja još ne mislim da sam to dohvatio. Ali kažem samo jedno: zaboravljajući što je nazad, ispružajući se prema onome što je naprijed, trčim prema cilju da postignem nagradu – nebesko stanje u koje nas je Bog pozvao po Kristu Isusu.

Ono što sam rekla je *istina*, ali sa sobom nosi manje snage od istine. Žargonskim izvedenicama istine nedostaje snaga originala. Više ne možemo živjeti na temelju riječi koja je bez snage, pomišljajući da sveti tekstovi više nisu potrebni u našem izlaganju. Uvijek ćemo pokleknuti kad želimo biti po Pismu bez Pisma.

Iako zapamtljive fraze lako je upamtiti jer su tako...zvučne. U današnje vrijeme kad su društvene mreže toliko međusobno povezane, ako je grupa riječi dovoljno jezgrova, one mogu proputovati svijetom u roku od nekoliko minuta. Ali što ostavljaju za sobom? Imaju li Facebook i Twitter moć preobrazbe? Iskreno se nadam da da, jer milijuni ljudi provode mnogo vremena u njihovoj sferi utjecaja. Molim se da oni ne stvaraju naraštaj mudrih budala koje sve znaju, a ništa ne poduzimaju.

Zašto mislimo da se poziv na *selah* (stoj mirno i pod dojmom čuda) toliko često pojavljuje kroz psalme? Stanke dozvoljavaju svetim riječima da proniknu u zasjenjena područja svojom bezvremen-skom izvrsnošću. Bez glasa Duha Svetoga nema osvjedočenja o gri-jehu i u konačnici ne postoji istinski mudar savjet.

Pitam se koju smo vrstu riječi oslobodili kako bismo se našli u sadašnjem stanju. William Booth, osnivač „Vojske spasa“, intervjui-ran je i upitan što ga je brine u vezi s Crkvom sljedećeg stoljeća. Evo što je rekao:

Odgovorit ću na Vaš upit ovako: smatram da će najveća opasnost s kojom ćemo se suočiti u dolazećem stoljeću biti religija bez Duha Svetoga, kršćanstvo bez Krista, oprostjenje bez pokajanja, spasenje bez obnove, politika bez Boga i raj bez pakla.

Kada sam pročitala to proročansko upozorenje, moje je srce pro-bodeno kao da je u njega zarit vrh mača. Ne bole me pogreške drugih već moje vlastite. Sad nije vrijeme za podjelu tabora niti za upiranje prstima. Stanje Tijela Kristova više je nego očajno.

Ako je ono što smo objavili tijekom posljednjih nekoliko desetlje-ća stvorilo trenutnu stvarnost, hajdemo namjerno izgraditi novi okvir na čvrstoj stijeni Božje Riječi.

Nesmotren govori kao da mačem probada, a jezik je mudrih
iscjeljenje. (IZREKE 12:18; KS:2006)

Hajdemo govoriti Božju mudrost i gledati kako iscjeljenje poči-nje.

Upozorenja

Toliko mnogo stvari u životu dolazi s etiketom upozorenja, a riječi svakako dolaze s mnogostrukim upozorenjima. Upozorenje: život i smrt u vlasti su vašeg jezika. *Upozorenje*: budi spor u govoru. *Upo-zorenje*: misli i riječi oblikuju vašu stvarnost.

Pripazite na vaše misli; one postaju vašim riječima.

Pripazite na vaše riječi; one postaju vaša djela.

Pripazite na vaša djela; ona postaju navike.

Pripazite na vaše navike; one postaju vaš karakter.

Pripazite na vaš karakter; on postaje vaša sudbina.

- NEPOZNATI AUTOR

Iako je ovaj citat snažan, mogao bi nas dovesti u životno stanje gdje neprestano provjeravamo svoje misli, riječi, djela i navike! Taj je postupni proces istinit, ali ne trebamo živjeti u stanju neprestane provjere u kojoj neprestano mijenjamo svoje misli. Umjesto toga, Bog nas poziva da zamijenimo naše misli i putove njegovima, što je, usput, mnogo lakše nego pokušati shvatiti sve sam!

Jer misli vaše nisu moje misli,
i puti moji nisu vaši puti,
riječ je Jahvina.
Visoko je iznad zemlje nebo,
tako su puti moji iznad vaših putova,
i misli moje iznad vaših misli.

Moć Jahvine riječi

Kao što daždi i sniježi s neba bez
prestanka dok se zemlja ne natopi,
oplodi i ozeleni, da bi dala sjeme sijaču
i kruha za jelo, tako se riječ koja iz
mojih usta izlazi ne vraća k meni bez
ploda, nego čini ono što sam htio i
obistinjuje ono zbog čega je poslah. (IZAIJA 55:8-11; KS:2006)

Dok čitamo njegovu Riječ, ona obnavlja naše umove. Dok se naši umovi obnavljaju, naše se misli mijenjaju. Ta promjena u našem mišaoenom uzorku stvara promjenu u onome što govorimo o sebi, našem svijetu i drugima. Ta promjena u našem jeziku stvara promjenu u našim djelima i povezuje nas s nebeskim svrhama za zemlju. Naše riječi počinju odjekivati volju našeg Oca u nebu, a vinograd počinje napredovati.

Božja živa Riječ izvor je svih snažnih istina preobrazbe. U konačnici, Istina nije teorija o kojoj treba raspravljati; ona je utjelovljena Riječ – Isus.

Ja sam put, istina i život – reče mu Isus. – Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni. (IVAN 14:6; KS:2006)

Postoji velika razlika između govorenja istine i biti istina! Trebamo slijediti njegov primjer življenja istine. On je bez roka trajanja, jer on živi zauvijek! Jedno te ohrabruje trenutno; drugo te preobražava svojim svjetlom i pokretnom silom.

Moja fraza – „Vaša prošlost nije vaša budućnost!“ – može biti uspoređena s vratima koja su djelomično otvorena; njegova Riječ širom su otvorena vrata. Božja istina ima moć odvojiti vas i odjenuti

vas u svjetlu. Kako je čudesno što nam je naš Otac dao ne samo jezik već nam je dao i Isusa, primjer toga kako živjeti ono što govorimo.

Isus im tada reče: „Zaista, zaista, kažem vam. Sin ne može ništa sam od sebe učiniti, nego ono što vidi da čini Otac. Što ovaj čini, to jednako čini i Sin.“ (IVAN 5:19; KS:2006)

Ne samo da je njegova Riječ živa... to je i njegova volja. Kako to mogu reći? Jer je Isus pokazao volju Očevu, a on je Božja Riječ očitovana u ljudskom tijelu.

Zato, ulazeći u svijet, (Krist) veli:

„Ni žrtve ni prinosa nisi htio, ali si mi pripravio tijelo. Ni paljenice ni okajnice nisu ti bile ugodne. Tada rekoh: Evo, dolazim – o meni je, naime, u svitku, to jest knjizi, pisano – da činim, Bože, volju tvoju.“ (HEBREJIMA 10:5-7; KS:2006)

Stoga se postavlja pitanje – što je zapisano o nama u svitku knjige? Prema Djelima 2, Božje će kćeri biti dio nebom nadahnutog izvora: prorokovat ćemo rame uz rame s njegovim sinovima kad iskusimo izliće Božjeg Duha. Služit ćemo mu ispod nebeskoga svoda razapetog čudima dok budemo hodale zemljom ispunjenom njegovim znacima. U naše vrijeme svi koji zazovu ime Gospodnje bit će spašeni (vidi Djela 2:17-21; KS:2006) Taj predivan okvir oslikava njegovu velikodušnu volju za nas.

Želite li činiti njegovu volju kako bi sve što je zapisano o vama bilo nešto što će biti upamćeno? Vjerujem da želite. Iskoristimo trenutak i pečatimo to molitvom.



*Nebeski Oče,
pogledaj svoju kćer. Došla sam činiti tvoju volju.
Neka sve što je zapisano o meni bude ostvareno u mome životu
dok posežem za tvojom Riječi govoreći i izražavajući ju kroz svoj
život.
U Isusovo ime, amen.*

9.

MAČ ŽETVE

Evo, velim vam: podignite svoje oči te promotrite njive kako su dovoljno bijele za žetvu! - Ivan 4:35 (KS:2006)



Postoji samo jedan mač koji je prirodan sjevernoameričkom tlu, a u istinskom američkom stilu ima sveobuhvatnu svrhu te ga je moguće upotrijebiti na više od dvadeset načina. Mnogostruka primjena mačete može se podijeliti na četiri glavne kategorije: čisti i održava putove, mijenja okoliš, žanje žetvu i ubija ili brani.



Evo primjera načina na koje se može koristiti mačeta. Ona reže putove i održava staze, sjecka kompost i održava vrt, ili cijepa kresivo i drvo za ogrjev. Mačeta može očistiti područje za kampiranje, stvoriti čestar ili lug te preobraziti staništa koseći travnjake i obrezujući živice. Poznata je uporaba mačete u svrhu obrezivanja stabala i neoblikovane vinove loze kako bi se usmjerio i potaknuo budući rast; oblikovanje štapova, šatora i sustava sjenica; postavljanje skloništa. Mačetom se koristi kako bi se obrala riža, šećerna trska, kukuruz, raž, proso, ječam, heljda, zob i stočna hrana, kao i za rezanje i rastvaranje kokosova oraha, oraha i mnogo više. Mačeta je idealna za uklanjanje površinske vegetacije dok ostavlja korijen biomase na istom mjestu za buduću žetvu.

Napokon, tu je i svrha zaštite i klanja. Iako to nije izvorna svrha njezinog dizajna, mačeta je zastrašujuće oružje za samoobranu, pomoću koje se može obraniti od napadača i divlje zvjeradi te ubiti otrovne zmije. Također se može koristiti u svrhu ubijanja divljači ili stoke.

Tko bi rekao...zar ne?

Mačeta se može usporediti s kombinacijom noža, sjekire i mača, i zbog toga što ju se može višestruko koristiti, taj je mač dio svakidašnjice u mnogim dijelovima svijeta. Zaista, s tako impresivnim popisom uporabe, pitam se kako sam uspjela preživjeti bez da posjedujem barem jednu.

Na stranicama koje slijede, usredotočit ću se na to što se može dogoditi kad očistimo putove, promijenimo okoliš i požanjemo polja. Možete pronaći svoj put, stvoriti sklonište i uživati u plodovima svoga rada. Putem možete sresti neke zmije koje je potrebno brzinski pogubiti.

Čišćenje i održavanje putova

Ništa ne osvjetljava duhovni put dramatičnije od Riječi Božje. Prođite kroz *Mudre izreke* i otkrit ćete jasnoću za ono što je iza vas i ono što je ispred vas. Putovi nisu samo načini privođenja nečega kraju. Putovi i putovanja imaju svrhu. Ponekad, kad stignemo prebrzo, to može biti štetno. Opasno je stići s nezrelim ili neizgrađenim karakterom. Karakter i snaga oblikuju se dok ostajemo unutar procesa putovanja. Izreke 20:21 upozoravaju nas da nije uvijek blagoslovljen kraj koji prebrzo dođe. Pomoću svih pojednostavljenih načina prijevoza, zaboravili smo značenje svrhe puta. Bogat život i odnosi nisu sagrađeni skakanjem s točke A na točku B što je brže moguće, već skupljanjem pouka tijekom putovanja.

U naše vrijeme pločnici i putovi više su nego blatnjave staze ili prečice kroz šume i polja. U davna vremena, bilo je jasno da se cestama prevoze ljudi, ali i da ih putovi povezuju. Nažalost, postali smo ljudi koji se prebrzo kreću s jednog mjesta na drugo kako bismo uočili putove koji nas trebaju povezati s drugima. Taj neprestani horizontalni pokret licem zemlje često dolazi pod cijenu našeg vertikalnog putovanja.

Izgradnja mostova i cesta nije bila slučajna strategija Rimljana kojom su osvojili svijet. To im je omogućilo premještanje vojske i izvoz njihove kulture. Prema projektiranju, ceste, mostovi i staze neutralni su; ali u rimsko vrijeme, neprijateljske su sile mogle jednostavno

koristiti te ceste kao i prijateljski saveznici. U naše vrijeme digitalni putevi okružuju zemlju. Internet i društvene mreže služe kao virtualne ceste i staze. No putevima društvenih mreža treba rukovati oprezno i ne koristiti ih kao zamjenu za osobni kontakt. Mnogi su brakovi uništeni zbog toga što je jedan supružnik bio sam u krevetu, dok je drugi bio intimno, emocionalno povezan s nekim preko interneta. Tko se nije našao s prijateljem (ili bio taj prijatelj) koji nije bio prisutan tijekom razgovora jer nije mogao odložiti mobitel sa strane?

Svaki je dan putovanje u vremenskome tijeku. Krećemo se kroz vrijeme čak i da nikad ne napustimo svoje domove. Kao i vrijeme, karijere i sudbine imaju puteve, prijateljstva imaju svoj tijek i obitelji kreću na putovanje. Usto što se susrećemo s užarenim stazama, postoji potreba da ono što je nekoć bilo iskovano ostane netaknuto. To osigurava da se drugi neće izgubiti ili upasti u zamku zbog našeg nemara.

Hajdemo pojednostaviti stvari. Prema *Psalmina i Izrekama*, postoje samo dva puta tijekom života: jedan koji nas podiže k svjetlu i životu te drugi na kojemu poniremo u tamu i smrt. Ne postoji srednji put. Izbor se čini očitim... odaberite Božji put svjetla i života. No postoje razdoblja u životu kada nam je potrebno dodatno svjetlo kako bismo odabrali pravi put.

Na primjer, u razdoblju mladosti, prirodno nam nedostaje iskustvo. U razdoblju boli, možda nam nedostaje perspektiva. U razdoblju tame možemo izgubiti naš put. Ponekad je ulaz slabo označen ili smjer slabo osvjetljen, a potreba za dodatnim svjetlom postaje jako očitom. Oslanjajući se na mudrost psalmista, učimo da „Objava riječi [Božjih] prosvjetljuje, bezazlene urazumljuje.“ (Psalam 119:130; KS:2006)

To znači da nismo ograničeni razinom svjetla našeg okoliša. Kako Božja Riječ ulazi u naša srca, ne samo da vodi naše duše već i osigurava svjetlo. Ono što je opasno u tami razotkriva se na svjetlu.

Novi i drevni putovi

Više nego prije Bog nas poziva da iskujemo nove staze i ponovno otvorimo drevne putove. Predugo je Božji narod lutao s ceste svetošti (vidi Jeremija 18:15). Potrebna nam je njegova Riječ kako bismo raskrštili put pred sobom. Kao što mačeta čisti put u divljini, tako i mač Božje Riječi ima moć rasjeći sve što nas drži u zamci.

To znači da ćemo možda biti vođeni putovima koji se u početku čine težima, ali možemo koristiti Riječ Božju kako bismo dobili jasnoću i svjetlo našim koracima kako budemo išli.

Ako ste kršćanin, neprijatelj nije uspio spriječiti vaš ulazak u spase-nje, ali će se potruditi maknuti vas s puta. Svjetlo Božje Riječi osigu-rava diskreciju, kojoj je moguće...

da te izbavi od zla puta, od varava čovjeka,
od onih koji ostavljaju staze poštenja te u mračnim putovima;
koji se vesele čineći zlo i likuju u opačinama zloće;
kojih su staze krive i koji su opaki na svojim putovima (...).
(IZREKE 2:1 2-15; KS:2006)

Iz ovih stihova učimo da izopačenost govora u konačnici vodi prema izopačenim načinima i krivim putovima, a ti vas smjerovi u konačnici odvajaju od puta života. Ti stihovi ukazuju na tri stvari: *zlo ima smjer, put i jezik*. Stoga možemo zaključiti da pravednost ima *smjer, put i jezik* (što ste, naravno, već znali!).

Pojam *smjer* govori o metodama, običajima, načinima, tehnikama, taktikama, stilovima ili manirama. Primjer zlih metoda ili smje-rova podrazumijeva ponos, neposluš, obeščlašćivanje, klevetanje, izopačenje, laganje, bludništvo, preljub, idolopoklonstvo, osvetoljubivost, mržnju, zavist, bijes i vještičarenje.

Pojam *put* razlikuje se od *smjera* jer je *smjer* način kojim putujete, a *put* je pravac po kojemu nekamo idete. Smjer kojim nekamo idete može varirati od hodanja do letenja, dok vaš put može biti od zapada do istoka. U kontekstu Pisma, smjer kojim putujete stazama pravednosti otkriva se govorenjem istine umjesto laganjem.

Treće određenje u tom stihu jest *jezik*. Bilo da smo toga svjesni ili ne, ono što govorimo odredit će i naše metode putovanja te našu sudbinu. Jezik ima moć povezati i prevesti nas na putove i smjerove pravednosti, kao što ima moć odvojiti nas od zla.

U sažetku, smjer opisuje kako putujete, put je vaš pravac, i oboje odabiremo na temelju riječi koje govorimo. Naš *jezik* ili odabir riječi ima moć određivanja pravca naših života.

No što ako pokušavate pronaći svoj put? Što ako ste prerasli stari ili jedan želite održavati kako bi drugi pronašli svoj? Kako upravljati tim stazama? Zasigurno, mnogi su izgubili svoj put jer su bili zavedeni. Legalizam obeshrabruje previše ljudi nastojanjem da žive istinskom pobožnošću, dok pravac bezbožništva isto tako zavodi one koji putuju njime požudno i u gnjevnoj strasti. Nema smisla koračati putovima koji nikamo ne vode druge. Imamo priliku hodati novim i životonosnim putom (vidi Hebrejima 10:20).

*Nemoj ići tamo gdje put vodi, umjesto toga
idi tamo gdje nema puta i ostavi za sobom trag.*

- RALPH WALDO EMERSON

Ne govorim ovo kao suprotnost, ali ponekad pravedni putovi zahtijevaju neuobičajen pristup. Isus nikada nije skrenuo s puta pravednosti, ali je svakako bio krčitelj staza. Pozvao je one koji su ga slijedili da čine isto kao kad je poslao svoje učenike na sve strane svijeta kako bi učinili sve narode učenicima. Prije Križa, svi su putovi vodili do hrama u Jeruzalemu. Nakon njegova slavnog uskrsnuća, Kalvarija je postala središtem hramova tijela i krvi raspršene po svem svijetu. Martin Luther i Majka Tereza napustili su očekivanu stazu kako bi ostavili trag za druge.

Način na koji napuštate put također je smjer kojim se jednom vraćate – čekate na Božju smjernicu, potom slijedite tamo kamo vas on vodi riječima i djelima. Mi čitamo njegovu Riječ, razmišljamo o njegovim putovima, govorimo njegovim jezikom, a ono što tražimo otkrit će se pred nama. Kroz moć njegove Riječi, on stvara put gdje se činilo da nema načina. Naš Bog zna kako upravljati neutabanim prostranstvima pjeskovite divljine ili vode.

**Više nego prije
Bog nas poziva
da iskujemo nove
staze i ponovno
otvorimo drevne
putove.**

Daleko me drži od puta zablude
i Zakonom me svojim obdari!
Put istine ja sam odabrao,
pred oči sam stavio odluke tvoje.
Uz propise tvoje ja čvrsto prijanjam,
o Jahve, nemoj me postidjeti!
Ja kročim putem zapovijedi tvojih,
jer si mi prosvijetlio srce. (PSALAM 119:29-32; KS:2006)

Promijenite okruženje

Druga je funkcija mačete sposobnost da oblikuje ili stvori novo okruženje.

Prije mnogo godina, John i ja sagradili smo kuću usred šumom veoma obraslog zemljišta Floride. Kako su buldožerom raskrčili i očistili naše zemljište, svi su glodavci, štetočine, zmije i škorpionci s našeg područja pobjegli prema graničnim poljima. Otvorili smo mjesto za kuću i travnjak promijenivši trenutni okoliš, ali to nije značilo da su prošli stanovnici našeg područja otišli... samo su se preselili.

Đavao, pošto je iscrpao sve moguće kušnje, udalji se od njega do pogodna časa. Tada se Isus vrati sa silom Duha u Galileju, i glas o njemu puče po cijeloj okolici. (LUKA 4:13-14; KS:2006)

Ne samo da je Isus postio u divljini već se i suočio s đavlom. Bio je iscrpljen, ali ne i prazan. Vratio se ispunjen snagom Svetoga Duha. Post nije samo ne jesti; to je vrijeme u kojemu odlučujemo što će imati prevlast i pravo glasa u našim životima. Mi se ispražnjavamo kako bi nas On ispunio.

Ponekad trebate učiniti drastičnu promjenu okruženja – ugasiti televizor, maknuti se s interneta, poklopiti slušalicu. Kad svi ti gasovi utihnu, imate priliku utišati i sebe. Međutim, to nije poziv na razmišljanje o dubljem otkrivenju sebe, već otkrivenje dubljeg iskustva Njega.

Ti što prebivaš pod zaštitom Višnjega,
 što počivaš u sjeni Svemogućega,
 reci Jahvi: „Zaklone moj! Utvrdo moja!
 Bože moj u koga se uzdam!“ (PSALAM 91:1-2; KS:2006)

Možete promatrati svoj život na sličan način. Kad se Isus pojavio i raščistio palubu vašeg života, neprijatelj nije nestao; samo se povukao na stranu. On nije otišao; samo ga nije bilo na vidiku, čekao je priliku kako povratiti snagu. Kako biste izbjegli ponovnu neprijateljsku najezdu, morate uspostaviti čvrsti novi stil života i okruženja. Poslušajte kako Bog naređuje Izraelu da nastavi kad je ulazio u okruženje Obećane zemlje.

Točno vršite zapovijedi Jahve, Boga svoga, upute njegove i zakone njegove koje je izdao. Čini što je pravo i dobro u očima Jahve, da ti dobro bude i da se domogneš dobre zemlje za koju se Jahve zakleo tvojim ocima da će iz nje protjerati sve tvoje neprijatelje ispred tebe; tako je obećao Jahve. (PONOVLJENI ZAKON 6:17-19; KS:2006)

Naš Gospodin izbacuje svako opiranje i daje nam zadatak zaposjedanja ili zauzimanja zemlje. Zlo je nadvladano ili zamijenjeno dobrim kao što se i tama zamjenjuje svjetlom. Isus je Spasitelj svijeta, a na nama je da uzmemo to evanđelje te napadnemo i zaposjednemo našu zemlju njegovom ljubavi.

Eto, dao sam vam vlast da bez pogibli gazite zmiје i štipavce, i moć nad svakom neprijateljskom silom, te vam sigurno ništa neće moći nauditi. Ali ne radujte se što vam se duhovi pokoravaju, nego što su vaša imena zapisana na nebesima! (LUKA 10:19-20; KS:2006)

Uredu, prečesto je ovaj stih upotrijebljen kako bi se opravdalo rukovanje zmijama da bi se dokazao duhovni autoritet. Ta je praksa ponosna, glupa i često puta smrtonosna. Ne bismo se trebali omatati zmijama više nego što bismo se omatili neprijateljevom silom. Imamo vlast gaziti, a ne držati! Zapovjedbena nam je slamati, a ne maziti.

Rukovodite žetvama

U vrijeme žetve, potrebno je raščistiti putove i održavati ih kako bi žeteoci imali pristup poljima.

Zar vi ne kažete: 'Još četiri mjeseca pa će doći žetva?' Evo, velim vam: podignite svoje oči te promotrite njive kako su dovoljno bijele za žetvu! Žetelac prima plaću i skuplja rod za život vječni, da se zajedno raduju sijač i žetelac. Ovdje se obistinjuje poslovice: 'Jedan je sijač, drugi je žetelac.' Ja vas poslah da žanjete ono oko čega se niste trudili. Drugi su se trudili, a vi ste ušli u plod njihova truda. (IVAN 4:35-38; KS:2006)

Žetva je kratko razdoblje hitnosti i sve što držimo u našim rukama mora biti rukovođeno višestrukom svrhom. Naši dani mogu biti uspoređeni s Nehemijinim danima kad je branio dok je gradio. Isto tako, mi branimo dok žanjemo.

Razglasite ovo među narodima!
 Posvetite se za rat!
 Dižite junake!
 Naprijed, navalite,
 svi ratnici!
 Prekujte raonike u mačeve,
 kosire u koplja,
 nek slabić kaže: „Junak sam!“ (JOEL 4:9-10; KS:2006)

Često puta oni koji ne sudjeluju u žetvi pokušavaju stvoriti suparnike od onih koji rade. Suparništvo je problem od Kaina i Abela dok su se borili za Božje odobrenje. Natjecanje ima mjesto na Olimpijskim igrama, ali ne i u Božjoj kući. Isus i Ivan bili su suradnici koji su odbili suprotstavljati se jedan drugome. Shvaćali su da je ono što rade važnije od njihove popularnosti.

Kad se Isus pojavio na obalama rijeke Jordan, Ivan Krstitelj je vapio i usmjeravao judejski narod prema putu pokajanja kroz krštenje i ispovijedanje grijeha. Kad je Isus također došao biti kršten, Ivan se usprotivio (vidi Matej 3:13-15). Ivan je razumio da je on glasnik, a o Isusu se govorilo. Kad su se obojica pokorila tome procesu, nebesa

su se otvorila, čuo se Božji glas i Isus je objavljen kao Božji Sin (vidi stihove 16-17).

Nakon što je Isus proveo četrdeset dana u pustinji, on i njegovi učenici počeli su krstiti zajedno s Ivanom i njegovim učenicima. Farizeji i saduceji pojavili su se i počeli zapisivati događaje.

Kad Gospodin saznade da su farizeji dočuli da on dobiva više učenika i više ih krsti nego Ivan – premda sam Isus nije krstio, već učenici njegovi – ostavi Judeju i vrati se u Galileju. (IVAN 4:1-3; KS:2006)

U razdoblju žetve bolje je napustiti polje nego dozvoliti onima koji nisu pod autoritetom Gospodara žetve da vas učine suparnikom.

Isus je odlučio otputovati natrag u Galileju kako bi otkrio zrelo polje na svome putu! Iscrpljen i žedan, Isus se zaustavio na zdencu gdje ga je zatekla promiskuitetna žena kad je pošla po vodu. Kasnije je njezino svjedočanstvo otvorilo vrata samarijskog grada Sihara (vidi stihove 4-30).

Kad religijske vođe nisu mogle učiniti Ivana i Isusa suparnicima, učinili su ih suparnicima među narodom. Suparništvo i natjecanje uvijek pokušavaju staviti ljude na mjesto gdje moraju birati strane.

Ivan je bio prethodnik koji je razumio svoje vrijeme i svrhu. Prethodnici ne dijele polje. Kao i on, trebamo biti glasnici onoga koji dolazi.

Ubij ili obrani

Kad su promijenjena okruženja i stvoreni putovi na mjestima gdje je nekoć bila divljina, često puta pojave se zmije. Kad vidimo da je zlo razotkriveno, ne suočavamo se s njim u ljudskoj snazi. Ubijamo ga mačetom Božje Riječi... *stoji pisano!* Sam čin zaposjedanja zemlje i oslobađanja stanovništva jest gaženje zmija i škorpiona.

Usto što su divljina i bilo koje okruženje obrasli lišćem, polja su često mjesta na kojima se skrivaju otrovne zmije. Visoke stabljike ječma skrivaju njihove rupe i kretanje.

Činjenica u mačevanju:

U borbi mačeva, održavanje je postrojbe osnovno; inače će saveznici biti u opasnosti jedni od drugih jer se bore u neposrednoj blizini.

Mogli biste reći da je vrijeme žetve kombinacija promjene okruženja i stvaranje putova. Žeteoci rade na oslobađanju sjemena u redove koji se nalaze pred njima, dok sakupljači sakupljaju proizvod koji je rezultat njihova rada. Ako se grabežljivac pojavi na po-

lju i prijeti bilo žeteocima, bilo žetvi, mora biti uništen. Taj posao radi kosac, a ne sakupljač, jer se ne može boriti s punim rukama. To znači da oruđe žetve ubrzo postaje oružjem samoobrane. Čak ako zmija nije u poziciji da napadne, mora biti uklonjena.

Nikada nemojte dozvoliti opasnostima kojima se otvorio vaš trud da se dalje šire neprovjereno ili neoglašeno na tuđa polja. Ako to primijetite, pozabavite se time. Ako niste opremljeni kako biste se time pozabavili, tada upozorite druge da se zmija nalazi na polju.



Stoga vratimo Riječ Božju kao mačetu natrag u sliku i očistimo put pred sobom, promijenimo naše okruženje u jedno koje pogoduje žetvi i pozabavimo se bilo kojom zmijom koja nam stane na put.



*Dragi nebeski Oče,
Usmjeri moj put svjetlom svoje Riječi i uputi me na putove koji će
ostaviti jasne tragove za druge. Želim upotrijebiti
Tvoju Riječ kako bih stvorila okruženje koje ohrabruje druge da
napreduju. Odlučujem čuvati svoje srce kako ne bih
zamijenila svoje suradnike za natjecatelje.
Otvori moje oči kako bih vidjela polja
koja okružuju moj život, a bijela su i spremna za žetvu.
U Isusovo ime, amen.*

10.

MAČ SVJETLA

Sad vidimo u ogledalu, nejasno, a onda ćemo licem u lice. Sad nesavršeno poznajem, a onda ću savršeno spoznati kao što sam spoznat. - 1. KORINĆANIMA 13:12 (KS:2006)



U stvarnom svijetu, mač svjetla još uvijek ne postoji osim u obliku lasera. Međutim, u svijetu *Ratova zvijezda*, postoji futuristički slikoviti prikaz koji bih posudila – svjetlosna sablja. To oružje oslobađa ono što osvjetli.

Isus je naše svjetlo na kraju vrlo dugačkog i mračnog tunela, a kad ga ugledamo, bit ćemo kao on.

Naš pogled iz ovog, zemljom vezanog, trenutnog područja, više je nego zamagljen, ograničen i udaljen, ali kad vječnost proguta vrijeme, vidjet ćemo potpuno, licem u lice, u području bez sjene. To znači da sad ne možemo vidjeti cijelu sliku, iako nikad dosad nije postojala očajnija potreba da precizno uočimo ili raspoznamo što vidimo.

Kao što jedna izreka kaže – *nije sve kako se čini* – zbog toga nam je potreban mač svjetla i pronicljivosti. Otkrivam da više vidim kad su mi oči širom otvorene nego kad žmirim. Ponekad su istinitije stvari koje vidim kad nisam pozicionirana da vidim očito.

Živimo u razdoblju kad smo trudni s očekivanjem i upozorenjima.

Živimo u vremenu kad je svjetlo naglašeno velikom sjenom. Kroz cijeli Novi zavjet vjernici su upozoreni da će zemljini posljednji dani obilovati okruženjem punim uvreda, lažnih učenja i svega što hrani zabludu. Pavao je ovako opisao naše dane Timoteju:

Ali ovo znaj: u posljednje će doba nastati teška vremena, jer će ljudi biti samoživi, lakomi, umišljeni, oholi, psovači, nepokorni roditeljima, nezahvalni, bezvjernici, bez ljubavi, nepomirljivi, klevetnici, razuzdani, neotesani, neprijatelji dobra, izdajnici, naprasiti, bahati, ljubitelji požude mjesto ljubitelji Boga. Oni će sačuvati vanjski oblik pobožnosti iako su se odrekli njezine sile. I njih se kloni! (2. TIMOTEJU 3:1-5; KS:2006)

Ako je Timotej trebao znati o našem stanju prije dvije tisuće godina, koliko još više mi trebamo postati svjesniji našeg vremena? Uočite da Pavao ne kaže da će naše teškoće biti uzrokovane gospodarskim slomom, zemljotresima i ratovima. Stanje zemlje, njezina naroda ili narodnih banaka nije ono što izobličuje naše vrijeme. Naše poteškoće nastaju zbog zamračenog stanja ljudskog srca.

Cijeli je Novi zavjet prožet upozorenjima *da budemo na oprezu, obratimo pozornost, pripazimo, budemo u stanju pripravnosti, budemo oprezni i dobro obratimo pažnju na Božju Riječ i naše učenje*. Ne da smo samo upozoreni protiv lažnih učitelja već smo upozoreni i protiv samoobmane.

Međutim, živjeti u neprestanom strahu od obmane također će vas povesti krivim putem. Život u strahu vodi do strašnih odluka jer strah daje užasne savjete (osim ako se ne radi o strahu Božjem). Bog vam nikad nije dao duh straha. On vam je dao „duh snage, ljubavi i trijeznosti“ (2. Timoteju 1:7; KS:2006). Taj dar Duha ima točno tri kvalitete koje su vam potrebne kako biste hodali u pronicljivosti i rukovali Riječju Božjom na ispravan način.

Riječ Božja svjetiljka je koja osvjetljava naše staze; prosuđuje naša djela kao što proniče naša srca. Bez svjetla Božje Riječi svi bismo trčali u mraku, u strahu od onoga što ne možemo vidjeti.

Objava riječi tvojih prosvjetljuje,
bezazlene urazumljuje. (PSALAM 119:130; KS:2006)

Volim sliku koja je ovdje opisana. Dok razvijamo ili širimo Riječ Božju kao kartu s blagom, dobivamo perspektivu i uvid. Druge verzije Biblije uključuju pojmove poput „rastvoriti“, „učenje“ i „ulazak“.

Bez uvida u Božju Riječ, vrlo je lako zamijeniti neprijatelja za prijatelja i nečiju prošlost za njegovu budućnost, jer područje sjene narušava našu perspektivu. No kad je svjetlo dovedeno u situaciju, možete vidjeti što se zapravo nalazi pred vama.

Uistinu je živa i djelotvorna riječ Božja. Ona je oštrija od svakoga dvosjeklog mača i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i može suditi nakane i misli srca. (Hebrejima 4:12; KS:2006)

Stoga, naša promjena mora biti dublje očitovana. To znači da naša unutarinja jezgra mora biti osnažena. Koja je svrha mišićavih ruku koje drže mač na vratu saveznika, ili snažne noge koje su zaposjele krivo tlo? Mi smo ništa ako nas naša srca i duše iznevjere, ako samo nadvlada naša snaga.

Dok sam proučavala umijeće mačevanja, naučila sam da dobri mačevaoci unaprijed vide stvari. Oni instinktivno znaju ranije koji će napad učiniti neprijatelj te prilagođavaju svoj položaj tijela za protunapad. U sljedećim stihovima Pavao je pisao crkvi u Korintu zapovjedivši joj da potvrdi svoju ljubav bratu koji je prije toga discipliniran – „da nas ne bi prevario sotona; njegove nakane vrlo dobro poznamo“ (2. Korinćanima 2:11; KS:2006).

Nadvladati đavolske nakane

Koja je namjera neprijateljevih spletki? Kako bi nas odvojile od Boga i jedne od drugih taktikama izolacije uz pomoć krivnje, osude, srama i sumnje. Suprotstavljamo se tome ljubavlju, snagom i trijeznošću.

Prvo, *ljubav*:

Neka vaša ljubav sve više raste u pravoj spoznaji i svakom rasuđivanju (...). (FILIPLJANIMA 1:9; KS:2006)

Gdje je obustavljena ljubav, prevladava tama obmane; gdje ljubav buja, znanje i rasuđivanje proporcionalno rastu. Iskreno mogu reći, nikad mi nitko nije govorio znanje i rasuđivanje u moj život ako me prije toga nije volio.

Tko tvrdi da je u svjetlu, a mrzi svoga brata, u tami je sveudilj. Tko ljubi svoga brata, stalno je u svjetlu, i u njemu nema sablazni. Ali tko mrzi svoga brata, u tami je; on živi u tami i ne zna kamo ide, jer mu je tama zaslijepila oči. (1. IVANOVA 2:9-11; KS:2006)

Vrlo je jednostavno: mržnja živi u tami; ljubav živi u svjetlu. Mrzitelji se spotiču dok hodaju u tami, nesvjesni kamo idu jer su zaslijepjeni (obmanuli su sami sebe). Ljubavnici hodaju u svjetlu, znaju kamo idu i stižu tamo bez spoticanja.

U području lukavstva i intuicije, žene su u prednosti. Božje kćeri na jedan način mogu ublažiti intuitivnu jezgru i održati ravnotežu rasuđivanja, što predstavlja praktično očitovanje ljubavi. Stoga evo nekih svrhovitih načela rasuđivanja (iz 1. Korinćanima 13:4-7):

1. Ljubav ne reagira; ona je strpljiva i ljubazna.
2. Ljubav se ne sjeća prošlih grijeha.
3. Ljubav vjeruje Bogu, zbog čega izdržava.
4. Ljubav slavi istinu.
5. Ljubav se ne savjetuje s prošlošću.
6. Ljubav u svemu vidi dobro.
7. Ljubav se širi u budućnost.

Sljedeći je korak *autoritet* ili *moć*.

Nema autoriteta bez moći, ni legitimne moći bez autoriteta. U konačnici, oboje su darovi od Boga. Kako biste ih usvojili, morate znati svoju ulogu.

Vi ste, naprotiv, „izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod određen za Božju svojinu, da razglasite slavna djela“ onoga koji vas pozva iz tame u svoje divno svjetlo. (1. PETROVA 2:9; KS:2006)

Bez obzira na vaše prirodno podrijetlo ili opis posla, to je vaš istinski zadatak. U Kristu, vi ste odabrana rasa kćeri, potomstvo kraljevskog svećenstva, predstavnice svetog puka. Vi ste njegovo vrijedno vlasništvo, otkupljene da biste objavile sve što je učinio kad vas je pozvao iz života tame kako biste zauvijek živjele u slavi njegova svjetla. To je snaga vašeg svjedočanstva. Potom je tu treći element trijeznosti (*bistrog i zdravog uma*).

Vrlo je jednostavno: mržnja živi u tami; ljubav živi u svjetlu.

Što znači imati zdrav um? *Merriam-Webster* definira *zdrav* kao slobodan od ozljeda, bolesti, mana, grešaka ili nedostatka; sposobnost da se zaključuje logično; razuman kao i dobro stvoren i utemeljen. Jedino je Bog mogao dati svojim ljudima tu perspektivu usred svijeta koji je slomljen, nezdrav i zaražen u cjelokupnom procesu zaključivanja. Riječ Božja ima moć obnoviti vaš um i promijeniti ga iz nezdravog u zdravog. Susreti s Riječi sigurno vas mogu promijeniti kao što je zasigurno jedan susret s Isusom promijenio nagog, divljeg i ludog čovjeka u nekoga tko je odjeven, miran i zdravog razuma (vidi Marko 5:1-15).

Nemoguće je rasuđivati ako je vaš um bijesna oluja. Rasuđivanje označava našu dijetu, prelazak s mlijeka Božje Riječi u čvrstu hranu koja osnažuje one koji znaju kako ju probaviti. To dolazi s obnovom naših umova pomoću svjetla njegove Riječi, kao i s treniranjem rasuđivanja.

A jaka je hrana za odrasle, za one koji navikom imaju
uvježbana osjetila za razlikovanje dobra i zla. (HEBREJIMA 5:14;
KS:2006)

Postojalo je vrijeme kad sam na značenje ovih stihova gledala sa sumnjom. Prije nego što se uhvatite u mrežu nerazumijevanja, u koju sam se i sama uhvatila, znajte kako ti stihovi ne izjednačuju rasuđivanje s osuđivanjem. Postoji puno veći smisao iza toga da nekoga određujemo kao krivog ili nevinog. Zrelost, rasuđivanje i snaga mogu se pronaći u Riječi i bit će nam potrebne sve te stvari zajedno kako bismo mogli kormilariti sigurno ovim vodama i razlikovati dobro od zla.

Nije sve kako se čini

Rasuđivanje dolazi sa zrelošću, što je u konačnici naš pristup životu. Da budemo iskreni, možemo biti zreli ili nezreli u bilo kojoj godini ili stadiju života. Ne rastemo u rasuđivanju etiketirajući ljude ili stvari. Kao što je moja brzina tipkanja uvijek usporena zbog toga što gledam slova na tipkovnici, etikete sprječavaju slobodno kretanje u vjeri i pouzdanje da će nas voditi nešto nevidljivo. Nakon nekog vremena, tipkanje je vještina koja se svodi na osjećanje tipki umjesto da ih vidimo.

Istina je, postoji mnogo više od onoga što je očito. Znamo da je sve što sada vidimo stvorilo nešto što ne vidimo.

Svaka je prirodna činjenica simbol neke duhovne činjenice.

- RALPH WALDO EMERSON

Isto tako, rasuđivanje u ovom životu nije treniranje etiketiranja jednog tipa osobe, stvari ili iskustva kao „dobro“, a drugih ljudi, stvari ili događaja kao „loše“.

Rasuđivanje je znanje o tome što se zapravo događa, kako bi junačke kćeri mogle okrenuti u prednost ono što drugi vide kao nedostatak. Pronicljivi će ratnici znati kako okrenuti zlo u dobro.

Rasuđivanje se može usporediti s uočavanjem svjetla u daljini.

U naše današnje vrijeme granica između dobra i zla čini se zamagljenom. Sada imamo pred sobom toliko puno tame koja zamračuje svjetlo na vidiku.

Kako bismo vidjeli precizno, moramo se zagledati unutra i poslušati unutarnji glas naših srca. Iz unutrašnjosti uzimamo savjet Svetoga Duha. Uočite kako je rasuđivanje snaga koja se mora neprestano trenirati. Samo ćemo tada biti sposobni odvojiti ili razlikovati dobro od zla.

*Odnosite se prema ljudima kao da su ono što bi trebali biti
i pomozite im da postanu ono što su sposobni biti.*

- JOHANN WOLFGANG VON GOETHE

Dozvolite mi da vam otvorim stranice svoga života kao primjer. U prošlosti sam živjela nemoralnim, seksualno promiskuitetnim životom. Oni koji su bili vješti u etiketiranju pogledali bi me i dodijelili mi etiketu „seksualna ruševina“. No sam opis pakiranja ne znači da znate i sadržaj paketa. Mnogo je godina moj život bio obilježen i zamaskiran onim što sam učinila, ali, zahvaljujući Bogu, dodijeljena mi je očinska figura koja je usavršila umijeće rasuđivanja.

Njegova žena i on izrazili su mi dobrodošlicu u svome domu. Kad sam provela noć u njihovoj kući, osjećala sam se dobrodošlom i sigurnom, dok sam se u tuđim kućama osjećala samo promatrano. Njih dvoje očito su vidjeli slomljenu djevojku te ono što bi moglo biti.

**Vrlo je
jednostavno:
mržnja živi u
tami; ljubav živi
u svjetlu.**

Razumjeli su da unatoč tome što sam svoj seksualni život vodila u krivom smjeru, moglo ga se ponovno usmjeriti na pravi put te bi moja prošlost mogla osvijetliti put drugima. Umjesto da su se ponašali kao da se moja prošlost nikada nije dogodila, ohrabрили su me da zapalim drvo za ogrjev kao svjetionik za druge. Gdje su drugi vidjeli samo promašaj, oni su vidjeli nekoga s toliko mnogo potencijalne vatre koja bi mogla biti upotrijebljena u otkupljenju drugih!

Tijekom vremena bila sam sposobna izdvojiti dobro iz lošeg, otkupila sam svoje odluke na primjerima kako drugi ne bi putovali istim putem.

Trebamo sazreti u našoj sposobnosti rasuđivanja. Istinsko rasuđivanje razumije kako nečija zasjenjena tama prošlosti može poslužiti

kao udaljeno svjetlo u nečijoj budućnosti. Ratnici vide iznad mračne prošlosti i očite sadašnjosti veličanstveno otkrivenje u budućnosti za sebe i druge! Isus je došao kao „svjetlo da rasvijetli pogane i slavu naroda (...) Izraela“ (Luka 2:32; KS:2006).

Međutim, nemojte si umisliti da sam naivna i nesvjesna potrebe rasuđivanja kad se tama predstavlja kao svjetlo. Sposobnost da se razlikuje dobar plod od lošeg sve je potrebija vještina:

Svako se stablo prepoznaje po svome rodu. Ne beru se s trnja smokve ni s drače grožđe. Dobar čovjek, iz dobre riznice svoga srca, iznosi dobro, a zao čovjek, iz zle riznice, iznosi zlo, jer mu usta govore onim čega je prepuno srce. (Luka 6:44-45; KS:2006)

Navodno je najpouzdaniji indikator onoga što je uskladišteno u nama ono što izlazi iz naših usta! Ponekad osoba može reći nešto što zvuči dobro, ali osjećamo da je loše. Drugi put, osoba će reći nešto što je krivo, ali osjećat ćemo da je dobro (to je slučaj s mladim, nezrelim kršćanima). Slušajte svojim srcem – potom poslušajte vaše srce. Nemojte narušiti svoj unutarnji osjećaj.

Dakle, potvrdivši očito, ta se vrsta odgovora ne razvija fizičkim treningom; to je nešto što djeluje mnogo dublje. To je intuitivan, opažajući odgovor. A na tome području žene mogu zablistati. Kad su srca oblikovana, a područje sumnje pročišćeno, u poziciji smo da uočimo ono što bismo inače propustili.

Rasuđivanje i molitva

Kako izgleda posredovanje? Radi li se samo o molitvi?

Pa, vjerujem kako bi posredovanje uvijek trebalo početi molitvom, ali istinsko posredovanje nikad ne završava time. Neke od riječi koje uokviruju definiciju posredovanja jesu „umiješati se, posredovati, pregovarati, presuditi“ – i meni najdraža – „podići se“. Dakle, neki su od načina posredovanja govoriti u ime nekoga kao zastupnik, govoriti u neki sukob u kojemu je potrebno rješenje te zauzeti se za podjarmljene i bez glasa. Riječ nam pokazuje kad se trebamo uključiti, gdje pronaći odgovore i načine kako ispraviti ono što je bilo loše, te nas upućuje na svjetlo na kraju staze.

Bog nam ne daje rasuđivanje kako bismo mogli kritizirati, već kako bismo mogli posredovati.

- OSWALD CHAMBERS

Sad kad smo dobili razumijevanje riječi *posredovanje*, mnogo bolje shvaćamo što znači posredovati. Vjerujem kako se posredovanje događa kad god se susretnu svjetlo i tama.

Isus je došao kao posrednik između Boga i čovječanstva te se umiješao kad god je susreo mračne sile bolesti, demonskog posjedovanja, religijskog izopačenja i tlačenja. Pregovarao je s jezikom dvoličnih religijskih stručnjaka zakona dok je sjajno presuđivao nevjerovatnom mudročću. Čak i prije nego što je uskrsnuo od mrtvih, u svakoj je prilici podizao druge.

Kad je Isus suočen sa ženom optuženom za preljub, podigao se u posredništvu jer je prosudio da su je religijske vođe dovele kako bi ga prevarile i uhvatile u zamku. Oni su izokretali Božju Riječ u svrhu osude. U tom posredničkom izazovu on je uvidio pravi problem i govorio svjetlo u njihova zamračena srca:

A kako su ga i dalje ustrajno pitali, uspravi se te im reče: „Tko je od vas bez grijeha, neka prvi baci kamen na nju!“ (Ivan 8:7; KS:2006)

Potom se Isus sagnuo, pričeka dok svi optužitelji nisu otišli, te se ponovno uspravio:

Činjenica u mačevanju:

Tempiranje je jedna od najvažnijih komponenti u mačevanju.

(...) te se uspravi pa je upita: „Ženo, gdje su? Nitko te ne osudi?“ „Nitko, Gospodine“, odgovori ona. „Ni ja te – reče Isus – ne osuđujem. Idi i od sada ne griješi više.“ Isus im ponovo progovori: „Ja sam svjetlo svijeta. Tko mene slijedi, sigurno neće ići po tami, nego će imati svjetlo koje vodi u život.“ (Ivan 8:10-12; KS:2006)

Opunomoćio ju je da hoda bez grijeha u svjetlu svoje budućnosti – ista stvar koju nije mogla učiniti sve dok je bila zarobljena i sputana mračnom osudom svoje prošlosti. Kamenje više nije moglo poslati tu neimenovanu ženu u grob!

Sestre, hajdemo odložiti naše kamenje osude i podići mač svjetla. Rasuđivanje ima moć osvijetliti svijet drugih.

Isus je također posredovao kad je stajao na ulazu u kameni grob i podigao Lazara od mrtvih. Plakao je od boli zbog ljubavi prema prijatelju. Potom se pomolio:

Tada digoše kamen. A Isus podiže oči i reče: „Oče, zahvaljujem ti što si me uslišao. Ja sam znao da me uvijek uslišavaš, ali ovo

rekoh radi ovdje prisutnog svijeta, da vjeruju da si me ti poslao.“
 Rekavši to, viknu jakim glasom: „Lazare, iziđi!“
 Pokojnik iziđe obavijen povojima po rukama i nogama. Lice mu
 bijaše zamotano ručnikom. Isus im naredi: „Razvežite ga i pustite
 ga da ide!“ (Ivan 11:41-44; KS:2006)

Lazar je napustio tamu groba i pronašao oslobođenje u svjetlu novog dana. Rasuđivanje i istinsko posredovanje imaju moć osloboditi okovane zatvorenike u njihovu sudbinu.

Tijekom njegovog zemaljskog hoda, Isus je rasuđivao djela Zloga, a potom je posredovao donoseći svjetlo, istinu i iscjeljenje u mračne dane zemlje. Prema mojem mišljenju, najdramatičnije djelo rasuđivanja bilo je kad je Isus rekao: „Oče, oprostí im, jer ne znaju što čine!“ (Luka 23:34; KS:2006).

Rasuđivanje uviđa kad su drugi slijepi, a potom posreduje na temelju njihovog neznanja umjesto na temelju njihovih djela. Križ je spriječio našu odvojenost od Boga, ali njegovo posredovanje nije završilo na tome. Ne samo da je Isus uskrsnuo od mrtvih već je i uzašao na nebo:

Tko će podići tužbu protiv izabranika Božjih? Bog koji ih opravdava? Tko će ih osuditi? Isus Krist koji je umro – još bolje: koji je uskrsnuo – koji je s desne strane Boga i koji posreduje za nas? (Rimljanima 8:33-34; KS:2006)

A zbog njegovog vječnog, uzdignutog i rasuđujućeg stava, imamo obećanje:

Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač? (...) Ali u svemu ovom sjajno pobjeđujemo po onome koji nas je ljubio. (Rimljanima 8:35, 37; KS:2006)

Ljubljene, vrijeme je da se ojačamo Riječju i osvjetlimo ovaj svijet istinskim rasuđivanjem te se podignemo u svjetlu djelotvornog posredovanja.



Nebeski Oče,
spremna sam odložiti kamenje osude
i postati kći koja rasuđuje. Obnovit ću svoj
um čitanjem, govorenjem i življenjem
tvoje Riječi u svjetlu. Želim vidjeti
nebesko svjetlo i savjet kako napadaju
tamu zemlje. Spremna sam osloboditi one
koji robuju grijehu, objavljujući svjetlo
i ljubav u njihovu budućnost. Voljna sam
plakati nad onima koji su pokopani
u grobovima trgovine ljudima, religijskim
okovima i očaju. Podići ću svoj glas, raširiti
svoje ruke, ustati i zastupati druge.
U Isusovo ime, amen.

11.

MAČ PJESME

Kliči i raduj se, kćeri sionska,
jer evo, dolazim usred tebe prebivat –
riječ je Jahvina. - ZAHARIJA 2:14 (KS:2006)



Mačem se rukuje kao instrumentom za ugađanje... Ponekad je pjesma koja će okrenuti bitku u vašu korist sve što je potrebno.

Ne morate biti voditeljica slavljenja kako biste slavile i ne morate biti pjevačica kako biste pjevale. Jedino trebate biti kći, što je dobra stvar, jer postoje mnoge bitke koje dobijete pjesmom.



Bila sam ushićena kad sam otkrila mač koji ima oblik i svrhu da obuhvati sliku onoga što se događa kad pjevamo. To je drevni mač zvan flamberge, što doslovno znači „plamena oštrica“. Rubovi toga mača imaju valovit uzorak. Kad oštrica dođe u kontakt s oštricom drugog mača, flambergeov oblik prenosi vibracije na suparnički mač zbog čega se počne tresti i podrhtavati u suparničkoj ruci. To oslabljuje suparnikov hvat, a povećanje trenja stvara prednost nositelju flambergea.

Nije li to odlično?

Iskreno vjerujem da se iste stvari događaju dok pjevamo... osobito dok pjevamo Riječ! Zračne linije počinju vibrirati zbog zvuka, a neprijateljev stisak popušta kako se povećava trenje između svjetla i tame. Neprijateljev je bijesni napad usporen, a kletve su i optužbe spriječene ili zbačene zbog zbuđenosti. Ta dobitna kombinacija glazbenih instrumenata i pjesme

ima moć promijeniti, u dobro ili zlo, samo okruženje u kojemu se nalazimo.

U mojem iskustvu postojali su trenutci slavljenja kad sam doslovno osjećala kao da se vrijeme usporilo dok gotovo nije nastupilo zatišje.

Nije li ironično što je plamteći mač koji se rotirao u svim smjerovima spriječio Adamov povratak u Eden (vidi Postanak 3:24). Čini se da nam kroz dinamiku pjesme i slavljenja sličan mač omogućava ulazak.

Uđite s hvalama na vrata njegova,
u dvore njegove s pjesmama;
hvalite ga, ime mu slavite! (PSALAM 100:4; KS:2006)

Dok rukujemo mačem obožavanja i zahvalnosti – često izgovorenih kao pjesme – imamo pristup nebu te nas sluša publika u dvorima našeg Oca. Prebacili smo se u beskonačno prostranstvo nevidljivog područja i hodali pločnikom neba – dok naše noge još uvijek čvrsto stoje na zemlji. Ne mogu vam reći koliko sam puta bila doslovno ponesena dok sam hodala sobama svoga doma pjevajući.

Nije nam potreban ključ ili pozivnica kako bismo ušli u Božje dvore. Sve što nam treba je pjesma!

Početak pjesme

Izlazak 15 prvi put spominje dinamiku pjesme. Prije toga, spominju se glazbeni instrumenti, ali ne i riječi.

U čast Jahvi zapjevat ću,
jer se slavom proslavio!
Konja s konjanikom
u more je survao.
Moja je snaga, moja pjesma – Jahve
jer je mojim postao izbaviteljem.
On je Bog moj, njega ću slaviti,
on je Bog oca moga,
njega ću veličati.
Jahve je ratnik hrabar,
Jahve je ime njegovo. (IZLAZAK 15:1-3; KS:2006)

U ovoj pjesmi pobjede, Mojsije je objavio da je Bog njegova pjesma snage.

Pjevajući na način koji uzdiže Boga, objavljujemo njegovu vladavinu nad svojim životom. Pjevajući njemu, naše se srce otvara i naš život povećava njegovim čudesima. Ne sjećam se koliko je puta slavljenje promijenilo moju cijelu perspektivu. Postoje trenutci kad sam svladana svime što mi život donese na put. Možda sam čula strašnu vijest ili užasan izvještaj koji mi je zaprijetio strahom. Ako je napad dovoljno intenzivan, otići ću iza zatvorenih vrata i ne samo da ću pjevati već ću i plesati sve dok ne osjetim da je pjesma prekrila moju situaciju.

Zatim postoji vrijeme kad sam ravnodušna, gotovo umrtvljena. Ponekad život ne pokazuje smjer na putu, ali postoji jedna konstanta. Kad dođem u svoju sobu nakon cjelodnevnog putovanja avionima i autima, ispunim atmosferu slavljenjem. Što je prije moguće, molim se nad svojom sobom i stavim si slušalice u uši.

Pomoću pjesama slavljenja i obožavanja, mogu iskusiti atmosferu neba gdje god da jesam na zemlji. Znam da sam u tim trenucima došla služiti i zbog toga odbijam da me obeshrabri turobna hotelska soba u gradu daleko od kuće. Ili možda je soba lijepa, ali se osjećam istrošeno, bez snage i duha, te umjesto da se zaputim govoriti na službi radije bih nakratko odspavala. Tada znam da je vrijeme da raspirim dar.

(...) napunite se Duhom! Govorite jedni drugima u psalmima, hvalospjevima i nadahnutim pjesmama! Pjevajte Gospodinu u svom srcu i slavite ga! Zahvaljujte uvijek za sve Bogu, Ocu, u ime našega Gospodina Isusa Krista! (EFEŽANIMA 5:18-20; KS:2006)

Dok pjevamo, uzvisujemo Boga. Njegova je vladavina objavljena nad našom situacijom. Dok on nastanjuje slavljenje svoga naroda, mi smo pred njim kao što je on u nama. Naša se srca počinju puniti njegovom hrabrošću dok se izljevaju u zahvalnosti.

Bojne pjesme

Postojalo je vrijeme kad je zbor Jude pobijedio tri nevjerojatno velike vojske koje su se udružile kako bi ga uništile (vidi 2. Ljetopisa 20). Dok je Božji sveti narod klicao i slavio svog nepobjedivog Boga, zbunio je neprijateljsku vojsku i učinio da se međusobno poubijaju. Što je bio njihov strateški bojni poklič?

Slavite Jahvu jer je vječna ljubav njegov! (2. LJETOPIISA 20:21; KS:2006)

Koja vojska može protiv snage vječne ljubavi? Nijedna, jer ljubav ne može izgubiti.

Evo još jednog, meni omiljenog primjera, gdje se Bog bori za nas usred bitke opisane u Izaiji:

Tad će vam pjesma biti kao u noćima blagdanskim,
kad su srca vesela kao u onoga
koji uza zvuke frule hodočasti na Goru Jahvinu,
k Stijeni Izraelovoj.
Jahve će zagrmjet glasom veličajnim,
i pokazat ruku svoju što udara
u jarosnu gnjevu, sred ognja zatornog,
iz olujna pljuska i krúpe kamene.
Od glasa Jahvina prepast će se Asur,
šibom ošinut.
I kad god ga udari šiba kaznena,
kojom će ga Jahve išibati,
nek se oglase bubnjevi i citare –
u sav jek boja on s njima ratuje! (IZAIJA 30:29-32; KS:2006)

Moja je uloga u toj jednadžbi da *otvorim svoja usta i pjevam!*

Činjenica u mačevanju:

„Na oprezu“ se odnosi ne samo na stav samoobrane već i na napadački stav. To je, zapravo, stav pripravnosti.

No ne bilo koju pjesmu. Trebam pjevati kao da je noć tijekom koje se penjem na Goru Jahvinu, a s njegove uzvišene visine obnavljam njegovu perspektivu i prisjećam se koliko je veličanstven Svevišnji. Dok pjevam s tom vrstom radosne snage, Bog zapravo otvara uši i oči moga duha kako bih čula njegov veličanstveni glas i vidjela njegovu moćnu mišicu podignutu u boju. Njegov glas ruši utvrde kao što njegova šiba napada neprijatelja. Sve se to događa u jedinstvu s glazbenim instrumentima našeg vremena.

Zašto svoje mačeve iz korica izvlačimo samo napola? Kad slavimo u ujedinjenoj radosti sa svom snagom i moći, Bog svojim mačem neprijatelja tjera u bijeg.

Kao što znate, ne borimo se protiv neprijatelja od mesa i krvi. Naša je borba protiv nevidljivih sila tame koje potiču svako djelo da bude suprotno svjetlu, ljubavi, istini, vjeri, nadi i hrabrosti.

Jedna od najsnažnijih zbirki Božjih obećanja nalazi se u Izaiji 54; u tom jednom poglavlju nalazimo Božju providnost za naraštaj, povećanje, obnovu, otkupljenje, suosjećanje, sigurni temelj, slobodu od straha, djecu koju poučava Bog, zaštitu od neprijatelja. Sve to dobijete za jednu pjesmu!

Kliči, nerotkinjo, koja nisi rađala;
 podvikuj od radosti, ti što ne znaš za trudove!
 Jer osamljena više djece ima negoli udata, kaže Jahve.
 (IZAIJA 54:1; KS:2006)

Kad pjevate, sama vrata vašeg života otvaraju se nebeskoj providnosti. Kad se osjećam sputanom, okruženom, ograničenom ili vezanom za zemlju, izvučem mač pjesme i podignem svoj glas.

**Kad pjevate,
 sama vrata vašeg
 života otvaraju
 se nebeskoj
 providnosti.**

Također plešem. I zašto ne? Ples je čudna aktivnost koja je kralja Davida istaknula kao Božjeg čovjeka i u isto vrijeme njegovu ženu Mikalu dovela do uništenja.

A kad je Kovčeg Jahvin ulazio u Davidov grad, Šaulova je kći Mikala gledala kroz prozor i vidjela kralja Davida kako skače i vrti se pred Jahvom, i prezre ga ona u svome srcu.
 (2. Samuelova 6:16; KS:2006)

Ljudi nisu vaša publika...Bog je. David si nije mogao pomoći. Njegova je radost bila neobuzdana, stoga je divlje plesao. Kovčeg se vratio, a Božje je obećanje njemu bilo ispunjeno. Glazba poziva vaše tijelo na pokret, ali prisjećajući se svega što je Bog učinio za vas bit ćete potaknuti da se pokrenete. Kako budete otvorili vrata vašeg srca kroz namjernu zahvalnost i potvrdne riječi zahvalnosti za sve što je on učinio, dotaknut ćete sve što on jest. Naše pjesme noću pokreću ga u našem danu. Dok pjevate, okruženje vašeg života doslovno će titrati novom frekvencijom iščekivanja; kako neprijatelj napredak bude obustavljen, tako ćete vi sve više ulaziti u Božju prisutnost.

Dok pjevamo, on sluša, i počinjemo vidjeti njegova obećanja ostvarena u našim životima.



Dragi nebeski Oče,
spremna sam pjevati nad svim slomljenim, neplodnim mjestima
svoga života. Vjerujem da ćeš, dok pjevam, ispuniti moje srce
s očekivanjem nade te će vjera u meni biti probuđena dok ću
izražavati svoju ljubav za tebe. Ti jedini imaš moć razbiti laži
i utvrde neprijatelja snagom svoje kraljevske vlasti. Oprosti mi
što sam zadržavala slavu koja pripada tvome imenu. Od ovoga
trenutka pa nadalje odlučujem biti kao usplamtjeli mač koji se
okreće u svim smjerovima. I bez obzira na moje okolnosti, pjevat
ću ti pjesme slavljenja i pjevat ću o tvojoj ljubavi
i milosti koja traje vječno.
U Isusovo ime, amen.

12.

MAČ TIŠINE

Jedan mač drži drugi u koricama.

- GEORGE HERBERT



Mač tišine najbolje se opisuje slikom mača koji ostaje netaknut unutar svojih korica. To je mač koji je suzdržan i nije izvučen. Balčak je mača vidljiv te otkriva kako se može posegnuti za njim, ali oštrica je skrivena, pokazujući da je nositelj odlučio držati ju u koricama.



Tišina je nevidljivi mač jer je to neizgovorena riječ ili djelo koje nije izvršeno. Kad je potrebna tišina, oružje koje nosite sa sobom treba ostati skriveno. Taj je mač značajan kad odlažemo sa strane sve što bismo htjeli ili mogli učiniti kako bismo se spasili ili obranili. To se događa kad su tijelo i duša doslovno položeni pred noge našega Kralja.

Tišina može značiti više stvari. Može značiti da zaista nemate odgovor na pitanje, optužbu ili napad. Ponekad neke stvari koje dolaze na nas doslovno ne razumijemo i stoga ne znamo kako bismo reagirali na njih. Tišina također može značiti da imate odgovor, ali ste odlučili ne oglasiti se. Ako mač nije izvučen, to se može odnositi na to da je nešto zadržalo naše ruke. Ne govorim o tome da smo spriječeni strahom već da nam je Bog šapnuo: „Pusti to meni.“ Ostati miran ponekad zahtijeva više snage nego napasti.

Umiren i utišan najbolji su položaji koje možemo zauzeti kad trebamo čuti od Boga.

Zatim, tu je vrijeme kad je taj stav najbolje zauzeti kako bi Bog otkrio sebe drugima. Obje taktike zahtijevaju da vladamo našim dušama. U našoj današnjoj kulturi to podrazumijeva samokontrolu: „Grad razvaljen i bez zidova – takav je čovjek koji nema vlasti nad sobom.“ (Izreke 25:28; KS:2006)

Ako smo zbog nesmotrenih riječi ili djela ostavili svoje duše nezaštićenima, tada razdoblje tihog osvrta i pokajanja može početi ispravljati ono što je bilo izgubljeno. (Više o tome poslije.)

Također, postoji vrijeme kad se nađemo usred prijetećih okolnosti koje nismo uzrokovali. Slušali smo Boga i slijedili njegovo vodstvo samo kako bismo se našli u sveopćoj borbi između svjetla i tame.

Možda je najbolji biblijski primjer za „sve su šanse protiv nas“ i „ovo je prevelik zalogaj za nas“, borbe kad su djeca Izraela ostavila za sobom Egipat, zemlju njihova ropstva.

Nakon serije teških izmjena višestrukih pošasti i pregovora, Bog je stupio na scenu te otpustio zatirača koji je pobio prvorođence Egipta. Faraon, svladan dubokom tugom, oslobodio je Izraelce kako bi otišli i slavili svog Boga. No Bog je još jednom otvrdnuo njegovo srce te je faraon promijenio svoje mišljenje i poslao cijelu silu svoje vojske protiv uzbuđenih Izraelaca.

Naravno, Izraelci su bili malo uplašeni dok su gledali kočije i konje kako idu u potjeru za njima. Umjesto da optuže faraona, optužili su Mojsija što ih je izveo u pustinju kako bi bili poubijani. Sve se činilo izgubljenim, i činilo se kako nigdje nema izlaza. Prema svim logičnim procjenama, bili su u stupici pred prijetećim prostranim morem i najboljom vojskom svijeta postrojenom iza njih. Kladam se da se sjećate kako naš čudesan Bog na zasjedu bez mogućnosti bijega gleda kao na priliku. Izraelci su se nalazili upravo tamo gdje ih je Bog htio kad je Mojsije odvažno objavio:

Ne bojte se! – reče Mojsije narodu. – Stojte čvrsto pa ćete vidjeti što će vam Jahve učiniti da vas danas spasi: Egipćane koje danas vidite nikad više nećete vidjeti. Jahve će se boriti za vas. Budite mirni! (Izlazak 14:13-14; KS:2006)

Slazete li se da je tišina izazov u trenutcima užasa?

Dok sam čitala ove riječi, sjećam se epske slike iz filma Deset zapovijedi. Uskovitlani stup vatre koji ih je vodio, premjestio se na začelje grupe kako bi spriječio egipatsku vojsku. Cijelu je noć vatreni zid podalje držao egipatsku vojsku. U međuvremenu, vjetar je Božji

bio zadužen za razdvajanje Crvenog mora i sušenje morskog dna te kako bi stvorio stazu bez blata preko koje se moglo pobjeći.

Kao promatrač, mislim si: „*To je trenutak kad ostaneš bez riječi!*“

Ali tu nije prestalo čudo toga podviga. Nakon što su Izraelci sigurno prešli na drugu stranu, Egipćani su bili ponukani slijediti ih. U povoljnom trenutku, Bog je oslobodio vode Crvenog mora i pokopao cijelu egipatsku vojsku u jednom zamahu.

Bio je to podvig kojemu nema ravna i koji je Mojsija potaknuo da glasno zapjeva, a Mirjam i druge žene da se pridruže s defom i plesom!

Navodno, dok se Gospodin bori za vas, sve što trebate učiniti jest ostati mirni i tihi sve dok ne dođe vrijeme slavljenja. Zvuči jednostavno, zar ne? Da. Ali neću reći da će biti jednostavno.

Puno sam se puta skoro zagrcnula zbog onoga što nisam rekla. Kao što ste već svjesni, većina bitci s kojima se suočavamo ne uključuje epsko očitovanje vatre i vode. Nema vjetra koji rastvara put kroz vidljivo more. Nema vatrenog stupa koji osvjetljava našu noć i onemogućava pristup neprijatelju. Naš nas neprijatelj ne proganja kočijama i kopljima. Napadi su podmukliji i više je naoružan lažima koje izvrću, tračevima koji izoliraju te paralizirajućim strahom.

Jedina slana voda koja se nazire stotinama kilometara možda su suze u našim očima, a vatreni je stup plamen koji treperi u našim srcima. I, unatoč tome, obećao je da će nam čuvati leđa, ne zbog toga što je to zapovjedio anđelima već zato što je on naš zaštitnik. Imamo njegovu potvrdu da nas nikad neće ostaviti niti zapustiti.

Pogledajmo Mojsijev savjet još jednom iz drugih uglova:

Ne bojte se! – reče Mojsije narodu. – Stojte čvrsto pa ćete vidjeti što će vam Jahve učiniti da vas danas spasi: Egipćane koje danas vidite nikad više nećete vidjeti.

Jahve će se boriti za vas. Budite mirni! (IZLAZAK 14:13-14; KS:2006)

I opet:

A Mojsije reče puku: „Ne bojte se! Stojte čvrsto pa ćete vidjeti što će vam Gospod učiniti da vas danas spasi; jer Egipćane koje danas vidite, njih više nećete ponovo vidjeti do vijeka. Gospod će se boriti za vas, a vi budite mirni.“ (IZLAZAK 14:13-14; VARAŽDINSKA:2012)

Uočavamo uzorak koji se ovdje ponavlja. Prije svega, ne trebamo se bojati. Trebamo izgoniti svaki aspekt straha iz naših umova i ne

dozvoliti mu da nam uprlja razmišljanje. Sljedeće, postoji zapovijed da stojimo čvrsto i ne pokleknemo. To znači da ne bježimo, povlačimo se ili posustajemo, već da ostanemo uspravni tamo gdje se nalazimo. S tim dvama elementima u igri, pozicionirani smo vidjeti Boga kako čini čudo. On nas poziva da promotrimo ili, bolje rečeno, budemo spremni biti zadivljeni dok svjedočimo Božjem izbavljenju i spasenju u naše ime.

Volim kako je Mojsije slikom promijenio perspektivu naroda. „Pogledajte zadnji put ovog neprijatelja jer ga više nikad nećete vidjeti. I dok se razotkriva ta veličanstvena slika Božje snage i vjernosti, zapovjedenom vam je da budete mirni i tihi. Nema mjesta ismijavanju, vikanju ili pitanjima – samo tišina dok sve upijate.“

Kad su bitke ili protivnici preveliki kako bismo se obračunali s njima, Bog ima priliku otkriti se kao izbavitelj. Mi se povlačimo, a on stupa na scenu i otkriva svoju snagu, vjernost i moć.

Na temelju tog izvještaja iz *Knjige Izlaska*, učimo kako Bog namjerno i ponovno otvrdnjuje faraonovo srce kako bi obznanio svoju slavu Egiptu i svoje ime učinio poznatim diljem zemlje. Izbavljenje iz Egipta učinilo je poznatim Boga i njegovu djecu. Taj jedan događaj objavio je narodima Boga moći i saveza te istaknuo Abrahamovo potomstvo za cijelu vječnost. Prije toga, Izrael je bio porobljen narod skriven unutar slobodnog, naprednog i moćnog Egipta.

Kasnije u povijesti Izraela, narod je bio ponovno suočen s nepremostivim preprekama – ovoga puta pod vladavinom kralja Asirije. On je pozvao djecu Izraela da sklope s njim nesveti savez te im je obećao obilje kruha i vina u zemlji ropstva. Poslušajte njegove prijetnje i uočite kako je njegovo hvalisanje pozicioniralo Boga da se pokaže snažnim u ime svoga naroda.

Ne dajte da vas Ezekija zaludi govoreći vam: Jahve će vas izbaviti. Jesu li bogovi drugih naroda izbavili svoje zemlje iz ruku asirskoga kralja? (...) Koji su među svim bogovima tih zemalja izbavili svoju zemlju iz moje ruke, da bi Jahve izbavio Jeruzalem iz ruke moje? (Izaija 36:18, 20; KS:2006)

Kako je kralj Ezekija naredio svom narodu da odgovori tom naprasnom i nemilosrdnom osvajaču?

Štjeli su, i ni riječi mu nisu odgovorili, jer kralj bijaše zapovjedio: „Ne odgovarajte mu!“ (Izaija 36:21; KS:2006)

Samo zato što su ljudi šutjeli ne znači da nisu bili izbezumljeni. Nakon što su napustili prisutnost kralja tiranina, očajni su rastrgali svoju odjeću te poslali glasnike koji su obratili pažnju kralja naroda na te prijetnje. Ezekija je to sve položio pred Gospodina i završio molitvu ovim zahtjevom:

Ali sada, Jahve, Bože naš, izbavi nas iz ruke njegove, da spoznaju sva kraljevstva zemlje da si ti, Jahve, Bog jedin! (Izaija 37:20; KS:2006)

Volim taj dio. To pokazuje da je bitka mnogo veća od onoga što mi možemo pojmiti. Ovo nije bilo samo nadmetanje među narodima; bilo je to još jedno otkrivenje jedinog istinskog Boga. Ti se narodi nikada nisu sukobili na bojnopolju jer je Bog imao drugu strategiju na umu.

Udahnut ću u njega duh, i kad čuje jednu vijest, vratit će se u svoju zemlju. I učinit ću da u svojoj zemlji pogine od mača. (Izaija 37:7; KS:2006)

Onaj koji se hvalisao svojim ugledom među narodima, pao je u zamku moći glasine. Volim taj primjer jer često smo kušani učiniti neke bitke osobnima odgovarajući na glasine, ali kad to učinimo, gubimo čak i kad mislimo da pobjeđujemo.

Govor je srebrn, tišina je zlatna.

- DREVNA EGIPATSKA IZREKA

Upamtite, kad vas Bog štiti, vaša je budućnost svijetla.

Osobne borbe

Što kad borba jest osobna?

Zapravo se pitam koliko je puta Bog bio naoružan i spreman boriti se u moje ime, a ja sam sabotirala njegovo čudesno izbavljenje vlastitim ustima?

Da budem posve iskrena, tim mačem tišine možda mi je najteže rukovati, premda sve više osjećam potrebu da zaštitim njegovu oštricu. Ostati mirnima kad nam se prijeti i čini se da sukob nameće stav zaštite, osobito s obzirom na to da je tišina stav koji se zahtijeva od nas kad smo optužene ili omalovažavane.

Knjiga *Mudrih izreka* daje nam obećanje: „Kad nestane drva, oganj se gasi, i kad više nema klevetnika, prestaje svađa.“ (Izreke 26:20; KS:2006)

Izazov je ostati mirnim sve dok posljednje drvo nije posve izgorjelo i dok vjetar vremena nije otpuhao pepeo sukoba.

Ponekad tišina znači otići od razgovora koji vas stavlja u rizik. Drugi put to znači odbiti otvoriti svoja usta kad drugi, čini se, ne mogu zatvoriti svoja. Oružja koja su najmoćnija često je najteže držati. Naš jezik može biti oružje koje nanosi štetu velikih razmjera ili sredstvo iscjeljenja. Ne govorim o tihom tretmanu. Znam dobro kako to raditi. Govorim o tome da odete bez riječi ili da ne učinite ništa, kad želite reći i učiniti sve.

Nedavno smo John i ja otkrili moć tišine. Kao i svi, nismo imuni na trač. Ljudi govore. Ponekad je to iz zloće, a drugi put pokušavaju naći rješenje za neki problem. Takav slučaj neriješenog problema koji se odnosio na nas neprestano nam se nametao. Tema se otvarala u društvu prijatelja i stranaca. Ispočetka smo šutjeli. Tada smo postali oprezni, čak i razboriti s našim riječima, ali kako je učestalost i intenzitet trača rastao, činilo se pogrešnim biti oprezan s našim riječima kada su drugi bili tako nerazboriti sa svojima. Zašto ne bismo ispričali svoju stranu priče?

Jednoga dana izbio je još jedan incident. Prema mojem mišljenju, bio je to još jedan nepravedan datum. Osjetila sam da je mjera prevršena te sam prešla u područje otvorenosti.

Mogu li biti iskrena? Ispočetka sam se osjećala dobro jer sam mogla otvoreno govoriti! Bilo je veliko olakšanje napokon reći što mi je bilo na srcu. Drugim je ljudima laknulo kad su čuli našu stranu priče.

Vjerujte mi, takvo stanje trajalo je sve dok se nisam spotaknula, počevši od toga da me se odmjeravalo i da sam pazila na to što sam govorila, sve do toga da sam bila posve nerazborita. Činilo se kao da je pukla velika brana te sam imala teško razdoblje pokušavajući držati vodu pod kontrolom. Širila se na sve strane putujući tokovima i potočićima na mjesta do kojih nisam namjeravala da ide.

Sad su drugi ljudi prelazili preko zaprljane rijeke koju sam stvorila te su gubili svoje cipele u blatu. Što je nered postajao većim, time sam više htjela okriviti drugu stranu što je počela s klevetom. Nije dugo prošlo, i shvatila sam da sam u tome do grla. John i ja rekli smo previše te smo bili okruženi blatnjavom vodom.

Oboje smo došli do te spoznaje dok smo bili u drugačijim stajanjima. Zvali smo jedno drugo i molili se zajedno preko telefona.

Činjenica u mačevanju:

Umijeće mačevanja jest zadobivanje kontrole nad vlastitim djelima. Radi se o samodisciplini.

Pokajavši se, ispričali smo se i priznali svoja nedjela koliko god smo više mogli, ali od toga trenutka pa nadalje tišina je bila naša nova najdraža riječ.

Davidov mač tišine

Ako je i postojala ikakva sumnja da nismo donijeli ispravnu odluku, sljedeće nedjelje na službi sve su sumnje nestale. Toga smo dana imali gosta propovjednika za kojeg nisam čula prije toga. Počeo je dijeliti neke sjajne spoznaje o Davidu i Šaulu – kako je David rukovodio nakon što ga se krivo predstavilo Šaulu; zatim ga je Šaul krivo predstavio, progonio ga te mu oprostio samo kako bi ga opet krivo predstavio, a zatim ga opet proganjao od spilje do spilje, od skrovišta do skrovišta. David će dokazati svoju nevinost i odanost samo kad će se o njemu lagati i kad će ga se iznova proganjati.

Priča mi je bila dobro poznata te sam osjećala kao da sam taj scenarij proživljavala iznova.

Gost propovjednik tu nije stao. Nastavio je objašnjavati kako je David umalo postao ono od čega je bježao. Iscrpljen zbog svih prepirki, David se nadao da je pronašao utočište braneci Nabalove ljude i njegove ovce. David je poslao neke od svojih mladića da pitaju mogu li biti dijelom svečanosti razmjene ovaca. Na tom se dijelu morate pitati je li David uistinu samo htio biti uključen.

Njegov zahtjev nije dobro primljen. Ne da im je samo bilo zabranjeno prisustvovati svečanosti već je i Davidov karakter postao upitnim:

„Tko je David, tko je Jišajev sin? Danas ima mnogo slugu koji su pobjegli od svojih gospodara.“ (...) Davidovi se momci okrenuše i vratiše se svojim putem. Kad su se vratili, javiše sve ove riječi Davidu. (1. Samuelova 25:10, 12; KS:2006)

Kako biste se vi osjećali? David je bio osramoćen pred svojim ljudima, njegov je identitet i pravo na prvorodstvo omalovaženo zbog optužbe da je bjegunac koji se pojavio ni od kuda. Kad je David to čuo, izgubio je živce te je njegova reakcija bila pretjerana!

A David reče svojim ljudima: „Pripašite svaki svoj mač!“ I pripasaše svaki svoj mač, i David pripasa svoj, i oko četiri stotine ljudi krenu za Davidom, dok ih dvije stotine osta kod tovara. (1. SAMUELOVA 25:13; KS:2006)

David je dosegnuo svoju granicu. Bilo mu je dosta optužbi da je bio nepokoran sluga kad je vjerno služio Bogu. On nije pobjegao;

bio je otjeran. Nabal se trebao susresti s bijesom nakupljenim tijekom godina frustriranja. David je bio toliko obeshrabren da je čak propitivao nagradu pobožnosti. Poslušajte što kaže:

A David je upravo mislio: „Uzalud sam dakle zaštićivao u pustinji sve što je taj čovjek imao, i ništa mu nije nestalo od svega što je posjedovao! Sada mi vraća zlo za dobro! Neka Bog učini Davidu ovo zlo i neka mu doda drugo ako Nabal do zore od svega što ima ostavim i ono što mokri uza zid!“
(1. Samuelova 25:21-22; KS:2006)

David se preobrazio iz zaštitnika pastira u vođu „hajdemo ih sve pobiti“, što je lako učiniti kad zaboravite da je vaša nagrada Bog, a ne čovjek. Zato što je David bio vođa, svi su njegovi ljudi stali rame uz rame uz svog uvrijeđenog zapovjednika. Bez kolebanja ili postavljanja pitanja, sjeli su na leđa svojih konja s mačevima opasanim oko svojih bokova.

To me dovodi do još jedne poante. Samo zato što svi slijede vaše vodstvo, ne znači da ste u pravu. Ljudi slijede vođe, i premda je David bio sjajan vođa, nedostajalo mu je mudrosti jer se nalazio na isteku teškog razdoblja.

Kako je David došao na takvo mjesto?

Moguće je da je David dozvolio da mu riječi smiješnog čovjeka zamagle viziju. Iz nekog razloga, ta je uvreda i insinucija prijetila oboriti ga s njegova puta. Nakon toliko godina vjerovanja Bogu s rezultatima, David je bio na putu da preuzme stvari u svoje ruke.

Ukoliko niste pažljivi, slušajući druge što govore o vama možete zaboraviti tko vi uistinu jeste.

Bez obzira na to koliko je puta David dokazao svoju nevinost Šaulu, to ga nikada ne bi postavilo na prijestolje. Prijestolje više nije bilo Šaulovo da bi ga mogao predati. Kraljevstvo mu je bilo oduzeto iz ruku. Bog je pripremao Davida pročišćujući ga kroz odbacivanje, istim testom na kojemu je Šaul pao.

Svi imamo kritičare i klevetnike. Ne znam ni za jedno područje života koje može umaći mišljenju drugih. Poanta je u tome da dopustimo tim kritičarima da nas pročiste, a ne da nas definiraju!

Davida Samuel nije pomazao da ubije Šaula i Nabala; bio je pomazan da vlada Izraelom. Bio je na rubu ispunjenja Božjeg obećanja za svoj život, a on je to umalo uprskao – sve samo zbog toga što mu je Nabal odvratio pažnju.

Evo vam upozorenje: budale će se pojaviti kako bi vas maknule s puta upravo prije nego što stignete tamo gdje vas Bog želi. Što budale govore? One propituju Božje postojanje i prisutnost. Govore stvari poput: „Bog nije na tvojoj strani“ ili „nema koristi od pobožnosti“ i „Bog ne radi u tvoju korist.“

Pobiti ljude koje je nekoć štitio bio bi užasan odgovor na Nabalovo pitanje „Tko je David?“.

Što mislite, na koliko bi svečanosti razmjene ovaca David i njegovi ljudi bili pozvani nakon takvog ispada? Pretpostavljam da ni na jednu. David bi dozvolio da ga obilježi glup Nabalov komentar.

Hvala Bogu na Abigajili, hrabroj ženi s mačem mudrosti uza se. Ona je pala pred Davida, iskazavši mu čast za sve za što ga je njezin muž osramotio. Potom je namjerno podsjetila Davida tko on jest i kome pripada.

Oprosti službenici svojoj njezinu krivnju! Zacijelo će Jahve osnovati trajan dom mome gospodaru, jer moj gospodar nije Jahvine bojeve, i za svega tvoga života neće se naći zlo na tebi. Ako se tko dignu da te progoni i da ti radi o glavi, neka život moga gospodara bude pohranjen u škrinji života kod Jahve, tvoga Boga, a život tvojih neprijatelja neka on baci kao iz pračke. I kad Jahve učini mome gospodaru svako dobro koje ti je obećao, i kad te odredi da budeš knezom nad Izraelom, onda neka ne bude na smutnju ni na grižnju savjesti mome gospodaru da je ni za što prolio krv i da je sebi pribavio pravdu svojom rukom. I kad Jahve učini dobro mome gospodaru, sjeti se tada službenice svoje! (1. SAMUELOVA 25:28-31; KS:2006)

Ovdje postoje neke ključne smjernice za sve nas:

1. Jedino Bog uspostavlja domove.
2. Kad živimo pod uputama Božjeg Duha, Bog nas štiti.
3. Bog zna kako se obračunati s našim neprijateljima.
4. Nikada ne bismo trebali koristiti svoj položaj kod Boga kako bismo zaštitili sebe.
5. Ne smijemo osuđivanje i spasenje uzeti u svoje ruke; obje stvari pripadaju našem Bogu.

Zahvalna sam što su Abigajiline riječi zaustavile Davida te se sjetio Božje ruke i obećanja nad svojim životom. Nedugo je nakon toga udovica Abigajila postala Davidovom mladom, a odbačeni je sluga postao kraljem.

*Tišina je element unutar kojega se velike stvari
međusobno oblikuju; kako bi na kraju izašle
posve oblikovane i veličanstvene,
na danje svjetlo Života,
te će vladati odonda pa nadalje.*
- THOMAS CARLYLE

Nova vrsta oružja

Ljubljene majke, sestre, kćeri i prijateljice, postoji vjerojatnost da vas je netko uvrijedio. Možda je vaše ime spominjano u kontekstu nekih insinucija i optužbi. Postoji li neka pozivnica koja nikada ne pokuca na vaša vrata? Molim vas, vjerujte mi da razumijem. No jeste li zaista voljne dozvoliti jednoj uvredi ili previdu da vas makne s puta ili sabotira vašu sudbinu? Čeznete da uzvratite, ali mač koji sada držite, a za koji ste mislile da ste pomazane, zapravo se zove osveta, i nije na vama da njime rukujete. Vratite svoj mač u korice i odložite ga!

Jeste li uznemirene jer putujete s nekom osobom koja je bila oklevetana i osramočena? Odmah odstupite, podsjetite ju na Božja obećanja i recite joj da stoji mirno i gleda Boga, našeg zaštitnika, kako uzima stvar u svoje ruke. Prijateljice moje, Bog će uspostaviti vaš dom i pobrinuti se za vas kako budete stupale naprijed. Ne morate znati što se treba dogoditi s onima koje smatrate neprijateljima. Bog se za sve pobrinuo; odmorite se u spoznaji da je on jedini pravedni sudac. Vrijeme je da se sklonimo od stava samozaštite. Bog se bori za nas dok se mi borimo u ime drugih.

Uzmite drugu vrstu oružja – mač zvan *tišina*. Taj mač ostaje u koricama. To je isti mač koji je Isus ostavio ukoričenim s velikim umijećem. Bilo je to oružje koje je odbio izvući. Kroz tišinu je spasio naše živote položivši svoj. Zamislite što je značilo ostati miran, znajući da mu je moć neba na raspolaganju samo da je podigao glas ili ruku. Zamislite biti miran dok su se mali zemaljski vladari rugali svom Stvoritelju. Zamislite biti lažno optužen kad je on bio istinsko utjelovljenje pravde (vidi Ivan 5:22). Isus nije šutio jer nije imao odgovora. Isus je šutio jer je on bio njihov odgovor.

**Slušajući druge
što govore o
vama možete
zaboraviti tko vi
uistinu jeste.**

Tada ustade veliki svećenik te mu reče: „Ništa ne odgovaraš na ono što ovi svjedoke protiv tebe?“ Isus je šutio. (MATEJ 26:62-63; KS:2006)

Ni riječ, ni šapat, ni teški uzdah, ni kimanje glavom, ili kolutanje očima. Samo tišina... kao janje. Ne radi se o tome da Isus nije imao nešto za reći; radi se o tome da je odlučio reći ništa.

Na isti način, postoje trenutci kad osjećamo da imamo toliko toga za reći. Bili smo lažno optuženi, krivo nas se razumjelo, čak su nas izveli pred druge koji zapravo nisu tražili istinu. Držite svoje uvjerenje za sebe i tražite odgovor od Boga. Miranda pravilo čita se kod uhićenja kako bi se zaštitile potencijalno nevine osobe s ovim upozorenjem – „imate pravo na šutnju“ – kako ne bi optužili sebe bez pravnog savjetovanja. Ponekad nas sve treba podsjetiti da imamo pravo na šutnju.

*Nenasilje je moćno i pravedno oružje,
koje reže bez ozljeđivanja
i časti onoga koji njime rukuje.
To je mač koji iscjeljuje.
- MARTIN LUTHER KING, MLADI*

Ako je Isus koji je Sin Božji, jedini nevin, trenirao svoje pravo na šutnju kad je odbio braniti se od smrti, zasigurno i mi možemo isto suočeni sa životom. Isus je stupio u tišini i uzeo naše mjesto u borbi za nas.

Iako je bio nevin, naša je krivnja prešla na njega kao plašt, a on ju je odbio svući sa sebe.

Poput ovaca svi smo lutali,
i svaki svojim putem je hodio.
A Jahve je svalio na nj
bezakonje nas sviju.
Zlostavljahu ga, a on puštaše,
i nije otvorio usta svojih.
Ko janje na klanje odvedoše ga;
ko ovca, nijema pred onima
što je strižu, nije otvorio usta svojih. (IZAJA 53:6-7; KS:2006)

Svijet se okrenuo od onoga koji je stvorio put. Zapravo, Isus je najglasnije govorio kad je šutio. Nije bilo potrebe da se oglase riječi zemlje, kad je riječ neba stajala pred njima, u tišini, dok su osudili sebe kako bi kroz njega svi bili spašeni.

Koja bitka treba biti odgovorena kroz vašu tišinu? Kako biste to provjerili, pogledajte područje svog života o kojemu vam je teško šutjeti.

(...) on koji vrijeđan nije zauzvrat vrijeđao, mučen nije prijetio, nego je to prepuštao pravednomu Sucu (...).
(1. PETROVA 2:23; KS:2006)

Jeste li spremne mirno stajati i gledati? Hoćete li vjerovati Bogu suočene s prijetnjama, uvredama i insinacijama koje su konstantne, neprekinute, čak i, u nekim periodima, dio svakodnevnog procesa? Moje sestre, mi to možemo, zato što je on to već prošao i napravio put za nas.



*Dragi nebeski Oče,
dolazim ti u Isusovo ime. Ovoga sam dana
odlučila odložiti pravo da govorim
svoje mišljenje, te ću primjenjivati svoje
pravo na šutnju. Duše Sveti, podaj mi
mudrost da znam kad šutjeti, a kad govoriti.
Dok umirujem svoje srce pred tobom,
govori mi. Stavi stražu na moja usta
kako ne bih sagriješila protiv tebe.
Oprosti mi za vrijeme kad sam se
obazirala na tračeve. Pokoravam se
tvojim mudrosti te ću vladati svojom
dušom na temelju savjeta tvoje Riječi.
Neću više dozvoljavati da me određuju
riječi drugih. Ti si dao svoj život
kako bi me obranio i jedino si ti istina
i pravda. Oprosti mi trenutke kad sam
tražila vlastiti savjet i svojevolumeno govorila
svoje mišljenje. Dođi u svaku bitku koja prijete
da će me svladati. Prestat ću raspirivati plamen
ljudskog sukoba. Vjerujem ti kad napadi
neprijatelja prijete da će me svladati.
Stajat ću čvrsto u tišini, uvjeren da si ti
već pobijedio u toj bitci.
U Isusovo ime, amen.*

13.

MAČ OPROŠTENJA I OBNOVE

*Ponekad kad izgubite jednu bitku,
otkrijete novi način kako dobiti rat.*

- DONALD TRUMP



Zamislite mač koji miruje pred prijestoljem. Mač je na trenutak povučen kako bi se poslije moglo rukovati njime za veću svrhu. Kraljevi osvajači zahtijevali su odanost od istih vitezova koji su im se jednoć suprotstavili. Svaki bi se plemenitaš novog kraljevstva pojavio pred kraljem, položio svoj mač i prostro se pred nogama svog novog gospodara. Ponekad bi kralj stavio svoju nogu na vitezov vrat. U tom je položaju vitez dao zakletvu vjernosti svome novom gospodaru prije nego mu je vraćen mač.

U ovome poglavlju imamo priliku odvagnuti naše motive. Važno je otkriti borimo li se protiv nekoga ili nečega, ili se zaista borimo u njihovo ime.

Na primjer, možete biti protiv pobačaja, ali to ne znači da ste zaista zagovornik života. Jedno je držati znak pred klinikom za abortus, a posve je drugo otvoriti svoje srce i dom neudanoj majci ili neželjenom djetetu. Možete biti protiv ubojstva, ali zapravo ne želite učiniti sve što je potrebno kako biste sačuvali život.

Te vrste prijenosa u našim motivima događaju se kad shvatimo da smo predani većoj svrsi nego što su naša pojedinačna prava i mišljenja. Iako nam je povjeren mač Duha, nismo naoružani kako bismo ozlijedili. Mi oslobađamo zarobljene i zatvorenike više nego što ih zastrašujemo ili vezujemo. Uvijek se događa nešto veće.

Kao što oružje našeg ratovanja nije iskovano od raspadljive materije naše zemlje, tako ne vodimo rat prema zakonima našega planeta

rođenja. Oružje treba biti korišteno u skladu sa zakonima kraljevstva rođenja, a naše potječe s mjesta gdje je „metal“ pročišćen u materiju istinskog svjetla, a oštrice mača besprijeckorno su naoštrene kako bi istovremeno sjekle i iscjeljivale. Dakle, motivi podizanja tog nevjerovatno duhovnog oružja trebaju isto tako biti pročišćeni.

Knjiga *Poslanica Galaćanima* daje opširnu listu ljudskog oružja i njihovih motiva: vraćanje, mržnja ili neprijateljstvo, ispadi bijesa ili gnjeva, prepirke, svađe i podjele, hereze, zavist i ubojstvo. Sva su ova sredstva vezana uz zemlju i njihovi su naumi povezani s padom.

U suprotnosti s posljedicama tog „prljavog“ oružja, apostol Pavao daje nam uvid u razloge koji se nalaze iza naše moći:

Jer, kad bih se i htio malo više pohvaliti našom vlašću koju nam je Gospodin dao na vašu izgradnju a ne na vašu propast, ne bih bio postićen. (2. KORINĆANIMA 10:8; KS:2006)

Ne borimo se kako bismo rušili već kako bismo izgrađivali. Vlast koju nam udjeljuje nebo na zemlji ima svrhu uništiti zlo čineći dobro. To što sam hodala s opasanim mačem Božje riječi na svom boku više od tri desetljeća, ne znači da sam ga uvijek dobro nosila. Ponekad sam prijetila mačem u mržnji i ubola tamo gdje je trebalo iscjeljenje. Drugi put ostavila sam mač u koricama kad sam ga trebala izvući i presjeći okove koji su držali zarobljenike.

Kad su moja djeca bila jako mala, postojalo je razdoblje kad je moj mač stajao pokraj moga kreveta kao u snu. Tijekom tog razdoblja okretala sam stranice Biblije kako bih čitala psalme dok ne bih zaspala. Mjeseci su prolazili dok sam pažljivo izbjegavala koristiti oštricu svoga mača kako bih prodrila u svoj zaposleni svijet.

Na ovim ću vas stranicama provesti kroz dugotrajni, osobni mačevalački boj koji je bio ispunjen nesrećama i konačno pobjedom.



Nedugo nakon što sam postala kršćankom, znala sam da je Božja ruka na meni kako bih služila drugima. Počela sam se iskreno pripremati, premda nisam imala pojma kako bi ta služba mogla izgledati. Čitala sam svoju Bibliju, išla u crkvu kad god su vrata bila otvorena, prisustvovala seminarima i služila. Na jednom od mnogih sastanaka, gostujući je službenik objavio s dubokim osvjedočenjem da ako naša cijela obitelj nije spašena, nemamo što propovijedati drugima Riječ Božju. Njegovo je shvaćanje bilo, ako naš život nije dovoljno privlačan kako bi uvjerio nama najbliže istinom evanđelja, zašto bi

itko drugi slušao ono što govorimo. Otada sam naučila da su njegove strastvene riječi bile malo manje nego istinite, ali u to sam ih vrijeme shvaćala vrlo ozbiljno.

S obzirom na to da je moj otac bio daleko od spašenog, pojačala sam svoje molitveno vrijeme. Bio je tipičan primjer svega što je podrazumijevalo poganina i izgublenu osobu. Pretjerano je pušio, pio i nije mogao oblikovati nijednu rečenicu bez uporabe psovke. Moje je shvaćanje bilo da je uporno varao moju majku i napustio svoju djecu.

John i ja živjeli smo u Dallasu, i prvi put kad nas je tata posjetio odvucla sam ga u crkvu. Tijekom službe izmjenjivala sam duge poglede sa svojim ocem u nadi da će osjetiti punu težinu svoga grijeha, neodobranje svoje kćeri i osvjedočenje Svetoga Duha. Nisam htjela da bude mjesta sumnji kad je pastor postavio ključno pitanje: „Ako biste večeras umrli, kamo biste otišli?“

Pretpostavila sam da će moj otac na trenutak pognuti glavu u razmišljanju, ali, umjesto toga, zagledao se u službenika kao da je govorio izazivajući: „Idem izravno u pakao, a možeš i ti tamo otići!“

Moj se otac nije ni zatresao tijekom poziva na spasenje. Očajnički sam ga uzela za ruku pokušavajući ga odvući do oltara. Užasnuto mi je otrebao ruku. *Možda ne razumije s kakvim je rizikom suočen.* Kako bih mu objasnila, nagnula sam se i šapnula mu: „Tata, Isus je jedini put. Ako ne izmoliš molitvu, ideš u pakao.“

Ta mu spoznaja nije dobro sjela! Koliko se sjećam, zaredale su se psovke. Svaka vrata do njegovog srca, koja sam zamišljala otvoreni-ma, zalupila su se čvrsto spojena željeznim klinovima.

Mojem je ocu laknulo kad se vratio svome bezbrižnom životu u sunčanoj Floridi te napustio svoju Biblijom zaludenu kćer u Texasu.

To me nije previše obeshrabrilo pa sam kontaktirala s prijateljima prijatelja u Floridi i dala im očev telefonski broj. Moja se vjera podigla dok sam se molila da ti potpuni stranci ispadnu savršeni radnici za mog oca.

Kad je taj pokušaj propao, odlučila sam da je vrijeme za veće naoružanje.

Odvojila sam cijeli vikend za post i molitvu za tatino obraćenje. Nisam htjela odustati. Hodala sam i molila se, prostrla sam se po podu i plakala, klećala pored kreveta s otvorenom Biblijom i objavljivala Božja obećanja. Nedugo nakon toga uhvatila sam se kako gledam u telefon, moleći se da zazvoni. Nisam mogla dočekati čuti očev glas dok dijeli sa mnom kako je iščupan iz đavlovih ruku.

Telefon nije nikad zazvonio, ali jesam čula glas svoga Oca. Moj je nebeski Otac šapnuo pitanje mome duhu: *Lisa, ne znaš li da ja volim tvoga oca više nego što ti voliš svoga oca?*

Posve iskreno, držala sam da je to otkrivenje u to vrijeme bilo pomalo šokantno, stoga sam šutjela. To se šaputanje nastavilo: *„Želim ga uza se više nego što ti želiš da on bude uz mene. Lisa, predaj mi ga... Ti ga ne možeš spasiti.“*

Tada me Bog podsjetio na obećanje u svojoj Riječi: Nisam li rekao *„Vjeruj u Gospodina Isusa (...) pa ćeš se spasiti ti i tvoj dom.“* (Djela 16:31; KS:2006) To je moje obećanje tebi za tvog oca. Vjeruj u to i prestani biti čudna. Samo ga voli.

Otvorila sam svoju Bibliju u Djelima i podvukla stih te sam položila svu svoju vjeru u njegovu Riječ.

*Vjera je namjerno pouzdanje u Božji karakter
čije putove nećete uvijek moći razumjeti.*

- OSWALD CHAMBERS



Nedugo nakon toga, rodila sam našeg prvog sina, Addisona, te se naša obitelj preselila u Floridu, u isti grad u kojem je živio moj otac. Zatim je, prije nego što se Alec rodio, otac izgubio svoj posao te se preselio na nekoliko sati udaljenu obalu Floride. Nadao se novome početku, ali bilo je teško pronaći novo radno mjesto u njegovim godinama. Moj otac, koji je nekoć gradio kuće po narudžbi i ladanjske klubove, zarađivao si je samo za uzdržavanje. Stanje mu se pogoršalo s depresijom, a njegovo je ispijanje alkohola počelo s mjesečnim, a završilo s dnevnim opijanjem. Nije nas više posjećivao, a u vrijeme kad smo mi njega posjećivali, bio je pijan prije podneva. Posjeti su plašili djecu. Nisu razumjeli zašto je moj otac nejasno izgovarao riječi i blebetao, divljao te zvao njihovu majku imenom bivše žene.

Onda se jednoga prosinca sve promijenilo. Dan nakon Božića, ušetali smo kroz stražnji ulaz očeve zgrade u etažnom vlasništvu, koju je dijelio sa svojom djevojkom. Očekivali smo da ćemo ih zateći kako sjede na stražnjem trijemu, ali smo umjesto toga pronašli poruku zalijepljenu na staklu pokretnih vrata. Pisalo je nejasnim rukopisom: *„Oprosti, imam druge planove.“*

Poruka nije bila upućena nikome i nije bila potpisana. Nazvali smo i potvrdili svoj posjet još jednom prije nego što smo napustili svoju kuću i vozili se nekoliko sati. *„Druge planove?“* Stajala sam

tamo posve tupa, držeći nečitku poruku u svojoj ruci. Čula sam svoju djecu kako me pitaju: „Gdje je djed?“

Provjerivši prostranu plažu pred nama, zamišljala sam svog oca kako nam se u daljini smije. Nisam znala što bih rekla. John je odgovorio dečkima dok smo ih upućivali natrag u kombi.

Bila sam slomljena i osramoćena. Neprestano sam se ispričavala Johnu i svojim dečkima. Tada sam plakala cijelim putem kući. *Johnovi roditelji ne bi ni pomislili otrčati u kafić, osobito kad su znali da im u posjet dolaze njihova djeca i unučad.*

Pet je sati mnogo vremena da bi ih se provelo u kombiju, osobito kad se razlog putovanja nije ostvario, a majka je cijelim putem plakala. Dvojica dječaka, koji su me mogli doseći iz svojih sjedala, potapšala su me i ponudila mi svoju utjehu pitanjem: „Jesi li dobro? Mamice, bit će to dobro.“

Pokušala sam biti hrabra, ali nisam bila dobro.

Sljedeći je dan John otišao u Švedsku. Nakon što sam ga otpratila na let, došla sam kući, poslala dečke da se igraju vani, pustila si pjesme slavljenja te legla na pod kako bih se molila i pitala Boga neka pitanja: *Zašto me moj otac nije volio? Zašto nije htio biti s mojom djecom? Kad će se tvoje obećanje ostvariti?*

Jecala sam u tepih. Odjednom mi je sinulo... *ja sam bila siroče!* Moj otac nije otišao; jednostavno nije htio da ga se ometa! Nije htio imati posla sa mnom. Izgovorila sam naglas svoje misli i iskreno se predala plakanju, ali čim sam zašla u zonu jecanja, čula sam nešto što mogu opisati jedino kao Božji smijeh. Glas je u tom trenutku bio toliko neprimjeren da sam podigla svoju glavu i osvrnula se uokolo. Tada sam čula njegov šapat: „Ti na sve ovo gledaš krivo. Ono što ti vidiš kao odbacivanje, ja vidim kao posvajanje.“

Što?

„Kad te tvoj tjelesni otac posve napusti, ja te u potpunosti usvajam. Na neki način, tvoj se otac odrekao ikakvog prava na tebe i tvoju djecu. Sada ništa ne stoji između nas. Ti si posve moja.“

Stvarno? *Jesam li to dobro čula?*

„Ako John nešto treba, on može nazvati svog oca. Ako ti nešto trebaš, dođi izravno meni.“

Uredu, odlično!

U istom trenutku kad sam shvatila da sam siroče, otkrila sam da sam posvojena! Imala sam osjećaj da je Bog bio tako ushićen jer je to podijelio sa mnom. Zatekla sam se kako se smijem pred čudom ovog otkrića. Obrisala sam svoje suze, ustala te podigla ruke i život u slavljenju. Jedino istinski, dobar Otac može ovoliko brinuti za mene!

Od tog trenutka pa nadalje nisam više ništa tražila od svoga oca. Ništa mi nije dugovao – niti posjete, odobrenje, ljubav, darove, čak ni lijepe riječi.

Nakon te spoznaje naša se obitelj preselila iz Floride u Colorado te su posjeti ocu postali skoro nepostojeći. Zbog toga što je tata mnogo pio, nisam se više osjećala sigurnom posjećivati ga. Prije nego što smo konačno napustili državu, pozvala sam oca da dođe odsjesti u našoj kući i pozdraviti se s nama. Jednostavno je odbio. Zbog toga sam napustila Floridu, držeći se još uvijek Božjeg obećanja da će moj otac biti spašen.



Sljedeći put kad smo moj brat Joey i ja posjetili našeg oca, nije bio siguran tko sam. Mnoge godine zlouporabe alkohola uništile su njegovu percepciju. Tijekom većine naših posjeta, mislio je da sam jedna od njegovih bivših djevojaka ili bivša žena. Kad je napokon shvatio da sam njegova kći, promotrio me od glave do pete i zahvalio mi što sam izgubila na težini. Navodno je bio sablažnjen time kako sam bucasto izgledala na posljednjoj božićnoj čestitki. Te bi mi iste taktike prouzrokovale poremećaj u prehrani kad sam imala petnaest.

Pokušala sam mu pokazati fotografije svojih dječaka i podijeliti s njim priče iz njihovih života, ali o tome nije htio čuti ni riječ. Brat je snimao video kako bih mogla ponijeti kući da moji sinovi pogledaju djeda, ali je otac za vrijeme snimanja psovao i srušio kameru. Otišla sam osjećajući se kao prljavo razočaranje.

Dok sam letjela kući, čula sam Boga kako šapuće obećanja iz Psalm 45 ponovno nad mojim životom:

Slušaj, kćeri, pogledaj, prisluhni:
 zaboravi svoj narod i dom oca svoga!
 Zaželi li kralj ljepotu tvoju,
 smjerno se pokloni njemu,
 jer je on gospodar tvoj. (PSALAM 45:11-12; KS:2006)

Znala sam da više nikad neću biti pod pritiskom da se poklonim slici svog slomljenog oca, koja se pojavila preda mnom. Kralj je čeznuo za mnom.



Godine su prolazile i zaboravljivost je moga oca napredovala do te mjere da njegova djevojka nije imala izbora nego ga smjestiti u visoko zaštićenu ustanovu.

U prosincu 2009. posjetila sam ga posljednji put. Povala sam sa sobom svog prvorođenog sina, Addisona, njegovu ljupku ženu, Juliannu, i njihovog novorođenog sina, Ashera. Htjela sam da moj otac vidi svog prvog praunuka. Kad smo stigli u tatinu ustanovu za njegu, raširila sam fotografije na stolu pred njim, nadajući se da će moći povezati tko smo bili. Jedna je fotografija bila s tatom i Addisonom, kad je Addison imao jednu godinu. Pokazala sam mladića koji je sada stajao nad mojim ocem i objasnila mu da je on moj sin – njegov unuk. Moj je otac kimao glavom dok je nježno držao fotografije pokušavajući sve upamtiti.

Tada se to dogodilo. Gotovo da sam mogla vidjeti niti tatinog sjećanja kako tkaju tkaninu njegove obitelji. Podigao je svoju glavu i pogledao mene, Juli, Ashera i Addisona, svakoga pojedinačno. Odjednom sam znala da je shvatio. Nježno je pokrenuo svoju glavu pokazujući prstom da prepoznaje Addisona sa slike . Kako nas je prepoznao, još jednom sam mogla vidjeti iznad njegove krhke pojave čovjeka kakav je nekoć bio. Bio je prisutan među nama, ali nisam znala koliko dugo.

Podigla sam tihu molitvu: *Nebeski Oče, što trebam reći?*

Odgovor je bio šokantan i izravan: *Reci mu da je bio dobar tata.*

Što? Zatečena, usprotivila sam se: *„To je laž! Neću mu lagati... osobito ne sad! On nije bio dobar otac.“*

Čula sam čvrsto odobravanje: *On je bio dobar onoliko koliko je znao biti.*

U nevjerici sam se prepirala: *Mogao je naučiti biti bolji.* Moj je um putovao u prošlost kad se mogao sprijateljiti sa susjedima i pročitati sve moguće knjige. Koliko me sjećanje služilo, on se nikad nije ni trudio!

Moj je odgovor bio dočekan šutnjom. Tijekom nekoliko desetljeća, naučila sam da se Bog ne raspravlja. Mogu raspravljati do besvijești, ali na kraju, ono što On posljednje kaže stoji kao konačan odgovor. Došlo je vrijeme da upotrijebim mač obnove kako bih iscijelila.

Duboko sam uzdahnula, posegnula i uzela očeve ruke u svoje. Podigla sam ih među svoje kako bih mu privukla pažnju, pogledala ga u oči i ponovila što sam čula: *„Tata, bio si dobar otac.“*

Moj je otac bio zapanjen. Kao da je drhtaj prošao kroz cijelo njegovo tijelo te su mu se oči napunile suzama. Izljubio je poledinu mojih ruku i s poteškoćom izustio ove dvije riječi: „Hvala...ti.“

S tim se riječima sve promijenilo. Zagušljiva atmosfera doma za njegu postala je lakom te sam uvidjela da se srce moga oca upravo otvorilo. Julianna je počela plakati, a Addison je brzo stao iza stolice u kojoj je sjedio moj otac. Svi smo se počeli moliti nad njim na temelju obećanja iz *Djela* koje mi je Bog dao tako davno. Zahvalili smo Bogu za spasenje moga oca i otkazali smo svaki dug koji bi mogao osjećati da duguje, na temelju Ivana 20:23 (KS:2006):

Kojima oprostite grijehе, oprošteni su im; kojima zadržite, zadržani su im.

Cijelo vrijeme dok smo se molili, otac je stiskao moje ruke u znak potvrđivanja te me nastavio obasipati poljupcima po mojim rukama. Bio je to svet trenutak ljubavi i oproštenja. Njegove su geste bile čiste i nevine, kao u djeteta. Nije bilo traga nepristojnosti koju sam iskusila tijekom prethodnih posjeta.

Kad je sve završilo, tata je bio vidno iscrpljen. Dok je Julianna ostala iza s Asherom, Addison i ja otpratili smo ga natrag u njegovu skromno namještenu sobu i smjestili ga u krevet. Prije nego što smo otišli, provjerila sam sa sestrom jesu li moji podatci točno uneseni. Dok sam ispunjavala hrpu papira koje će dodati u njegov karton, otac je odlutao iz svoje sobe. Zvala sam ga, ali prošao je pored nas kao da smo bili potpuni stranci te sjeo s grupom žena koja je gledala ponovno prikazivanje emisije *The Lawrence Welk Show*. Nešto se dogodilo tijekom našeg zajedničkog vremena, ali tata je opet otišao.



Prošla je godina dana i došao je Božić 2010. – sjećam se da sam bila uznemirena svaki put kad bih mislila na svog oca. Probudila bih se usred noći pitajući se da li umire. Podijelila sam svoju zabrinutost s majkom koja me uvjerala da su ga posjetili teta i tetak te da je bio sasvim dobro. No iz nekog razloga nisam se mogla riješiti tog predosjećaja. Rekla sam Joeyju kako osjećam da je važno da posjeti tatu što je prije moguće.

Dok sam pripremala večeru za novogodišnju noć, gledala sam kako je jedna reporterka podijelila svoju priču o tome kako je izgubila oca i kako joj mnogo nedostaje. Suze su počele teći niz moje

obraze. Zaledila sam se. Zašto sam plakala? Nisam poznavala tu ženu niti njezinog oca. Čula sam Duha kako šapuće: *Plačeš jer je ovo godina kad ćeš se oprostiti sa svojim ocem.*

Zatekla sam se tog šestog siječnja u Kanadi na misijskom putovanju. Probudila sam se izričito rano i uznemirena u svojoj hotelskoj sobi. Bilo je 3 ujutro i bez obzira na to koliko sam se trudila, nisam mogla zaspati. Kasnije tog jutra, snimala sam pet televizijskih emisija i serija učenja koje su zahtijevale bistar um. Molila sam se, čitala i slušala glazbu – no bezuspješno.

Osjećala sam se uzdrmanom i uznemirenom cijelo jutro te kako je svaki sat prolazio, nemir se povećavao.

Kad sam pogledala snimke i uputila se u zračnu luku, uključila sam svoj mobitel i vidjela da sam propustila značajan broj poziva. Prva je govorna pošta bila od mog najmlađeg sina od kuće. Izgubio je svoj držač te sam morala nazvati stomatologa kako bi naručio zamjenu. Preslušavala sam svoje poruke sve dok nije ostala jedna. Žurila sam se uhvatiti svoj let i proći kroz carinu, stoga sam odlučila poslušati posljednju poruku dok budem hodala prema svome ulazu.

Nakon što sam pokupila prtljagu, stisnula sam reprodukciju. Ženski je glas rekao: „Kao što znate, Vaš otac umire. Ako se želite oprostiti od njega, morat ćete doći danas.“

Prije nego što je poruka završila, pozvala sam njezin broj. Moj um je jurio. *Kako sam to mogla znati? Nitko mi nije rekao da moj otac umire.* Srećom, uspjela sam dobiti ženu koja je bila u svom autu na putu prema bolničkoj sobi moga oca. Objasnila sam da sam u Kanadi, spremna ukrcati se na let za Denver. Obećala je nazvati me čim bude pored moga oca.

Potom sam pokušala dobiti svog brata, ali on je bio na sastanku. Nazvala sam Johna i jednu svoju prijateljicu. Moj se svijet okretao. Provjerila sam izravne letove za Orlando, ali nijedan nije bio dostupan.

Vrijeme je istjecalo, ukrcala sam se na svoj let za Denver, i dok su drugi putnici prolazili pored, čekala sam njezin poziv. Prije nego što su stjuardi zatvorili vrata i naredili da se mobiteli isključe, nazvala je. Objasnila mi je da tata nije dobro i ponudila je staviti mu telefon uz uho. Okrenula sam svoje lice od prolaza punog ljudi u privatnost ovalnog prozora.

Činjenica u mačevanju:

Dva vješta mačevaoca koji djeluju zajedno bore se više svojim glavama nego svojim rukama.

„Tata, Lisa je.“ Moj je glas bio malen i uzdrman, ali sam nastavila. „Volim te. Sjećaš li se kako si me vodio na pecanje i kako si me učio roniti i plivati? Dolazim sutra, ali ako ne možeš više držati dah pod vodom, možeš otići.“

Zastala sam, pitajući se što više da kažem. Žena se opet javila na telefon. Pitala sam ju je li vidjela ikakav znak da me tata čuo. Objasnila je da nije mogla vidjeti nikakav dokaz reakcije, ali vjeruje da me na neki način čuo. Shvatila sam da je prošlo dosta vremena te sam morala ugasiti mobitel, stoga sam se oprostila.

Čitala sam cijela tri i po sata leta. Da budem iskrena, ne sjećam se koja je to bila knjiga. Čim sam sletjela, pokušala sam dobiti svog brata. Berala sam njegov broj iznova i iznova sve dok ga nisam uspjela dobiti i podijeliti s njim što se dogodilo.

Joey je pokušavao isplanirati put od Kalifornije do Floride. Razgovarala sam sa zračnom lukom telefonom dok sam putovala kući kroz mračnu, hladnu koloradsku noć. Planirala sam otići letom u sedam ujutro sljedećeg dana. Čim sam došla kući, okupila sam svoje dečke i podijelila s njima vijest. Dok su slušali, shvatila sam da je otac za njih bio potpuni stranac. Rekla sam im da mi je zaista žao što ih opet ostavljam kad sam se tek vratila kući i dok njihov otac nije u gradu.

U tom trenutku zazvonio je kućni i mobilni telefon. Na jednoj je liniji bio moj oženjeni sin, a na drugoj brat. Rekao mi je da je naš otac preminuo. To je bilo to. Pogreba neće biti jer je tata ugovorio da mu se tijelo kremira. Nikad ga više nećemo vidjeti. Razgovarala sam opet s tatinom socijalnom radnicom i plakala dok sam joj govorila da je preminuo.

Otišla sam u krevet te noći, tužna i umotana u pokrivače i molitvu: „Bože, ti si vjeran.“

Utonula sam u dubok san i probudila se iznenađujuće odmorno.



Bila sam doma još jedan tjedan prije nego što je došao na red moj raspored putovanja. Tijekom siječnja, veljače, ožujka i travnja, govorila sam pred publikom od stotinu do više tisuća ljudi, i svake večeri objavljivala sam Božju vjernost. Trudila sam se ne misliti na svog oca. On je bio izvan moga dohvata. Tada, u ožujku 2011., susrela sam se s Božjom vjernosti.

Govorila sam na konferenciji za žene u Jacksonvilleu, Floridi. Tijekom mog prvog predavanja zamijetila sam ljupku mladu ženu kratke crvene kose. Iz nekog razloga, usred mase od više od tisuću ljudi,

ona je bila osoba koju sam zapamtila. Zatim sam ju primijetila opet tijekom jednog poslijepodnevnog predavanja o proboju.

Te večeri kad sam bila na polasku za svoje sljedeće predavanje, ugledala sam opet tu slatku, crvenokosu ženu u predvorju svoga hotela i bila sam potaknuta predstaviti se. Pristupila sam joj, ali prije nego što sam uspjela išta reći, ona se predstavila meni.

„Lisa, ja sam April. Razgovarale smo preko telefona.“

Moj je um pretraživao bilo kakvo sjećanje na razgovor s nekim imenom April iz Jacksonvillea. Primijetila je da sam ostala bez riječi te je počela popunjavati praznine.

„Ja sam Vas nazvala onoga dana kad je Vaš otac umro.“

Protresla sam glavom, pokušavajući povezati udaljenost od pet do šest sati vožnje između očevog doma za njegu i Jacksonvillea. Zašto je *April bila ovdje?*

„Dovezla sam se s nekim svojim prijateljicama kako bih bila na ovoj konferenciji kad sam čula da ćete Vi biti ovdje.“ Bila sam bez riječi.

April je nastavila: „Bila sam socijalna radnica Vašeg oca zadnjih pet godina. Bio je užasan pacijent. Izbacili su ga iz prve ustanove u koju je bio smješten. Pobjegao je, bio je nasilan, ukrao je auto te ga je pretukla policija. No zadnjih je godinu dana bio anđeo.“

I dalje sam bila zapanjena, bezizražajno gledajući u nju.

„Poljubio bi mi ruku kad god bih ga vidjela“, nastavila je pričati.

Moj je um jurio dok sam sve pokušala upiti. Je li ona to rekla da je moj otac bio anđeo zadnjih godinu dana svog života?

„April, došla sam ga vidjeti godinu dana prije njegove smrti.“

„Znam. Vidjela sam Vaše ime na njegovom kartonu. Pročitala sam Vaše knjige, ali prije Vašeg posjeta nisam povezala da je on bio Vaš otac. Godinama sam se molila za njega i htjela sam biti sigurna da dobijete priliku da se oprostite od njega.“

Bog je vjeran. Ne samo da je okružio mog oca molitvom kad ja nisam bila s njim već mogu biti posve sigurna da je otac primio više nego moje oprostjenje dok smo se molili. Vjerujem da je u tom trenutku također primio i oprostjenje neba. Moj je otac od teško usklađenog, ljutog i ogorčenog, preko noći postao djetinjast i brižljiv. Čini se da je posljednje godine života rodio plodom pokajanja. Postoji toliko toga što nikada neću saznati ili razumjeti sve dok ne budem u vječnosti, ali sigurna sam da će moj otac biti tamo.

Oproštenje je otpuštenje grijeha. Putem toga je ono što je bilo izgubljeno pronađeno, spašeno kako opet ne bi bilo izgubljeno.

Često se pitam je li se, one noći kad smo ga posjetili, moj otac sjetio svega što je izgubio. Pitam se je li nevinost njegova praunuka, Ashera, probudila nadu nasljedstva za koje je mislio da je propalo. Pitam se je li gledao Addisonovu snagu i zrelost te ljepotu i milost Juli, i vidio mladu ljubav. Pitam se jesam li predstavila obitelj koju je on izgubio. Te smo ga noći zatekli na mjestu s kojega više nije mogao pobjeći. Vidjeli smo bol koju je godinama pokušao otupjeti alkoholom i samo smo ga voljeli.

Koja je tvoja priča?

Sada, ljubljena, što je s tobom? Ne znam tvoju priču, ali mogu ti reći da je Bog vjeran. Postoje li ikakvi bodeži razočaranja ili ogorčenosti koji prijete da će krivo usmjeriti mač u tvojoj ruci? Istina je da sam i dalje osuđivala svog oca sve do trenutka kad sam izgovorila riječi koje mi je Bog dao. Kad sam ga oslobodila, i ja sam također bila oslobođena. Naš Kralj ima način iscjeljivanja obiju strana kroz djelovanje jednog.

Duboke rane koje ostaju neiscijeljene mogu uzrokovati da išibamo i ozlijedimo one koje nebo čezne iscijeliti. Kralj je osvojio naše srce; on sada želi upotrijebiti tvoj život za svoju svrhu obnove.

Ne postoji veća osveta od oprostjenja.

- JOSH BILLINGS

Odložimo bilo koji mač odbačenosti i razočaranja pred noge našeg oca i dozvolimo mu da ga oblikuje u posvojenje, obnovu i božanski ugovorene sastanke. Kako bi vas Bog mogao upotrijebiti kao posrednicu obnove? Gdje vas Kralj može poslati da govorite riječi koje drugi trebaju čuti kako bi primili njegovo iscjeljenje i život? Jeste li voljne govoriti njegov savjet umjesto riječi koje ste uvježbale? Jeste li voljne blagosloviti nekoga tko vas je povrijedio? Ne tražim da ponovite moje riječi, ali vas tražim da govorite riječi našeg Oca u situacije i u osobe koje vape za obnovom.



*Dragi nebeski Oče,
polažem svoj život pred tobom
kao čin odanosti. Umorna sam od
borbe s mjesta razočaranja. Ti si
vjeran svojoj riječi i ti voliš i
činiš sve stvari dobro. Predajem
sve što sam nosila u svojoj snazi.
Dajem ti vrijeme i tražim te da
mi daš svoju mudrost i riječi.
Odlučujem ti dati svu svoju odanost
i privrženost. Podigni me naoružanu
da iscijelim umjesto da ozlijedim,
u Isusovo ime. Amen.*



Kako prelazimo u naše posljednje poglavlje, uviđam kako nema dovoljno mjesta za opis svakog pojedinog mača koji možete nositi jer su mačevi izrazito osobno oružje. U sljedećem se odjeljku nadam da ću vas izazvati da nikad više ne napuštate dom nenaoružane.

ČETVRTI DIO

POSLANE

14.

NOSITI KRIŽ

*Moramo se probuditi! Ili će netko drugi
zauzeti naše mjesto i nositi našu krunu
te nam tako preoteti našu krunu.*

- WILLIAM BOOTH



Vi i ja posjedujemo i križ i krunu. Većinu je vremena križ koji nosimo nevidljiv. Vidimo njegov utjecaj, ali ne i oblik. Isto tako, u Kristu, nama je dana nevidljiva kruna.

Što je Čovjek, jer ga se sjećaš, ili Sin Čovječiji, jer ga milosrdno pogledaš? Jedno si ga (kratko) vrijeme učinio nižim od anđela, ali si ga onda ovjenčao slavom i čašću; sve si podložio pod noge njegove. (HEBREJIMA 2:6-8; KS:2006)

Na zemlji, kruna predstavlja našu poziciju autoriteta. Kao predstavnici neba, potpomognuti smo moći toga kraljevstva.

Naučite Krista i to raspetog.

Naučite Mu pjevati i recite:

*„Gospodine Isuse, Ti si moja pravednost,
ja sam Tvoj grijeh.*

*Ti si uzeo na sebe ono što je moje
i dao mi ono što je Tvoje.*

*Ti si postao ono što nisi
kako bih ja postao ono što nisam.“*

- MARTIN LUTHER

Mi nosimo krunu i nosimo križ. Isus je podnio naš križ kako bismo nosili njegovu krunu. On je postao poput nas. Nije li vrijeme da mi postanemo poput njega?

Tada Isus reče učenicima svojim: „Ako, dakle, tko hoće ići za mnom, neka se odreče samog sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi!“ (MATEJ 16:24; KS:2006)

Kako možemo ispuniti tu visoko osobnu naredbu?

Postoje tri elementa u toj uputi: odrecite se sebe, podignite križ i slijedite Isusa. Moji su sebični putovi drugačiji od vaših, kao što je križ koji ja uzimam jedinstven za moj put. Ja ne nosim vaš križ, niti vi nosite moj.

Da bismo naučili kako nositi svoj križ, prvo moramo odgovoriti na neka pitanja koja se odnose na križ. Što nas Isus zapravo traži da nosimo? Gdje nalazimo svoj križ? Je li to teret koji vučemo tijekom naših života? Ili križ predstavlja nešto tajanstvenije od bilo koje drvene grede? Križ ima neusporedivo veću ljepotu od bilo koje ogrlice ili privjeska. Zaista vjerujem da križ obuhvaća potpuno spasenje položeno u naše ruke.

Križ je mnogo više od ukrasa koji nosimo; to je naredba koju trebamo provesti. U ovom posljednjem poglavlju želim podijeliti s vama što znači nositi križ kao junakinja.

Razgovor o križu

Bilo je skoro dva ujutro uoči Uskrsa. Padala sam u san kad me Sveti Duh počeo ispitivati o križu.

„Lisa, što znači nositi svoj križ?“

Pospano sam odgovorila: „Odreći se sebe.“

Jasno sam čula: „Ne, odreći se sebe samo je prvi korak.“

Neodlučno sam ponudila odgovor: „Položiti svoju volju?“

„Odreći se sebe znači položiti svoju volju. Što znači nositi svoj križ?“

U tom sam trenutku shvatila kako vjerojatno nemam odgovor, ali to nije zaustavilo ispitivanje.

„Koliko je težak tvoj križ, Lisa?“

„Gdje držiš svoj križ?“

Slike mog neurednog ormara, garaže i mjesto pored ulaznih vrata proletjele su mi kroz glavu. Zamućenog vida, sjela sam u krevetu i šapnula naglas: „Ne znam...“

Mojim je priznanjem prestao niz pitanja. Da budem iskrena, pisala sam o križu u manjoj ili većoj mjeri u svakoj svojoj knjizi, a sada se činilo da nisam mogla locirati ni svoj, a kamoli ga opisati!

Volim činjenicu da kada priznamo našu potrebu, u istom trenutku Bog je tu da ju ispuni. Čim sam priznala svoje neznanje, odgovori

su se počeli otkrivati. Čula sam: „Otiđi po listu koju si danas ranije napravila.“

Kao što sam spomenula u 5. poglavlju, provela sam anketu na društvenim mrežama i sakupila više riječi koje opisuju Križ. Ono što vam nisam rekla jest da sam rukom prepisala više od petsto odgovora, na bačenoj kuverti. Otišla sam u Johnov ured, pronašla komadić papira, donijela ga sa sobom u krevet. Prenijela sam načrčkanu listu u svoj iPad. Evo nekih riječi, koje sam primila, grafički predočenih:



Provela sam anketu, tražeći jedan određeni odgovor koji nisam dobila, ali dodat ću ga ovdje: oružje. Dok sam pregledavala listu riječi koje su mi mnogi dobrovoljno napisali, čula sam Svetog Duha kako šapuće: „Promotri Križ. Sve te riječi i više predstavljaju Križ. Nosi ih sa sobom u svoj svakodnevni svijet.“

Moj je pogled prošao listom u mojim drhtavim rukama. To je istina! *Križ daje sve što je pobjedom zadobio, kao što Isus daje sve što on jest!* Kroz Križ nam je Krist kupio ljubav, oproštenje, slobodu i otkupljenje. Došlo je vrijeme da sve što sam iskusila nosim drugima.

Svaka je ta riječ obuhvaćala neki dio biti Križa koji je trebalo izraziti izgubljenom svijetu. (Čak i nekim crkvama.) Pavao je opisao svoje nošenje križa na ovaj način:

Ali ovo blago nosimo u zemljanim posudama da se ona izvanredna uspješnost pripisuje Bogu, a ne nama.
(2. KORINĆANIMA 4:7; KS:2006)

Križ koji nosim jest sve što je on učinio za mene, kao što je križ koji vi nosite vaše evanđelje, tj. svjedočanstvo onoga što je on učinio za vas. No to ne staje na tome. Mi smo spremnici koji izlijevaju dragocjene nebeske darove. Mi ne filtriramo evanđelje; samo ga nosimo. Na taj se način nadnaravno prenosi unutar granica naše obične svakidašnjice. Svaki dan uzmem nadu, ljubav i oprostjenje Križa sa sobom u trgovinu s namirnicama, u avion i u ured. Nosim ih svuda kuda me život vodi. To su mjesta gdje nudim moć i čudo Križa.

Poslušajte kako Pavao opisuje dinamiku nošenja Križa novim vjernicima u Rimu:

Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim da prinesete sebe kao žrtvu živu, svetu i ugodnu Bogu – kao svoje duhovno bogoštovlje. Nemojte se prilagođavati ovom svijetu! Naprotiv, preobličavajte se obnovom svoga uma da možete uočavati što je volja Božja: što je dobro, ugodno i savršeno! (RIMLJANIMA 12:1-2; KS:2006)

Isus nije održavao formalne križarske ratove, konferencije ili čak tjedne službe. Svaki svjesni trenutak njegovog života bio je poruka. (Nema ništa loše u prethodno navedenim stvarima, ali one su rijetko dio naših svakodnevnih života.) Isus je nosio Boga sa sobom svaki dan, kamo god je išao, i on traži vas da činite isto. Obuhvaćanje svega što je Bog učinio za vas i pokazivanje tog novog života drugima može se usporediti s podizanjem križa. Dok se držimo te istine, nosimo sebe i vidimo svijet drugačije. Što kad bismo

**Činjenica
u mačevanju:**

Mačujte kad ste umorni, kad ste bolesni, kad je prevruće, kad je prehladno, kad kiša pada, kad mrzite mačevanje.

svaki dan molili: „Nebeski Oče, neka sve što je omogućeno raspećem tvoga Sina dobije puno očitovanje u mom životu i kroz moj život danas. Odlučujem se odreći grijeha i svojih prijašnjih ograničenja dok budem proslavljala tvoje djelo i slijedila tebe?“ Naš bi svijet vidio Isusa uzdignutog.

Kad se ta razmjena dogodi, naš se pogled promjeni. Umjesto da gledamo na sebe, počinjemo obraćati pažnju na Isusov život. Čitajući svoju Bibliju, učimo kako je on prolazio kroz svoje dane. Ono što nam je besplatno dano, besplatno dajemo.

Naše nošenje križa

Prođimo zajedno kroz ovo. Slažemo li se da je Križ Božje najveće očitovanje njegove bezuvjetne ljubavi nama? Imate li imalo sumnje da nespominjani milijuni i dalje čekaju na nas da im donesemo očitovanje te bezuvjetne ljubavi? Kako to činimo? Mi slijedimo njegov primjer.

Isus je *volio* ljude govoreći istinu, hraneći gladne, izgoneći demone, iscjeljujući bolesne, suočavajući se s religijom i podižući mrtve.

Isus je obilazio po svoj Galileji učeći u tamošnjim sinagogama, propovijedajući Radosnu vijest o Kraljevstvu te ozdravljajući svaku vrstu bolesti i nemoći u narodu. (MATEJ 4:23; KS:2006)

Slijedite njega.

Što je s oproštenjem? Je li danas manja potreba za oproštenjem ili je previše ljudi uhvaćeno u zamku krivnje i srama? Nosite im križ oprostjenja slobodno im opraštajući i dijeleći dobru vijest da im je posve oprošteno.

Isus je pokazao ljudima da im je oprošteno govoreći istinu, hraneći gladne, izgoneći demone, iscjeljujući bolesne, suočavajući se s religijom i podižući mrtve.

„Ohrabri se, sinko! Oprošteni su ti grijesi!“ Nato neki od književnika rekoše u sebi: „Ovaj grdi Boga.“ A Isus, znajući njihove misli, reče im: „Zašto mislite zlo u svojim srcima? Pa što je lakše reći: ‘Oprošteni su ti grijesi’ ili reći ‘Ustani i hodi!’“ Ali neka znadete da Sin Čovječji ima vlast na zemlji opraštati grijeh: „Ustani! – reče tada uzetome – i hajde svojoj kući!“ On ustade i ode svojoj kući. Kad to vidje mnoštvo naroda, prestraši se i poče slaviti Boga, koji je takvu vlast dao ljudima. (MATEJ 9:2-8; KS:2006)

Slijedite njega.

On je to učinio kako bismo mi znali da nam je dana vlast iscjeljivati i opraštati. On je to čudo učinio kao Sin Čovječji! Koliko bismo više mi to trebale činiti kao kćeri Božje?

Zatim, tu je problem slobode. Je li ikada postojao naraštaj toliko zaveden požudom, pohlepom, idolopoklonstvom i nemoralnošću?

Među njima su i oni koji su doslovno bili zarobljeni za rad ili prodani u seksualno roblje. Nosite im Križ slobode. Možda se pitate: Kako? Isus je pokazao ljudima da su *slobodni* govoreći istinu, hraneći gladne, izgoneći demone, iscjeljujući bolesne, suočavajući se s religijom i podižući mrtve.

(...) kako je Bog Isusa iz Nazareta 'pomazao Duhom' Svetim i snagom te kako je Isus prošao čineći dobro i ozdravljajući sve koje davao bijaše tlačio, jer 'Bog bijaše s njim'. (Djela 10:38; KS:2006)

Slijedite njega.

Isus je činio dobro i ozdravljao sve koje davao bijaše tlačio jer je Bog bio s njim! Nema razloga izabirati između društvene pravde i nadnaravnog. Isus je radio oboje. Uklonimo naše ime iz jednadžbe, zovimo ga Emanuel – „Bog s nama“ – i činimo isto.

Postoji velika potreba za otkupljenjem u svakom području ljudskog stanja. Riječ otkupljenje ima veliki odjek, a prema definiciji to podrazumijeva spasenje, razmjenu, izbavljenje, pomoć, obnovu i ozdravljenje. Je li potreba za tim svime imalo umanjena? Izrazite križ koji je kupio otkupljenje za druge svojim svakodnevnim životom.

Ponovno, Isus je pokazao ljudima da su *otkupljeni* govoreći istinu, hraneći gladne, izgoneći demone, iscjeljujući bolesne, suočavajući se s religijom i podižući mrtve.

Tako nek reknu svi otkupljenici
koje Jahve otkupi iz ruke dušmanske (...). (PSALAM 107:2;
KS:2006)

Nakon ovog priznanja, Psalam 107 bilježi listu okolnosti koje su dovele Božji narod u probleme. To će vas ohrabriti da znate kako niste sami te biste to zato trebali pročitati. Bila je to jednostavno predugačka lista da stane na ove stranice! Ovo znajte, bilo da ste zabrljali ili se našli u problemima ne svojom krivicom, *Bog otkupljuje*. Bez obzira na to kako smo došli u probleme, on nas izvodi van i vodi nas na mjesto svoje dobrote. Samo on ima moć spasiti, a mi koji smo bili otkupljeni trebamo to reći! To je još jedan način na koji nosimo svoj križ.

Jer mi nećeš ostavit dušu u Podzemlju
ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda.
Pokazat ćeš mi stazu u život,
puninu radosti pred licem svojim,
sebi zdesna blaženstvo vječno. (PSALAM 16:10-11; KS:2006)

Riječi su Davidove, ali je obećanje prvo za Krista, a sada je naše.

Slijedite njega.

Bez obzira na to gdje se sada nalazite, to je obećanje otkupljenih. To je moć Križa. Koji bi drugi znak imao veću moć objave evanđelja kraljevstva? Je li Kristova žrtva na križu iscijelila vaš život, tijelo i odnose? Vjerujete li i dalje da ima moć iscijeliti svaku bolest i nevolju? Znamo da je Isus isti jučer, danas i zauvijek. Možemo li isto reći i za Križ? Isus je ponovno zapovjedio svojim učenicima da slijede njegov primjer nakon njegova uskrsnuća.

Kad ga ugledaše, pokloniše mu se. A neki bijahu sumnjali. Tada im reče: „Dana mi je sva vlast, nebeska i zemaljska. Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Učite ih da vrše sve što sam vam zapovjedio! Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta.“ (MATEJ 28:17-20; KS:2006)

Ako je on s nama i uvijek je isti, tada je voljan očitovati na zemlji sve što je Križ otkupio.

Napokon se ukaza Jedanaestorici dok su bili za stolom te ih prekori zbog njihove nevjere i okorjelosti srca, jer nisu vjerovali onima koji su ga vidjeli pošto je uskrsnuo. Tada im reče: „Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju! Tko bude vjerovao i pokrstio se, spasit će se; tko ne bude vjerovao, osudit će se. Ova će čudesa pratiti one koji budu vjerovali: pomoću mog imena izgonit će zle duhove; govorit će novim jezicima; zmiје će uzimati rukama; ako popiju što smrtonosno, neće im nauditi; na bolesnike stavljat će ruke, i oni će ozdravljati!“ (MARKO 16:14-18; KS:2006)

Isus se morao pozabaviti s nekoliko stvari prije nego što su ga svi učenici mogli slijediti te vidjeti znakove i čudesa: sumnjom, nevjerom i okorjelim srcima. Ne moramo proganjati demone, ali ako slijedite Isusa dovoljno dugo, vjerojatno ćete naići na njih. Nemojte im se obraćati! Upotrijebite Božju Riječ kako biste ih ušutkali, a potom ih izagnajte u Isusovo ime.

Govorite nebesku istinu na svakom mogućem jeziku.

Držati rukama zmiју i namjerno piti otrov jednostavno je glupost. Ako se Isus nije bacio s litice, on zasigurno nije pozvao svoje učenike da se igraju s otrovnim zmiјama niti da piju smrtonosne napitke.

Ovdje je ključna riječ obećanje zaštite. Obećao je da kad dotaknemo bolesne, dogodit će se iscjeljenje. Bolesni se više ne smatraju nečistima da bismo se bojali stupiti u kontakt s njima. Isus je dirao i bio dotaknut od nečistih, a doticaj ih je iscijelio. Možda ćete reći: „Pa, to je bio Isus.“ Sjećam se da sam pročitala da kad je Majka Tereza odlučila stupiti u kontakt s gubavcima, bio je otkriven lijek koji je spriječio širenje te visoko zarazne bolesti.

A preko ruku apostolskih događali se mnogi čudesni znakovi u narodu (...). Svi su bivali zajedno u Salomonovu trijemu. (...)
Svaki dan su neprestano i u hramu i po kućama navješćivali Isusa kao Mesiju. (DJELA 12, 12B, 42; KS:2006)

Znakovi i čudesa i učenje i propovijedanje trebaju biti svakodnevni događaji. U ovom trenutku moram priznati... želim da nadnaravno bude prirodnije i da se veličina njegova imena objavljuje svaki dan. Stoga ću u svrhu toga govoriti njegovo ime i slijediti Isusovo vodstvo. Ako je rana Crkva nosila poruku Križa kamo god je išla i srca su bila ohrabrena, bolesni iscijeljeni, a tlačeni oslobođeni, ne bi li to isto trebalo vrijediti za nas?

Tražite li znak da Isus još uvijek želi činiti čuda? Križ je naš znak, a vi ste njegovo čudo!

Vjerujem da ćemo vidjeti znakove i čudesa do razine do koje propovijedamo Križ Kristov i živimo Riječ Božju. Minimalno evanđelje proizvodi minimalne rezultate. Propovijedanje samo polovice koristi Križa proizvodi samo polovičnu korist Križa. Kopije ne mogu očekivati proizvodnju koju postiže original u punoj snazi.

Moja riječ i moje propovijedanje nije se sastojalo u uvjerljivim riječima mudrosti, već u očitovanju Duha i snage, da se vaša vjera ne oslanja na ljudsku mudrost, nego na Božju snagu.
(1. KORINĆANIMA 2:4-5; KS:2006)

Propovijedanje nemoćnog evanđelja proizvodi minimalnu snagu. Krv je Isusova napravila put kako bismo smjelo pristupili prijestolju i primili svu potrebnu snagu neba.

Držimo nepokolebljivim ispovijedanje naše nade – vjeran je, naime, onaj koji je obećao – i pazimo jedan na drugoga da se potičemo na ljubav i dobra djela! Ne ostavljajmo, kako neki običavaju, svoga vlastitog sastanka, već se sokolimo međusobno, i ovo to više što više vidite da se približuje Dan! (HEBREJIMA 10:23-25; KS:2006)

Živi mačevi

Napisala sam sve ovo u nadi da ću vas raspiriti. Predugo smo draškali uši i škakljali ljudsku maštu vješto obmanjujući. Vrijeme je da proširimo utjecaj postavši njegov mač.

Vratite se u Tvrđavu,
 izgnanici puni nade,
 još danas – ja navješćujem –
 dvostruko ću ti uzvratiti.
 Jer, Judu sam kao luk napeo,
 a Efrajimom luk naoružao:
 tvoje ću, o Sione, zavitlati sinove
 – protiv sinova tvojih, o Javane –
 i učinit ću te kao mač junaka. (Zaharija 9:12-13; KS:2006)

Kao što je Isus bio utjelovljena Riječ od Boga, tako i naši životi trebaju postati utjelovljena Isusova Riječ. Zbog toga što je Riječ Božja mač Duha, a Isus je bio utjelovljena Riječ, kao njegovo Tijelo mi također postajemo živi mačevi. „Vjetrove uzimaš za glasnike, a žarki oganj za slugu svojega.“ (Psalam 104:4; KS:2006) Mi smo plameni mačevi koji objavljuju da je on put.

Njegov je Duh vjetar koji nas usmjerava, a njegova je poruka vatra pohranjena u našim kostima. Sve što je učinio za nas i sve što tek čezne učiniti ne treba biti zauzdano našom sumnjom i religijskom tradicijom. Križ nije ostavio ništa nedovršeno. Zašto smo učinili tako malo?

Križ vas je pozicionirao da budete junakinjom. Trebate ga nositi kao netko tko ima nadu u svojem srcu, vjeru u nemoguće i ljubav za cjelokupno čovječanstvo. Učenici nisu imali dovoljno dana ili mjesta kako bi zabilježili sve što je Isus učinio.

**Kao što je Isus
 bio utjelovljena
 Riječ od Boga,
 tako i naši životi
 trebaju postati
 utjelovljena
 Isusova Riječ.**

A ima i mnogo drugoga što učini Isus, i kad bi se sve popisalo redom, mislim da ne bi ni u cijeli svijet stale knjige koje bi se napisale. (IVAN 21:25; KS:2006)

To znači da su Isusova čudesa neizbrojiva. Iako vjerujem da smo svi pojedinačno odabrani kao živući primjeri njegovog čuda. Kako postajemo jedno s njim, kao što je on jedno s Ocem, tako će svijet vidjeti u jednom bljesku njegovu zaručnicu u punini, te će mnogi biti zadobiveni.

Kćeri Božja, odvrati se od svoga odraza, odreci se njegova ograničenja i odrazi njega. Svakim se danom sjeti njegove dobrote, otкупljenja i milosti. Slušaj Svetog Duha dok nosiš sve što Križ omogućava onima koji čekaju u nadi. Čitaj i izgovaraj stihove svoga Kralja sve dok se ne preliju u svako područje tvoga života dok ga slijediš. Ljubljena, nemoj više misliti o sebi kao meti, jer prvo si bila odabrana da budeš mač podignut u njegovoj ruci. Živi kao junakinja pa ćeš zadati siguran udarac neprijatelju, a zarobljeni će biti oslobođeni.

*Ljudi su rekli da Kristov križ nije bila stvar junaštva,
ali želim vam reći da je križ
Isusa Krista udijelio više junaštva u duše ljudi
nego bilo koji događaj u ljudskoj povijesti.
- JOHN G. LAKE*

BILJEŠKE

1. Mara Hvistendahl, *Unnatural Selection* (Philadelphia, PA: Perseus, 2011), 6.
2. C. S. Lewis, *The Screwtape Letters* (New York: HarperCollins, 1942), 200.
3. Lewis, *The Screwtape Letters*, 4.
4. Nick Evangelista, *The Art and Science of Fencing* (Lincolnwood, IL: Masters Press, 1996), 126–27.
5. Evangelista, *The Art and Science of Fencing*, 126.
6. “Moment (physics),” http://en.wikipedia.org/wiki/Moment_%28physics%29.
7. “Trafficking in Persons Report,” June 2008, [www.state.gov / documents/organization/105501.pdf](http://www.state.gov/documents/organization/105501.pdf), 9.
8. Pete Brookshaw, “The Greatest Challenges Facing the Salvation Army Today,” [www.petebrookshaw.com/2012/07 / greatest-challenges-facing-salvation.html](http://www.petebrookshaw.com/2012/07/greatest-challenges-facing-salvation.html), July 1, 2012.
9. “Flame-bladed sword,” [http://en.wikipedia.org/wiki /Flame-bladed_sword](http://en.wikipedia.org/wiki/Flame-bladed_sword).
10. David Van Biema, *Mother Teresa: The Life and Works of a Modern Saint* (New York: Time Books, 2010), 37.

KAD LAVICA USTAJE

Probudite se i promijenite svoj svijet!



U knjizi „Kad lavica ustane“, Lisa predstavlja život i biblijsku sliku lavice kao neustrašiv i nježan uzor ženama. Bit ćete potaknute otkriti svježju strast, junaštvo i svrhu.

- Postanite zadivljujući primjer snage
- Neustrašivo štitite mlade i one koji šute
- Podignite kolektivnu riku koja sve mijenja

Ostali su izvori Johna i Lise Bevere dostupni za besplatno preuzimanje na:

www.CloudLibrary.org

Dodatni izvori na mnogobrojnim jezicima dostupni su za gledanje i preuzimanje na Youtube.com i Yuku.com te ostalim mrežnim stranicama za razmjenu.

*Što kada biste otkrili da vam je
povjereno nevidljivo, nepobjedivo
i neraspadljivo oružje? Biste li
ga upotrijebili? Pođite dalje od
proučavanja i počnite rukovati
RIJEČJU BOŽJOM!*

Diljem svijeta, žene su mete predrasuda, trgovine seksualnim robljem, zlostavljanja i spolnog genocida. Duhovni neprijatelj želi razoružati žene na svakoj razini. Lisa Bevere objašnjava kako je Riječ Božja mač koji bi trebalo i proučavati i rukovati njime. Ako je ikada postojalo vrijeme za žene da budu naoružane, onda je to sada.

Kujući kreativnu sliku mačeva, Riječ Božju i Križ, knjiga "Djevojke s mačevima" poučit će vas:

- Kako govoriti jezik neba na zemlji
- Što znači posredovati
- Što znači nositi svoj križ
- Što znači biti pronicljiv
- Kako razoružati neprijatelja
- Zašto su žene neprijateljeva meta – i zašto je Bogu potrebno da one budu junakinje



Strastvena. Moderna. Suosjećajna. Snažna. Zabavna. Ove riječi opisuju Lisu Bevere – međunarodnu govornicu, najprodavaniju autoricu i suvoditeljicu televizijske emisije "Glasnik", koja se emitira u više od 216 država.

Na sebi svojstven način, Lisa dijeli Božju Riječ isprepletenu s osobnim iskustvima kako bi osnažila živote slobodom i preobrazbom. Njezino se srce slama zbog socijalne nepravde, a kao odvjetnica promjene, potiče druge da budu odgovor za beznađne probleme blizu i daleko.

Preuzmite ovaj i druge izvore na: www.CloudLibrary.org i www.MessengerInternational.org



**Messenger
International**
MessengerInternational.org

OVA KNJIGA DAR JE AUTORA TE STOGA NIJE
NAMIJENJENA PRODAJI.



Syloam